

JULIJ
2002 OBVEZNI
IZVOD

Foto AP

Foto AP

V 'NEBESIH'
DOČAKALA 100
LET

Zaščiteno poreklo
suhe robe

Z izseljenci v
Hrovači

REŠETO

GLASILO OBČINE RIBNICA
29. julij 2002, letnik VI. št. 7

SMEJKARIJADA 2002

Program se začne ob 10. uri v GRADU

Ponedeljek, 5.8.2002	Torek, 6.8.2002	Sreda, 7.8.2002	Četrtek, 8.8.2002	Petek, 10.8.2002
KVIZ PAMETNIH SMEJKOV	SMEJKO UMETNIK	ZAKLAD KAPITANA KLJUKE	SMEJKOVA MUZEJKARIJADA	SMEJKO KAVBOJ
Ponedeljek, 12.8.2002	Torek, 13.8.2002	Sreda, 14.8.2002	Četrtek, 15.8.2002	Petek, 16.8.2002
SMEJKO POP STARS	SMEJKO NOVINAR	ČEBELARSKI SMEJKO	ODPADE	PIKNIK

SMEJKI MED VESELIMI POČITNICAMI

V času počitnic se tudi naše malo mesto umiri in lahko tudi zadriha v pričakovanju dopustov. Mnogi otroci in mladostniki pa ostanejo tudi med počitnicami doma, prepuščeni samim sebi, lastni iznajdljivosti in skupini vrstnikov, saj so starši zaposleni. To je tudi eden od razlogov, da Center za socialno delo Ribnica organizira počitnice za šolarje in mlajše otroke.

Več kot 50 ribniških otrok - smejkov se je od 8. do 19. julija vsakodnevno s prostovoljkami srečevalo v ribniškem Gradu, kjer so aktivno preživljali dopoldneve.

Spoznali so se tako, da so izdelali vizitko in nanjo prilepili poljubno sličico ter napisali svoje ime. Poleg tega so se igrali, peli, plešali, ustvarjali, se sladkali, plezali, se razgibavali... Tako je vsak dan minil še prehitro. Smejke so obiskali tudi ribniški alpinisti, s katerimi so plezali po obzidju ribniškega gradu, se naučili orientirati v naravi in spoznali alpinistično opremo. Najbolj zanimivo in razburljivo pa je bilo spuščanje

po vrvi preko Bistrice.

Kustosinje iz Miklove hiše so smejkoma razkazale ribniški muzej in skupaj z njimi izdelovale čarovnice iz gline. Skavti so jih seznanili s skavtskim življenjem in z zanimivimi skavtskimi igrami, gasilci pa so jim razkazali gasilsko postajo, gasilske avtomobile in opremo.

V imenu otrok, izvajalk - prostovoljk in organizatorja, Centra za socialno delo Ribnica, bi se zahvalili Občini Ribnica, ki je tudi letos finančno omogočila program. Zahvaljujemo se tudi vsem, ki so prostovoljno sodelovali pri izvedbi delavnic, tako da je bil že prvi del Smejkarijade pester, zanimiv in prijeten. Da so "Vesele počitnice - Smejkarijada" zares otrokom prijazne, nam pove dejstvo, da je vsako leto več otrok, ki jim ta aktivnost zapolni del počitnic.

Nasvidenje v avgustu, ko bomo zopet aktivno preživljali dopoldneve!

Za 'Vesele počitnice'
Anica Turk

Novice iz doline

- Na deponiji petkrat manj mulja 4
Suha roba bo imela zaščiteno ime 5

Dogodki meseca

- Narod v sebi hrani premalo nacionalnega ponosa 6

Ana Virant s Praproč dočakala 100 let

Teta Ančka, kot jih pravijo domači in vaščani, si je toliko let življenja gotovo prislužila tudi na račun zelenega kraja, od koder izhaja. Naša stoletnica je namreč doma v Nebesih! Tako se že vseskozi pravi Prapročam, ki nas z ortneškega konca vpeljejo v prelepi slemenski svet. Tisti bolj hudomušne narave pa se raje spotaknejo ob dejstvo, da je Ana Virant vse svoje življenje zavezala samskemu stanu. Tako ji ni mogel nihče delati sivih las...

7

Kulturne drobtinice

Julijsko grajsko poletje

9

Ribnica v svetu

Domovina ti prelepa, moj vedno boš dom

10

Odmevi

Milijoni za igrišča, vrtec pa brez strehe
Odpisani trener

13

Kako majhen je svet

Tja v Avstralijo, kjer si lahko takšen, kot si

14

Zabavne strani na strani 21

Pogovor iz šolskih klopi

Jakov Lukič

23

Na pomoč!

Novo vozilo za slemenske gasilce

27

Športni utrinki

Damijan Kromar na Havaje

29

Intervju: Tone Prus

30

I. tek po Lončariji

32

II 5883

02003/2128

27. ribniški semenj
suhe robe in
lončarstva

V ospredju:

**STARE
SLOVENSKE
ŠEGE IN
NAVADE**

Sejem je sejem in sejem tudi letos bo. Bo še večji, bogatejši kot lani, tudi tokrat obogaten z rokodelskim festivalom. Številni rezbarji, čipkarji, svečarji, kovači, izdelovalci pozabljenih umetnosti bodo svoje mojstrovine prikazovali v Gradu. Na letnem odru grajskega dvorišča bodo ob 11. uri predstavljeni stari običaji in izročila iz številnih slovenskih krajev. Promotorji le-teh bodo skupaj z godbo in krošnjari že ob 9.15 zakorakali po ribniških ulicah. V Gradu bomo torej letos videli Slovenijo skozi stoletja in tisočletja, pravi mozaik življenja, šeg in običajev iz časov pred Kristusovim rojstvom in po njem, popoldne pa bo grajski oder nudil kulise sodobni modi in lepoti današnjih dni.

Marko Modrej

Več na strani 28

Občinsko glasilo REŠETO izdaja Občina Ribnica.

Uredniški odbor:

Alenka Pahulje - **odgovorna urednica**

Metka Tramte - članica

Zdenka Mihelič - članica

Programski svet: Jože Tanko, Darja But,

Janez Debeljak, Vesna Horžen,

Benjamin Henigman, Majda Vrh, Pavel Hočevar

Lektorica: Tanja Debeljak

Trženje oglasnega prostora:

Marko Modrej, GSM: 041-536-889

Tisk in prelom strani:

KVM Grafika, Ribnica.

Naklada: 3.200 izvodov

Naslov:

Škrabčev trg 40, 1310 Ribnica

Tel.: 8369 765/8372 023

E-pošta: reseto@ribnica.si

FAKS: 8361 091, 8369 765

Izid naslednje številke:

26. avgust 2002

Na podlagi Zakona o davku na dodano vrednost (Ur. list št. 89/98) sodi glasilo Rešeto med proizvode, za katere se obračunava DDV po stopnji 8,5%.

V primeru objave istih oglasov v drugih tiskovinah si pridržujemo pravico do avtorskega honorarja. Pridržujemo si pravico do nenapovedanega obiska tiskarskega škrata v našem glasilu.

**Gradivo za naslednjo številko
oddajte do
9. avgusta 2002**

**Rešeto najdete tudi v elektronski obliki na
spletni strani www.ribnica.si**

Članki v časopisu niso uradno
mnenje Občine Ribnica.

Fotografija na naslovnici: p. Niko Žvokelj

NA DEPONII PETKRAT MANJ MULJA

Ribnica in Sodražica v prvem skupnem projektu izgradili objekt za zgoščanje in izsuševanje blata

Tretjina, torej okrog 3000 prebivalcev v obeh občinah, kolikor jih je sedaj priključenih na čistilno napravo v Ribnici, ima od 5. julija tudi uradno objekt, ki bo občino rešil odvečnega mulja. Ta se je nabiral že vseh 10 let, odkar obstaja čistilna naprava in na deponiji, kamor so ga odvažali, ustvarjal pravo blatno jezero. Zdaj bo z izsuševanjem v blatu le še 20 odstotkov vode, ki bo tudi občutno zmanjšala količino mulja od sedanjih 1000 na 200 m³. Zmogljivost te naprave je tako velika

SIT, je zastala, je dejal ribniški župan Jože Tanko. Ta projekt bi bilo pripravljeno finančno podpreti tudi Ministrstvo za okolje in prostor, je v svojem nagovoru ob odprtju dejal minister Janez Kopač. Tako pa je omenjeno ministrstvo v obdobju od leta 1995 do letos izmed 18 projektov, kolikor jih je ribniška občina naslovila nanj, odobrilo in podprlo le tri. Izgradnja objekta za dehidracijo blata je občini stala okrog 64 milijonov tolarjev, denar pa je bil

V letih 1997 do 2002 je bilo za urejanje komunalne infrastrukture v ribniški občini vsega skupaj namenjenih 284,5 mio SIT. Od tega je bilo največ denarja porabljenega za izgradnjo kanalizacijskega omrežja (v mestnem naselju glavni zbiralnik "S" in kanali "F3", "E", Gorenjska cesta-Inles; objekt za strojno zgoščanje blata; gradnja ceste, infrastrukture in čistilne naprave v zazidalni coni Hrastje, ki se je začela letos). Za 70 divjih odlagališč je bilo porabljenih 11,6 mio SIT, za sanacijo deponije 61,6 mio SIT. Za izgradnjo sortirnice na deponiji nadaljnjih 12 mio SIT. Obnova in izgradnja vodovodnih omrežij v dolžini 8130 m pa je zahtevala dobrih 200 mio SIT.

Župana, Jože Tanko in Andrej Pogorelec, sta izrazila veliko zadovoljstvo nad tem, da je občinama uspel prvi skupni projekt, minister Kopač pa je bil Ribnico ocenil kot "izjemno vitalno občino, če sodimo po številu okoljskih projektov, ki so ji uspeli v zadnjih sedmih letih."

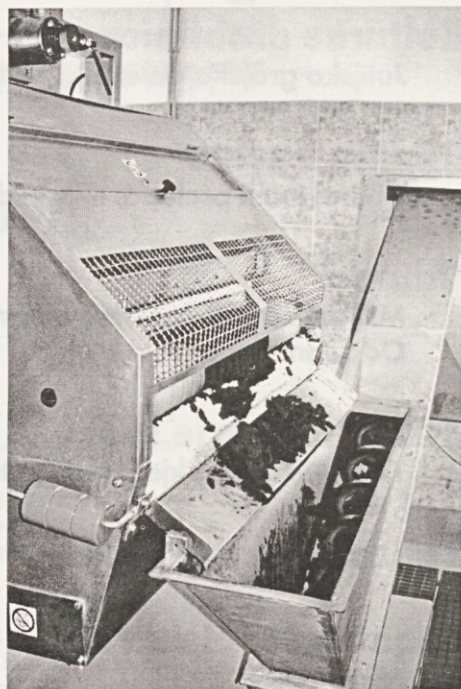
(1500 ton), da se bodo lahko nanjo priključile še vse čistilne naprave, ki jih občini nameravata zgraditi v naslednjih letih.

Evropska skupnost namreč narekuje, da se čistilne naprave v srednje velikih mestih zgradijo vsaj do leta 2005, v manjših krajih pa do leta 2015. Sodražica ima trenutno čistilno napravo le v samem mestnem naselju, pripravlja pa se gradnja le-te še v Žimaricah. Kljub temu, da Sodražica leži na velikih zalogah kakovostne pitne vode, ji je uspelo nadzor nad njo zagotoviti le v treh primerih, v vseh ostalih pa z njimi upravljajo vaške skupnosti, ki po mnenju sodraškega župana Andreja Pogorelca ne morejo zagotavljati čiste pitne vode. Podobne težave ima tudi Ribnica, saj tudi tu vaški odbori upravljajo s četrtino vseh vodovodov, je pripomnil ribniški župan, "zato so težave s stalnim varnim obratovanjem in pogosta fekalna onesnaženja vode". Ribnica ima trenutno še v pripravi projekt legalizacije kanalizacijskega sistema v Nemški vasi in Sušju, večje težave pa so nastopile v Dolenji vasi. Zaradi neurejenega lastništva je zadeva pristala na vrhovnem sodišču in izgradnja druge največje čistilne naprave, vredne 500 mio

zbran izključno s takso za obremenjevanje vode, je dejal direktor Komunale Jože Zakrajšek. To takso je država uvedla leta 1996 in po besedah ministra Kopača je povzročila "pravo ljudsko gibanje investiranja v okoljske projekte". Če slednjih občin ne bi imele, bi morale denar odvesti v državni proračun, tako pa se je po Sloveniji na ta račun izvedlo že okrog 300 projektov, je dejal Kopač.

Kljub temu pa je ribniški župan ministra opomnil, da država namenja premalo sredstev ravno za komunalno področje, kjer je nasploh veliko možnosti za medsebojno sodelovanje občin. Dejaj, da bi morala država več denarja namenjati neposredno občinam, ne pa regionalnim agencijam, ki od občin tudi sicer zahtevajo konkretne programe, potem pa jih skušajo prodati kot skupne in na ta način od države iztržiti čim več sredstev.

Tekst in foto A. Pahulje

Zunanji in notranji del objekta za zgoščanje blata pri čistilni napravi v Mali Hrovači

SUHA ROBA BO IMELA ZAŠČITENO IME IN POREKLO

Občine Ribnica, Sodražica, Dobrepolje in Velike Lašče so se odločile, da izpeljejo projekt Geografska označba porekla blaga SUHA ROBA. Sredstva zanj smo pridobili, tako da smo lahko pričeli aktivnosti za registracijo na Uradu RS za intelektualno lastnino. Geografska označba pomeni oznako, ki označuje, da blago izvirata z določenega ozemlja, območja, kraja, če je kakovost, sloves ali kakšna druga značilnost tega blaga bistveno odvisna od njegovega geografskega porekla.

Območje občin Ribnice, Sodražice, Dobrepolja, Velikih Lašč in okoliških občin že nekaj stoletij predstavlja prostor, kjer so prebivalci izdelovali lesene uporabne izdelke, imenovane suha roba. V zadnjem stoletju se je uporabnim izdelkom pridružil tudi spekter turističnih spominkov (spominki z napisi, slikami, miniature...) in razne druge izdelave izdelkov suhe robe. Namen projekta je dati izdelavi in prodaji suhe

robe v naših krajih nov pomen. Povečati njeno zanimivost, poenotiti izdelke suhe robe, plasirati izdelke in znamko geografske označbe kot produkt z višjo vrednostjo, združiti izdelovalce suhe robe s celotnega območja (izdelovalcev je več sto), organizirati institucijo, ki bo v izvedbenem delu nadaljevala zastavljene aktivnosti (društvo, GLZ...). Oznaka teh izdelkov bo tudi promovirala naše kraje.

Vsebina projekta predvideva vzpostavitev geografske označbe izdelkov. Zato je potrebno izdelati strokovne podlage: opis artiklov, opredelitev geografskega področja, način - tehniko izdelave, surovinske osnove in ostalih elementov, s katerimi bomo opredelili kriterije: območja, tehnološkega procesa, materiala, kulturne dediščine in kakovosti.

Z izpolnjevanjem dogovorjenih pogojev bodo proizvajalci lahko pridobili geografsko označbo. Eden od ciljev je povezati izdelke z geografsko označbo v celovito turistično ponudbo naših krajev. Na tej osnovi načrtujemo promocije izdelkov na slovenskih sejmi in prireditvah ter v tujini, organiziranje predstavitev izdelave izdelkov z geografskim poreklom za turistične skupine... Izdelki z geografskim poreklom bodo lažje prepoznavni tudi v slovenskem in predvsem evropskem prostoru, kar bo za proizvajalce pred-

stavljalo nove tržne izzive, predvsem pa bo obstoječi način izdelave in distribucije nadgrajen z novo dodano vrednostjo, ki jo načrtujemo doseči z označbo. Prav tako bo označba omogočala dodaten zaslužek na turističnih točkah v vključenem okolju, kjer bodo izdelke lahko uvrstili v svojo ponudbo za obiskovalce in s tem povečali zanimivost posamezne turistične točke.

Cilj geografske označbe je tudi povečanje razpoznavnosti izdelkov suhe robe, ki so doma na pričujočem območju. Tako bodo kakovost lesa iz naših gozdov, ustvarjalnost rok naših ljudi in večstoletna tradicija vgrajeni v formulo: tradicija-znanje-kakovost.

Oznako blaga suha roba bodo lahko nosili le izdelki, ki ustrezajo kriterijem: kulturne dediščine, območja, tehnološkega procesa, materiala in kakovosti. Izdelki morajo nadaljevati tradicijo suhe robe. Tako bo poenotena uporaba termina "suha roba" za področje lesenih izdelkov in bo omogočala skupne promocijske, tržne, turistične in ostale aktivnosti. S tem bomo tudi dosegli, da bodo kvalitetni izdelki z našega območja uradno potrdili svojo geografsko kakovost, ki bo še kako dobrodošla v poplavi različnih uvoženih izdelkov, ki se uporabljajo za podobne namene.

V izvedbo so vključeni predstavniki vseh občin, Področni center za razvoj gospodarstva, Območna obrtna zbornica, Javni zavod Miklova hiša in izdelovalci suhe robe s celotnega območja, ki bodo s svojimi znanji o izdelovanju sodelovali pri nastajanju projekta. Uresničili naj bi ga še do konca tega leta.

Janez Mate

RIBNIŠKO POKOPALIŠČE BO DOBIL PROSTOR ZA 700 DODATNIH GROBOV

Pokopališče v Hrovači bo svojo celotno in legalno podobo dobivalo šele s širitvijo, ki naj bi se začela drugo leto

Neugleden objekt za shranjevanje orodja, uboge vodovodne pip'ce in kontejnerji, ki obiskovalca sprejmejo ob vsakem vходу na pokopališče v Hrovači, bodo ostali takšni, dokler se ne bo začela širitev pokopališča. Ta je nujna, ker mrtvecev v Ribnici ni moč nikjer več pokopavati (nekaj tudi na račun rezerviranih grobov iz preteklosti), zato se bo pokopališče naslednje leto razširilo še za nadaljnjih 50 metrov. To pomeni, da bo na voljo 400 novih družinskih grobov, 200 enojnih in 100

žarnih grobov, je povedal Jože Zakrajšek, direktor Komunalne, ki upravlja s pokopališči. Grobovi bodo tipski in na videz podobni tistim v Dolenji vasi, s spominskimi ploščami na zelenici. Najnovejši del naj bi imel svoj vhod, poleg njega pa naj bi se uredilo tudi več parkirišč.

Do novega leta naj bi bil sprejet lokacijski načrt, pri čemer je treba poskrbeti tudi za legalizacijo obstoječega pokopališča. Vsa zemljišča okrog njega so namreč last

zasebnikov, je dejal Zakrajšek, "tako da komunalna še ograje ne more obnoviti".

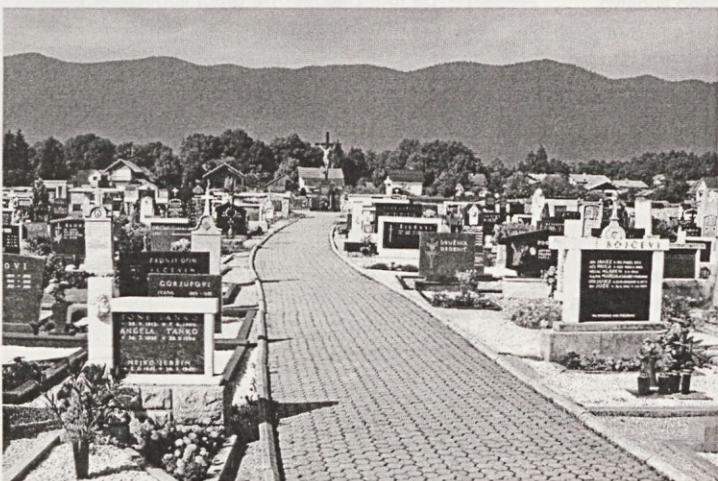
V letu 2003 naj bi tako ogradili razširjeni del pokopališča ter uredili funkcionalne prostore, kamor sodijo dovozna pot in vhodi na pokopališče. S širitvijo se bo uredila tudi vsa potrebna infrastruktura, od vode do odvodnjavanja in objekta za shranjevanje orodja, še prej pa bo moral Hydrovod ugotoviti, od kod neki sploh prihaja

voda na pokopališče, ki je staro že 50 let. Za obnovo vodovodnega sistema bo potrebno odkupiti zasebna zemljišča, je dejal direktor Komunalne. Po njegovem mnenju tudi ni moč zapreti kontejnerja, ki je postavljen tik ob središčnem objektu pokopališča in kazi okolico. Kontejner morda ne more biti zaprtega tipa, ker je treba vanj odlagati tudi vence. Prav tako pa zemlja, na kateri kontejner stoji, ni last občine. Leto ga je vzela v najem, da ima Komunalna sploh dostop za odvoz smeti. Stari del pokopališča je sicer last cerkve, ostali del pa je občinski.

Javne razsvetljave na pokopališču zaradi spoštovanja do umrlih ne bo, je povedala tudi snovalka pokopališkega projekta. Osvetljeni so lahko le vhodi do pokopališča. Zakrajšek je dejal, da se bodo poskušali dogovoriti z upravljavcem javne razsvetljave, ker morda obstajajo ovire glede napeljave električnega voda.

Tekst in foto A. Pahulje

11 LET PO USTANOVITVI LASTNE DRŽAVE

Narod v sebi hrani premalo nacionalnega ponosa

Tako kot se spodobi ob slovesnostih, ki se spominjajo dogodkov, vezanih na državne praznike, se je na večer 24. junija iz Grada najprej zaslišala državna himna. Naznanila je kulturni program ob obeleževanju 11. obletnice naše samostojne države in povzdigovanje nacionalnega ponosa, za kar je dan državnosti imenitna priložnost.

Letošnjo proslavo so v Ribnici soorganizirali Občina, Javni sklad RS za kulturne dejavnosti, območna izpostava Ribnica ter Veterani vojne za Slovenijo - Območno združenje Ribnica. Njihovemu predsedniku Petru Levstku je pripadla tudi čast slavnostnega govora, saj so bili veterani vojne za Slovenijo oboroženi del desetdnevnega odpora proti jugoslovanski armadi.

"Delovali smo v dveh formacijah. Policijski in vojaški. Danes smo organizirani v združenju, ki pokriva tri sedanje občine. Tako kot v celi Sloveniji smo tudi v Ribnici že v letu 1990 imeli zelo dobro organizirano trdno postavljeno

Manevrsko strukturo narodne zaščite. 110 dobro oboroženih, predvsem pa visoko motiviranih vojakov, je bilo pripravljenih na vpoklic. Do tega v letu 1990 ni prišlo. Razvoj dogodkov v državi je spremenil vojaško organiziranost, tako da smo leto 1991 dočakali z lastno vojsko, našo teritorialno obrambo. V vseh vojaških strukturah leta 1990 in 1991 je v takratni občini sodelovalo ca. 400 vojaških obveznikov in prostovoljcev ter drugih civilnih struktur, predvsem s področja uprave in spremljajočih služb."

Kulturni program, ki ga je pripravil Jože Lampe, so tokrat večinoma prevevale misli papeža Janeza Pavla II. ob obisku v Sloveniji, "saj nas je papež vzpodbujal k narodni zavesti". Ravno ta nacionalna zavest je po mnenju mnogih v Sloveniji zamrla. Budi se le ob redkih množičnih športnih ali kulturnih manifestacijah, pa še tam bolj stopa v ozadje, čeprav smo ravno sedaj sredi časa velikih sprememb in prelomnic.

Slavnostni govornik Peter Levstek skupaj z veterani vojne za Slovenijo

Recitatorji: Medard Pucelj, Polona Lovšin in Jože Lampe so večinoma prebirali misli sedanjega papeža, ki jih je namenil slovenskemu ljudstvu ob svojem obisku. Tako tudi tisto, ki jo je izrekel ob odhodu: "Slovenija, naj tujec, ki pride semkaj, uživa čist zrak tvojih gora in tvojih dolin, naj se odčrpa z neonesnaženimi vodami tvojih potokov, naj se prenovi ob sproščnem občudovanju tvojih čudovitih pokrajin. Še bolj pa naj se duhovno okrepi v stiku z gostoljubno dobroto tvojih prebivalcev, s kristalno čistim poštenjem nravi, s sporočilom optimizma in upanja, ki izvira iz krščanske vere, živete v preprostosti. Bratje in sestre v Sloveniji, bodite vselej enotno in složno ljudstvo, družina, sestavljena iz mnogih družin, med katerimi vladata ljubezen in medsebojna pomoč..."

Ribniški pihalni godbi, ki je imela po slovesnosti še svoj polurni koncert, so se med prireditvijo na odru pridružili še ostali domači izvajalci: Ribniške mažoretke, otroška folklorna skupina iz Dolenje vasi, otroški pevski zbor od Nove Štife, moški pevski zbor Lončar, nonet Vitra in Komorni zbor p. Stanislav Škrabec.

"Pred nami je 21. stoletje. Zopet smo pred velikimi odločitvami. Pred nami so povezovanja, stopanja v evropske integracije, tudi delna izguba težko pridobljene samostojnosti. Lahko upamo samo to, da nam je krvavo 20. stoletje dalo toliko modrosti, da bomo vse te spremembe, v katere nas sili sodobni svet, izpeljali mirno, brez nestrpnosti, s konsenzom, ki je za take prehode nujen. Evropska skupnost in NATO, to so povezovanja, ki so pred nami. Za vse nas nujno; vendar za nekatere zlo, za druge najboljša alternativa. V zgodovini smo bili že velikokrat pred enako težkimi ali celo težjimi odločitvami. Želim, da se odločimo mirno, preudarno in da po odločitvi spoštujemo odločitev večine," je kar precej množično občinstvo nagovoril Levstek.

A. Pahulje

Foto Marko Burger

DAN DRŽAVNOSTI

Po desetih letih je zame pomembno eno vprašanje: Ali sem ponosen na svojo državo? V marsičem ne. Veliko je bilo storjenega v teh letih, a, žal, bomo morali potrpeti še nadaljnjih deset ali dvajset let, če nam bo sosednji svet dal to priliko. Ne bojim se, ker znam preživeti tudi v tujem svetu. Ampak ponosen nisem in to je prizadetost moje biti. Zakaj?

- Ker je veliko politikov in 'gospodarstvenikov' priplavalo po 'župi' pretekle moči in ne sposobnosti,
- ker večina politikov skrbi le zase in svoj stol in jih 'brigajo' država in državljani,
- ker je veliko direktorjev in lastnikov popolnih nesposobnežev, ki polnijo svoje žepe in jim je vseeno za ljudi,
- ker delavec še ni bil nikdar tako brez pravic in nezaščiten kot danes,
- ker inšpekcije otežujejo življenje malih, do velikih sploh ne upajo,
- ker so sodni procesi dolgi in slabo pripravljeni,
- ker je državna uprava razbohotena preko razumnih mej in se kot v starih dobrih časih zopet obešajo na privilegije,
- ker redko kdo z denarjem davkoplačevalcev ravna gospodarno in odgovorno,
- ker se uničuje kmet in kulturna krajina,
- ker se ljudi od vrtec naprej poneumlja s pravicami in ne tudi z odgovornostmi,
- ker država s svojo politiko uničuje družine in prazni odročne kraje,
- ker ne zna združiti vseh sil posameznikov in ustanov v dobro ljudi, ampak jih vzpodbuja k rasni in verski nestrpnosti,
- pa tudi zato, ker ne gradi ljubezni in ponosa do domovine.

Ali je tako razmišljanje na mestu za dan državnosti? Mislim, da je. Ni moj namen očrniti domovine, prav nasprotno. Vse bi rad naredil, da bi bili nanjo ponosni jaz, kot tudi sodržavljeni in Slovenci povsod, kjer živijo. Da bi na obrazih vseh bilo zadovoljstvo, da bi spoštovali drug drugega po vseh merilih civiliziranega življenja in bi čutili odgovornost za rodove, ki prihajajo. Zato je še vedno aktualna beseda trojne ljubezni našega največjega pisatelja Ivana Cankarja: "Mati, Domovina, Bog!"

p. Niko Žvokelj (Misli, informativni mesečnik za versko in kulturno življenje Slovencev v Avstraliji, junij 2002, str. 12-13)

V 'NEBESIH' JE DOČAKALA 100 LET

Zadnji mesec mednarodnega leta starejših, ki ga je svet obeležil leta 1999, se je naš korak ustavil pri takrat 97-letni Ani Virant, kot najstarejši občanki. Spominja se ga. Članek, ki je nastal ob tisti priložnosti, ždi nad njeno posteljo. Uokvirjen.

In že takrat je rekla, da sluti, da

jih bo dočakala še več kot 100, "a že teh let, ki jih sedaj nosim, je preveč". Ta isti stavek je ponovila 2. julija, ko smo želeli na njen 100. rojstni dan biti v njeni bližini. Zato se ni bilo moč nič kaj drugače posloviti kot z dobrohotno mislijo: "Zdaj bomo pa za vsako rojstno leto nad 100 pri vas..."

Nepogrešljiva šampanjec in torta... Vina nikoli ni preveč marala, torto pa vsekakor. Ta pa je stala na prtu, starem več kot 50 let, delu njenih rok. Zakaj teta Ančka je tudi nadvse rada vezla. Na fotografiji je svojim letom nazdravila skupaj z županom, direktorico občinske uprave, nečakom Tonetom in ženo Malči, malo Patricijo (manjkal je nadebudni Kristjan) ter sestrično Leopoldo Pavlin iz Dolenjih Lazov.

Čeprav je bila pred prihodom župana kar malo nervozna, so povedali domači, se je med pogovorom ribniška stoletnica že toliko sprostita, da je iz rokava stresla šaljivo prigodo glede ljudskega poimenovanja Praproč. Takole se je enkrat pripetilo v slemenski cerkvi:

"Je en fantič nagajal v cerkvi, pa ga je duhovnik pobaral, čigav neki je. 'Jaz sem pa iz Nebes!' je odvrnil. 'Oooo, saj se ti pozna,' mu je vrnil duhovnik."

Teta Ančka, kot jih pravijo domači in vaščani, si je toliko let življenja gotovo prislužila tudi na račun zelenega kraja, od koder izhaja. Naša stoletnica je namreč doma v Nebesih! Tako se že vseskozi pravi Prapročam, ki nas z ortneškega konca vpeljejo v prelepi slemenski svet.

Tisti bolj hudomušne narave pa se raje spotaknejo ob dejstvo, da je Ana Virant vse svoje življenje zavezala samskemu stanu. Tako ji ni mogel nihče delati sivih las...

Pa z domačo hrano, kot so žganci, krompir in črn kruh, se očitno tudi daleč pride. "Saj kaj drugega tudi imeli nismo," pripomni ribniška stoletnica, ki že dve leti živi pri svojem nečaku, nedaleč stran od svoje rojstne hiše. "A se nisem nič kaj lahko privadila, sem bila raje tam, kjer je bilo bolj grdo...", nas je s svojo odkritosrčnostjo in neposrednostjo spravila v smeh. Toda eno poglavje njenega življenja se je s selitvijo moralo zapreti, saj bi drugače ostala sama v hiši, ker je umrla tudi svakinja, s katero sta v 'nebeški' hiši skupaj živeli skoraj 50 let.

'Nebeška' prebivalca pravi, da so ji leta hitro tekla, za zadnjih 50 pa sploh ne ve, kdaj so minila. "Zdaj, ko ne morem več hoditi in me noge nesejo le nekaj korakov, mi je dolgčas. Prej sem tako rada brala, zdaj pa mi je vid opešal in ne morem več."

Toda sluh stoletne Ane še ni zapustil. Nobenega stavka ji ni treba ponavljati, ne izgublja se v spominih in ohranila je bistrost uma. V mladosti je bila družabna ženska in je s slemenskim zborom hodila okrog, se z družbo sešla v gostilnah pri Sv. Gregorju, na Velikih Poljanah in v Dvorski vasi, kjer so zaplesali in zapeli. Svoje lepe trenutke pa je z družbo, ki je v teh letih že povsem zdesetkana, preživljala tudi ob ličkanju koruze. Morja nikoli ni videla, je pa zato vsako jutro najhitreje prišla na njivo. Tik pred našim odhodom so ji prišle zdravja, ki ji je pred 2 mesecema hudo ponagajalo s pljučnico, voščiti najbližje sosedo, s katerimi so si včasih vsako jutro na njivi vsaj z grabljami pomahale...Prvo vprašanje tete Ančke je bilo: "A ste že pokosili?"

Zunanji svet je nikoli ni obremenjeval. Marsikaj jo je obšlo, le vojne vihre so bile tako hude, da še zdaj žive v spominih kot najhujše obdobje življenja. Rodila se je kot prva med petimi brati in 2 sestrami, a vsi so smrt dočakali pred njo. Tudi otroka, ki ju je imel njen oče iz prvega zakona.

Čeprav stoletna, je kot oskrbovanka povsem nezahtevna, so povedali domači. Še največ težav so imeli z urejanjem papirjev glede stalnega prebivališča! Čeprav je teta Ančka ribniška občanka že 100 let, ji Upravna enota ni izdala potrdila, ker dokumente, ki so starejši od leta 1961., hranijo v Ljubljani. Preden so prispeli v Ribnico, pa je trajalo dobre 3 mesece, so se potožili Virantovi. Vsak delovni dan stoletnico na domu oskrbi socialna delavka, za kakšno drugačno dodatno oz. finančno pomoč pa se sorodniki niti niso potegovali. Pravijo, da jim poide volja takoj, ko kakšen birokrat naroči, da mora priti teta osebno podpisat dokument... Je bil pa zato toliko bolj veselo naravnani sobotni dan, ko se je pri Virantovih zbralo okrog 110 sorodnikov in vaščanov, da bi počastili Aninih 100 let.

Zakaj še vedno pije kupo življenja...

"Pod tabo pekel in nebo nad teboj, a zemlja visi med obema in gori in doli zajema ti v kupo življenja kipeči napoj..."

S stoletnico bila **Alenka Pahulje**

Razstava študentov likovne umetnosti

USODA SLIKARSTVA V SODOBNOSTI

Če smo leto 2000 pričakovali kot prelomno (bili celo v pričakovanju apokaliptičnih jezdecev, ki se niso pojavili v obliki milenijskega hrošča, temveč so se po mnenju nekaterih pojavili 11. septembra v Ameriki), če to pričakovanje nekakšne razjasnitve obstoječega in pričakovanje novega še vedno traja, danes tako še vedno izrekamo tista vprašanja (tipična ob takšnih simbolnih prelomnicah), ki se nanašajo na osnovne razmere in pogoje bivanja (v najširšem pomenu besede). Razstava 2.s - druga slika? v Galeriji Miklova hiša se sprašuje o drugi sliki, njenem obstoju ali nastopu v prihodnosti; sprašuje se torej tudi o usodi slikarstva kot klasičnega medija.

Letošnja pridobitev razstave 2.s / Razstava izbranih del avtorjev, študentov drugega letnika magistrskega študija Akademije za likovno umetnost v Ljubljani, je v dodatnem pomenu oznake 2.s, ki poleg tega, da označuje drugi letnik nekdanjega specialističnega in danes magistrskega študija, pomeni tudi dodatno oznako za drugo sliko, ki je v naslovu razstave postavljena pod vprašaj. Razstava ne poskuša definirati, kaj je to druga slika (in, seveda, kaj je pravzaprav prva), temveč zgolj nudi v premislek, kaj v današnjem vizualnem svetu pomeni druga slika, ali je druga slika sploh mogoča ali drugo sliko definirajo novi mediji oziroma uporaba visoke tehnologije. Tako je na razstavi izpostavljena dandanes aktualna problematika tudi domačega umetnostnega prostora, kjer se ob pluralizmu izrazov, vztrajanju pri klasičnih tehnikah in pri rokovanju z visoko tehnologijo, pri navidezno že vsem povedanem, sprašujemo, ne le, kam vodi umetnost v novem tisočletju, temveč tudi utopično vprašanje, ali bo slika oz. klasični medij preživel v kontekstu novih umetnostnih praks ... in morebiti, kaj bo njeno oz. njegovo nadomestilo. Dobesedna ilustracija te problematike je ta razstava, saj razstavljajoči preizkušajo po eni strani

nove možnosti tradicionalnih medijev, slikarstva (Matjaž Arnot, Simona Biličič, Andrej Kustec, Andreja Suhodolčan, Simona Šuc in Nikolaj Vogel) in grafike (Anja Jerčič, Damjana Stopar, Barbara Zavodnik) in po drugi strani posegajo na polje interaktivnosti (Sašo Sedlaček) ter sliko in podobo dosegajo s pomočjo tehnologije. Tako je letošnja novost tudi predstavitev video filmov, s katerimi se letos prvič predstavljajo avtorji oz. prvi študenti novega študijskega oddelka za video na ljubljanski ALU (Dušan Bučar, Boris Benčič, Dominik O. Križan), z video filmom se predstavlja tudi Robert Černelč (sicer vpisan na slikarstvo) in Tomaž Tomažin (vpisan na kiparstvo). Zanimivo je tudi to, da ni prisotno nobeno klasično kiparsko delo, pa čeprav na razstavi sodelujeta tudi predstavnika kiparskega oddelka (Sedlaček, Tomažin). Je to zgolj naključje ali usoda klasičnega kiparstva? Če se že sprašujemo o usodi slikarstva, se moramo hkrati spraševati tudi o usodi klasičnega kiparstva. Razstava je zelo slikovita in pestra glede avtopoetik razstavljajočih. Čeprav ne poudarja in ne izpostavlja dialoga med klasičnim in trendovskim, je ta vseeno prisoten in odpira mnoga vprašanja, predvsem glede obstoja klasičnih medijev v prihodnosti, ki bo vsekakor naklonjena tudi novejšim in aktualnejšim tehnikam (video, računalniška umetnost itd). Vprašanje je vsekakor na mestu v tem času, ko pričakujemo, da se nekaj prelomnega šele bo zgodilo; da se bo izkazalo, kaj je preživel in kaj ni; da se bo na novo reaktualiziralo že obstoječe ter vse novo postavljalo v kritičen dialog z že nastalim. Današnja situacijo ilustrira(jo) sprehod(i) po razstavi(-ah) in galeriji(-ah), ki kažejo, da po eni strani podpiramo aktualnost in trende, ki so odraz svojega časa, vztrajamo pa tudi pri tistem, ki je nadčasovno, ki ne zbledi pri vedno svežih zahtevah novega časa. In kakšna je usoda slikarstva znotraj teh dveh polj? Slikarstvu je bil konec napovedan že pred desetletji, pa še vedno obstaja in uspešno zapolnjuje svoje poslanstvo. Kaj pa "druga slika"? Slutnja je prisotna; ali obstaja že zdaj ali njen čas šele prihaja, kaj je njena definicija-vprašanja bo razjasnil čas in nujno potreben temeljit razmislek.

Polona Lovšin

Letni koncert komornikov

KDOR POJE, SLABO NE MISLI

V cerkvi pri Novi Štifti se je 22. junija ob 20. uri dogodil prijeten koncert Komornega zbora pater Stanislav Škrabec, ki mu dirigira Marijan Cvitak. Tako prijeten, da smo v besede strnili kar nekaj njegovih trenutkov:

Pogled na uro kaže 19:45. V samostanu pri cerkvi se zlagajo še zadnji koščki peciva na pladnje. Nekateri obiskovalci so še vedno doma in nergajo, češ, kje je njihova zlikana srajca, medtem ko ženske še ne vedo, katere čevlje naj bi obule.

Pet minut kasneje... Pevci komornega zbora izvajajo vsak svojo tantru na tak ali drugačen način, samo da ljudje ne bi opazili njihove nerveze.

Začelo se je pet minut čez osmo... Uvodnemu nagovoru patra Nika in besedam povezovalca programa Vlada Komljenoviča je sledil bučen aplavz na račun prihoda pevcev, ki so skozi celoten koncert presenečali z zanimivo koreografijo prihodov in odhodov z odra.

Koncert! Ob 20.10. Še zadnji priklon dirigenta in Foersterjev Večerni ave je končno zadihal. Pevcem je na koncu skladbe kar odleglo, saj jim je preprosto uspela. Nadaljnja skromna ura sakralne glasbe je bila pravi balzam za duše obiskovalcev. Manjkala nista ne Brucknerjeva Ave Marija in ne Korsakov Oče naš, pri katerem bi zahtevnejši poslušalec morda le pričakoval besedilo v izvirniku. Čar zvoka pa je vsekakor bogatil tudi sam ambient z izjemno akustiko.

20.55 - Pevci, ki so številne ljudi, ki so napolnili cerkev, božali s kvalitetno izvedbo, zadovoljivo intonacijo in zelo dobro interpretacijo, za katero ima največ zaslug dirigent, so si privoščili deset minut oddiha, ki so ga izkoristili za nenehno urejanje pričesek.

21.06 - Postavitev zbora je prinesla presenečenje, ker je zadnji "na sceno" prišel novi korepetitor zbora in zamenjal dirigenta. Pozdravil je z Rožančevo priredbo primorske narodne Dober večer. Vajeti je nato prepustil rednemu dirigentu, ki je spretno vodil popotovanje po Sloveniji. Kajti drugi del koncerta je minil v slogu prepevanja slovenskih narodnih pesmi.

ZA ZAKLJUČEK... smo pokramljali in strnili vtise. Našla se je poslušalčeva duša, ki je dejala, da je v določenih skladbah dobesedno čutila moč harmonije in moč besedila. Videla je svoj pogled na pesem. To ji je uspelo zaradi dobre interpretacije. To pa je tudi največ, kar pevec lahko podari poslušalcu, da si napolni dušo.

Miha Krkovič
Foto Niko Žvokelj

Poletne prireditve za poletne Ribničane JULIJSKO GRAJSKO POLETJE. KAM PA JE UŠEL AVGUST?

Pred leti se je v glavah nekaterih kulturnikov in Občine porodila misel, da bi tudi Ribnica živila med poletjem in svojo živost kazala ne samo v nizanju letnih vrtov, marveč tudi poletnega festivala, v okviru katerega bi se odvijale raznovrstne prireditve. Nekaj kratkih let je tako tudi bilo, res da ne vsak teden, kot to uspeva na kočevski mestni ploščadi, bile pa so le prireditve, tako glasbene kot gledališke. Tudi letos so se začele s proslavo ob dnevu državnosti, nadaljevale pa do 20. julija. 29. junija je bila gledališka predstava Žarka Petana, 6. julija pa Veronika Deseniška v priredbi gledališkega studia Kočevje. Slednji je nastal pred kratkim, v sezoni 2001/2002, in v enem letu uspel uresničiti idejo, da bi staro zgodbo iz domačega kraja uprizoril na gradu Fridrihštajn. Ponovitev igre je tako le nekaj dni po premieri izvedel še na ribniškem grajskem odru. Glasbo smo lahko poslušali le 20. julija, ko se je po dveh letih v Ribnico ponovno vrnila skupina Ira Roma z ruskim šansonom. Potem pa so se ribniške poletne prireditve končale. Bile so štiri, čeprav jih je bilo prvotno predvidenih 5. Avgusta jih ne bo, razen

"Veroniko Deseniško" ilustriral Vid Sark

dveh glasbenih, ki jih bo v Grad in cerkev pripeljal Imago. Problem je večer, pripominja Jože Lampe z Javnega sklada za kulturne dejavnosti, ki ga je Občina kar nekako zadolžila za popestritev lenobnega počitniškega dogajanja. "Urediti bi bilo treba Grad in nad odrom in občinstvom namestiti streho, tako nam ne bi bilo treba imeti vedno pripravljene rezervne lokacije za primer dežja. Prav tako igralci nujno potrebujejo garderobo, saj se nimajo kjer preobleči. Potrebujejo pa tudi lastne klopi, izposoja le-teh je namreč dovolj draga zadeva." O strehi se je v občinskih vrstah že razpravljalo, a dlje ne pride, ker bi bilo treba hkrati obnoviti tudi načeti balkon in oder. Najbolj smiselno bi bilo namestiti premično streho, a ta konstrukcija je tudi draga. Tako se sedaj dejansko ob vsaki zunanji prireditvi gleda

v nebo in vsak si sam razlaga, kaj pomeni: 'V primeru slabega vremena bo prireditev v dvorani Ideal'. Nastane zmeda, kot je bila ob letošnjem dnevu državnosti, ko se je tik pred začetkom začelo oblačiti. Nekateri nastopajoči so menili, da bo dež in so čakali pred centrom Ideal. Spet drugi so bili v Gradu, organizator pa jih je 20 minut pred prireditvijo zbiral kot razkropljene ovce.

Ne sme se pa zanemariti še enega dejstva - da en človek težko drži pokonci celotno poletno kulturno dogajanje in bi moral tudi po Lampetovem mnenju za pripravo letnega skrbeti organizacijski odbor. Denar za poletne prireditve namenja Občina, saj so le-te po kriterijih državnega kulturnega sklada povsem lokalnega pomena in jih

zato ne sofinancira. Tako mora Občina za vsako amatersko skupino nameniti okrog 100.000 SIT, cena profesionalcev, kot so Ira Roma, pa znese okrog 150.000 SIT. Veliko dražja bosta Terra folk in Gregorijanski koral, ki ju bo 3. in 31. avgusta v okviru projekta oživljanja starih mestnih jeder pripeljal Imago - Podoba Slovenije, plačala pa Občina. Lam-

pe si z Imageom, ki je prisoten tudi pri Novi Štiti v glasbenem poletju, želi vsaj usklajevanja datumov prireditev, če že ne skupnih projektov. Predvsem pa se mora Občina odločiti, ali dejansko želi imeti poletne prireditve in kakšne. Za to pa je potrebno, da se vsi, ki imajo zamisli ali funkcijo organizatorja, zberejo že na začetku leta in določijo, v kakšni podobi bodo ponujali obiskovalcem poletno dogajanje. Igralci in glasbeniki namreč ne bingljajo na prazni veji in čakajo, ali jim bo kdo v zadnjem trenutku tresnil na glavo. Prav tako je treba ljudi navaditi, kdaj se kje kaj dogaja, ne pa, da so odvisni od sporočil v medijih. Poletne prireditve morajo postati ritual.

A. Pahulje

Imago Sloveniae-Podoba Slovenije
in Frančiškanski samostan Nova
Štifta

vabiša na

5. GLASBENO POLETJE PRI NOVI ŠTIFTI

sreda, 31. julij, ob 21. uri
NEW SWING KVARTET

nedelja, 25. avgusta, ob 21. uri
KVARTET TARTINI

V 5. glasbenem poletju pri Novi Štiti ste lahko že uživali na naslednjih koncertih: mešanega pevskega zbora 'Obala' iz Kopra; Ljubljanskega okteta in zbora 'Ruski pravoslavni pevci' iz Moskve.

Imago Sloveniae-Podoba Slovenije
in Občina Ribnica vabiša:

sobota, 3. avgust, ob 21. uri, Grad

TERRA FOLK
ROMSKA, IRSKA, RUSKA,
SLOVENSKA, BALKANSKA,
ŽIDOVSKA LJUDSKA GLASBA

sobota, 31. avgust, ob 21. uri,
župnijska cerkev

**GREGORIJANSKI
KORAL**

SREDNJEVEŠKA CERKVENA GLASBA

DOMOVINA TI PRELEPA, MOJ VEDNO BOŠ DOM

Vnuki iz Argentine in Kanade obiskali dom svojih starih staršev

Tako poetično zveni naslovni stavek, toda nekako je ravno on tisti, ki poseže v globino srčnega dogajanja, ki preveva tudi tretjo generacijo slovenskih izseljencev po svetu.

Domovino svojih staršev so pogosto prisiljeni čutiti le preko njihovih pripovedi in pripovedi starih staršev, ki ne dovolijo, da slovenstvo zamre v tuji deželi, pa čeprav so jih vanjo odgnale za njih takrat neugodne politične ali ekonomske razmere. Nekaterim pa je dano več. Tisti, ki se na

primer v Argentini 14 let učijo slovenskega jezika, od vrtca pa do srednje sobotne šole. Teh 26 fantov in deklet je 18. julija popoldne zapelo domovinske pesmi hrovaškemu vaškemu etnološkemu društvu, ki jih je želel sprejeti v svoji vasi. A 17 Kanadčanov slovenske krvi premore enako lepe glasove in tako so se vse tri dežele preko petja in plesa zlele v eno. Kar tudi so. Na slovenskih tleh se je ta izseljenska družina maturantov znašla ob zaključku šole slovenskega jezi-

Ko smo tako opazovali pristrčno, da, naravnost pristrčno in tudi srčno druženje Hrovačanov in argentinskih ter kanadskih Slovencev, si je človek zaželel, da bi se med njih pomešali tudi drugi Ribničani in da bi bilo za spoznavanja z vnuki slovenskih mater še več časa.

Med vsemi mladimi so bili tudi taki, ki nosijo v sebi ribniško kri. Spoznali smo se s 17-letnim Ivanom Zarnikom, ki po mami Mariji Pelc izvira iz Sodražice. Ona in njen mož sta se rodila v Argentini in v Buenos Airesu osnovala družino s 4 otroki, od katerih je Ivan najmlajši. V Argentini se lepa beseda o domovini res ohranja iz roda v rod, in tako sta Ivanu tudi starša z navdušenjem pripovedovala, kako lepo je tam doli. "Še boljše je, kot sta govorila in tako rad bi še prišel semkaj," je pripomnil Ivan. Družina bi se zaradi hude krize, ki je zajela Argentino, rade volje in takoj vrnila v Slovenijo, je dejal, toda ekonomske zmožnosti ji to trenutno ne dopuščajo.

Iz malega zborčka, ki so ga sestavili Kanadčani, smo potegnili 37-letno Bernardo Dejak, katere korenine po očetu izvirajo iz Otavice, po mami pa iz Prigorice. Dejakovi imajo v Boltonu, ki leži severno od Toronta, svoj motel, kjer je zaposlena tudi Bernarda. Omožila se je s človekom, ki je prav tako ribniške krvi, saj je mamin dom Hrovača, očetov pa Dolenji Lazi. Kljub vsemu pa v družini, ki jo je spremljala na njeni 14-dnevni poletni šoli, večinoma govorijo angleško, je priznala Bernarda. Zato je čutila potrebo, da svoje znanje čimprej obnovi; še posebej zato, ker so njeni obiski Slovenije in sorodnikov postali kar redni. Tu je bila tokrat že šestič.

ka. Kanadčani so bili najprej v nastopu bolj negotovi, češ da toliko vseeno ne obvladajo slovenskega jezika, saj so se ga učili samo 7 let (a dobijo vsaj potrdilo o znanju), obnovili pa skupaj z Argentinci v 14-dnevni poletni šoli. Ta vsako leto poteka v Sloveniji, učenci pa so razdeljeni glede na nivo doseženega znanja. Gostje Hrovačanov so bili na najvišjem, 13., zato ni bilo kasneje nikakršnih zavor v komunikaciji z gostitelji. Le kako bi bilo, ko pa so se znašle vkup mlade duše, podobnih nazorov in dojemanja mladosti in sveta. Vaško etnološko društvo jih je zbralo v Hrovači zaradi svoje iznajdljivosti, saj so člani vedeli, da ima množica maturantov poleg poletne šole tudi spremljevalni program, v katerega je vključen ogled dela naše domovine. In zakaj bi kdo preskočil Hrovačo, ko pa ima toliko ponuditi? V stoletjih je ohranila videz etnološko homogenega vaškega naselja, v njem pa tudi ne zamre pristni duh vaške skupnosti. Zdaj zanj že četrto leto skrbi društvo, ki je pravzaprav zbir celotne vasi. S povabilom argentinskim in kanadskim Slovincem je izpolnilo del svojega začrtanega poslanstva: prikazati tisto, kar je nekdaj bilo srce slovenstva, vključno s Škrabčevim domačijo, kjer se je rodila sodobna slovenska beseda. Hrovačani, z Ivanom Prelesnikom in Francem Gornikom v ospredju, so izkoristili priložnost in maturante povabili tudi na ogled šranganja. Zaradi kratko odmerjenega

Boštjan Kocmur

časa ga sicer niso dokončali, a veselje in zagnanost, ki ju je porodila ta zamisel, sta navdušila vse prisotne. Ne samo, da so Hrovačani goste pričakali z domačo 'povanco', povedli so jih v hlev, guliti so morali smreko in z Gornikom na čelu v smeuh in dobri volji zaokrožiti pod znamenito hrovaško lipo.

Letošnja skupina maturantov je bila že enajsta, ki jo je v domovino pripeljala organizacija Slovenija v svetu. Le-ta je zbrala vsa izseljenska društva; tako jo neposredno tvorijo njihovi delegati ter izseljenski povratniki. Pobuda za takšno organizacijo, ki obstaja poleg Svetovnega kongresa in Izseljenske matice, je prišla iz katoliškega središča Slovencev po svetu. Organizacija obstaja že deseto leto, svoj sedež pa ima v Zavodu Sv. Stanislava v Šentvidu, je dejal Boštjan Kocmur, eden izmed spremljevalcev tokratne maturantske skupine. Kocmur, ki je sicer univ. dipl. ekonomije, se je rodil v Argentini, a že 11 let živi v Sloveniji. Žena je tu študirala lingvistiko, on pa se je preizkušal kot podjetnik, založnik in novinar. Zdaj deluje tudi v delovni skupini, ki pomaga pri vrnitvi argentinskih Slovencev v domovino. Kar 88 družin druge izseljenske generacije načrtuje, da bi se trajno preselile nazaj. Razlogi so ekonomska kriza, socialna negotovost in anarhija, ki vlada-

jo na argentinskih ulicah, je dejal Kocmur. Brezposelna je že polovica dela sposobnega prebivalstva in tako se je v t.i. prvem valu v Sloveniji že naselilo 35 družin z okrog 100 otroki. Gre za visoko izobražene ljudi, ki so premogli dovolj samozvesti, da so bili prepričani, da se bodo v slovensko družbo lahko vključili, je dejal Kocmur. Prišlo je precej zdravnikov, računalničarjev in izobražencev strojnega profila, vrniti pa se namerava tudi nekaj podjetnikov

oz. obrtnikov. Doslej so vsi našli zaposlitev, saj jim je informacijo o tukaj deficitarnih 45 poklicih organizacija pravočasno posredovala v Argentino. Sklepa se nov krog izseljenstva. Kot so njihovi starši iskali pot v boljše življenje, tako so otroci odkrili, da jim Slovenija morda zdaj da tisto, kar je nekdaj odzela ali pa ni mogla nuditi njihovim prednikom.

V družini maturantov bila Alenka Pahulje

NA VELIKIH POLJANAH JE BILO VESELO

Dogodek, ki smo ga vsi nestrpnost pričakovali. Nekateri zato, da so se prepričali v sposobnost organizatorjev, nekateri so želeli videti Heleno Blagne v živo, nekateri pa so si zaželeli pač samo še ene veselice. Vendar to ni bila veselica, ki so jih in jih ponekod še vedno prirejajo v smislu pijančevanja. Zgodil se je koncert dveh zvrsti glasbe, ki je prerasel v pravi kulturni dogodek.

Velike Poljane, ali vas, ki ji nekateri pravijo sončna dežela, nas tudi to nedeljo ni pustila na cedilu. Vsi smo že z nestrpnostjo pričakovali začetek veselice, uvodnega nastopa Mladih Dolenjcev in s tem prihod slovenske dive Helene Blagne.

Jutro je bilo oblačno. Pravzaprav smo vsi, vsak pri sebi vedeli, da se lahko vse priprave sprevržejo v moro, če nam vreme ne bo naklonjeno. Vendar sonce je posijalo tisti trenutek, ko se je v vas pripeljala Helena Blagne. Pristrčno so jo sprejeli v eni od vikendic, od koder jo je kočija s konji ob zvokih "fajtonarice" mladega poljanca popeljala na prizorišče. Kočijaž Janez, mladi harmonikar Rok, Helena in otroci so se z glavnim pobudnikom in krivcem za

Helenin prihod na Dolenjsko, Andrejem, skozi celo vas peljali, kjer jih je pričakal prisrčen sprejem. Na športnem igrišču so bile mize zasledene do zadnjega sedeža. Zvoki Mladih Dolenjcev so sprejeli Heleno, oči obiskovalcev so sijale in sprejem otrok Nine in Nejca je Heleno ganil do solza. Zabava se je začela s polno paro. Med obiskovalci, ki jih je bilo kar lepo število, sta bila tako župana Ribnice kot Velikih Lašč in slednji je ravno na ta dan praznoval rojstni dan.

Naj na koncu namenim še nekaj besed organizatorjem Športnega društva Velike Poljane. Mladi so z organizacijo pokazali veliko profesionalnost in poslovnost. Pridobili so si generalnega sponzorja ABO grafiko - tiskarno iz Ljubljane, ter še veliko drugih donatorjev. Pri organizaciji sta glavno breme nosila predsednik Mitja Žužek in njihov pomočnik Jaka Andolšek, ki sta okrog sebe izbrala zelo dobro ekipo.

Zato MLADI Poljanci, ZMAGALI SMO - USPELO NAM JE!

Tekst in foto Barbara Vidergar

10. srečanje harmonikarjev

3. avgust, ob 18. uri,
pri gostišču Urška v
Zamošcu

Tekmovanje bo potekalo v 4 kategorijah.

Po izboru najboljših bo še družabno srečanje z ansamblom Vasovalci.

Vabljeni vsi ljubitelji "fajtonaric"!

Organizatorja:
Klub harmonikarjev Urška in
JSKD Ribnica

Turistično društvo
GRMAĐA - Velike Poljane
vabi

vse prijatelje Grmade
in vse, ki ljubijo lepo nara-
vo,
na vsakoletno

TRADICIONALNO SREČANJE PRIJATELJEV GRMADE,

ki bo v nedeljo,
4. avgusta, ob 15. uri.

Uživali boste v lepi naravi
ob prijetni glasbi in dobri
postrežbi. Preživite
nedeljsko popoldne z
nami na Grmadi, kjer vas
čakajo tudi presenečenja
in zabava.

"PERSPEKTIVE" ZA MLADO GENERACIJO?

Ob vse bolj naraščajočem deficitu javnih financ, proračunskem zadolževanju in krhkih zaposlitvenih možnostih se

lahko zamisli predvsem mlada generacija, kaj jo čaka v prihodnosti. Morda je bolje, da o tem ne razmišlja, ker bi jo zadela utemeljena črnogledost. Vendar je v naravi mladih ljudi veselje in brezskrbnost, kar nas opogumlja. Je to dovolj?

Veselite se življenja je Slovence očitno dokončno zapustilo, vsaj če ga merimo s številom novorojenih otrok. Statistični podatki kažejo, da se je v lanskem letu rodilo le 17.500 otrok, pred dobrimi desetimi leti jih je v enem letu privekalo na svet 10 tisoč več. Zato je Ministrstvo za delo ob letošnjem rebalansu proračuna nekako z navdušenjem sporočilo, da so privarčevali pri porodniških nadomestilih in pomoči ob rojstvu otrok, kar je hudo klavarno. Povečalo pa se je število samomorov. Napovedi za naprej so še slabše, razen če se bo

zgodilo kaj posebnega. Te trende je možno razložiti z drugačnimi vzorci življenja, ki ga zarisuje potrošništvo, vsakdanja tveganja in izguba temeljnih vrednot razen tiste po denarju. V misli ljudi se je naselila negotovost.

Posledice se bodo odrazile najprej na zapiranje oddelkov v vrtcih in šolah, kar bo prineslo upad zaposlitev, v prvi vrsti šolnikov. V nadaljevanju pa ta številčno šibka generacija ne bo mogla preživeti konstantnega povečevanja upokoјencev. Sedaj trije zaposleni vzdržujejo dva upokoјenca, čez nekaj let bo razmerje ena proti ena. Ker je med 700 tisoč zaposlenimi več kot 150 tisoč tistih, ki si kruh služijo v državnih in javnih službah, v bistvu vsak zaposleni v podjetjih na trgu preživlja enega upokoјenca in še dva ostala odvisna državlјana-bodisi otroka ali nezaposlena. Gospodarstvo bo tako breme težko vzdrževalo, zato se moramo pripraviti na spremembe. Že pred letom 2005 bi morali pripraviti ponovno pokojninsko reformo.

Zato bi morali še s toliko večjim spoštovanjem gledati na družine z več otroki, katerih starši s svojimi sredstvi skrbijo in vzgajajo mladi rod, ki bo preživljal starejšo generacijo. In še bolj bi morali biti pozorni na pojav alkohola in zlasti drog, ki mladega človeka pripeljejo dobesedno v propad. Namesto da bi ti mladi v bližnji prihodnosti odgovorno skrbeli sami zase in hkrati vzdrževali tudi upokoјene in za delo nesposobne osebe, so poleg odvisnosti od drog odvisni tudi od tistih, ki trdo služijo svoj vsakdanji kruh. Izguba zaradi enega narkomana je strahotno velika, najprej za njegovo družino, ki izgubi svojega člana, žal pa

ima izguba mladega človeka težke posledice tudi za družbo samo. Ob tem bi želel samo opozoriti na dejstvo, da zdravljenje enega odvisnika stane državo vsaj 100 tisoč evrov. Če pa je še naprej pod metadonsko terapijo, ki je samo odlaganje pravega zdravljenja, do ozdravitve nikoli ne pride, s tem pa tudi ne do posameznikove polne vključitve v družbo. Ne samo uživanje trdih drog, tudi kajenje marihuane ni samo posameznikova osebna zadeva, temveč tudi družbena ali državna. Nekateri merijo zgodbo o uspehu, ki jo je oznanila LDS (očitno je ostala samo še zgodba), po tem, koliko bogatih je med nami, kar je povsem napačno razmišljanje. Ko bomo v Sloveniji merili zgodbo o uspehu po tem, za koliko smo zmanjšali število revnih, zaposlili več invalidov in prizadetih, kolikim mladim lahko ponudimo resni zaposlitveni izziv in stanovanje, da bodo lahko ustvarili družine, in koliko je manj samomorov, bomo ljudem nalili čistega vina. Dotlej pa vse te zgodbe pomenijo le spuščanje megle, za ljudi brez vrednosti.

Obisk tibetanskega budističnega dalajlame v Sloveniji je privabil veliko število mladih, ki so v tem srečanju skušali najti rešitve za tegobe tega časa, ki so apatija, brezcilnost, nasilje, zapostavljenost in še kaj drugega, kar je "zadelo" zahodno civilizacijo. Eno izmed sporočil političnega in verskega voditelja, ki si prizadeva za avtonomijo Tibeta, je šlo tudi v smeri, da Slovenija pripada krščanski kulturi in duhovnosti, ki je temelj evropske civilizacije. Zato nam svetuje, naj vendar nadaljujemo pot pristnosti in avtentičnosti izročila in se po njem ravnamo.

Želim vam prijeten dopust!

Mag. Janez Drobnič,
poslanec DZ

REBALANS PRORAČUNA:

Vzeti tistim, ki molčijo.

Ta mesec se je DZ soočil s predlogom rebalansa državne proračuna. To je povsem običajen pristop izravnave prihodkov in odhodkov proračuna,

na, ki ga je potrebno uporabiti vsakokrat, ko pride do prevelikih neskladij. Vlada se je tega postopka poslužila prvič, od kar imamo samostojno državo, čeprav smo imeli tudi vsa leta precejšnje in precej podobne težave z delovanjem javnih financ.

zadolževanja doma in v tujini, podaljševala je proračunska leta, istočasno pa ni izkazovala niti vseh obveznosti. Še danes niso povsem jasne neplačane obveznosti države do družb in posameznikov niti ni povsem zanesljivo izkazan javni dolg.

Jasno je, da je mogoče vsakoletne fiksne obveznosti proračuna in velike razvojne ambicije pokriti le tako, da se na osnovi previsokih makroekonomskih kazalcev 'napihne' proračun, potem pa se ga med letom poskuša uravnati na različne načine, največkrat z zniževanjem in preizprijemanjem sredstev po proračunskih postavkah, ki zadevajo predvsem tiste, katerih glas težko prodre v javnost. Vlada se zaveda, da je zelo težko obvladati ministrstva in fazi načrtovanja in sprejemanja proračuna in da ga je mnogo lažje uravnatežiti, če se ga loti le po nekaterih posamičnih postavkah. Do sedaj še ni bilo opaziti nobene resne namere vlade, da bi pripravila proračune na osnovi podatkov, ki prikazujejo realno moč naših financ in ekonomije nasploh, in je večji del finančnih obremenitev prenesla v odplačilo prihodnjim generacijam.

Tokrat bodo še posebej velik 'prihranek' proračunu doprinesli predvsem lani v naravnih nes-

rečah (suša, pozeba,...) prizadeti kmetje, ki bodo prikrajšani za okoli 2 mlrd sit, saj so zadnje ugotovitve državne komisije precej drugačne od popisov in ovrednotenj občinskih popisnih komisij. Zaradi tega bodo s precejšnjo zamudo izplačane tudi občutno nižje odškodnine. Istočasno pa si bo vlada privoščila avtomobilski in letalski luksuz, ki si ga ne privoščijo niti precej večje, bogatejše in uspešnejše države.

Ob tem pa je le potrebno povedati, da nekatere, med njimi so tudi uspešne družbe, dolgujejo državi še nekaj 10 mlrd sit neplačanih davkov iz preteklih let in da ni čutiti nobenih resnih namer, da bi davčna uprava tudi pri teh dolžnikih dosledno opravila svojo nalogo. Ta 'privilegij' bodo poplačali vestni državljani, mali podjetniki in preostale gospodarske družbe, ki bodo nagrajeni z višjimi davčnimi in drugimi prispevnimi stopnjami. Kljub temu, da stanje javnih financ ni najbolj trdno, pa je vladajoča koalicija s sprejemom zakona o igralništvu bogatim igralnicam znižala letna vplačila v državni proračun za več kot 1 mlrd sit, s pravilnikom o tehničnih pregledih motornih in priklopnih vozil pa je pooblaščenim servisom omogočila, da obdržijo okrog 2 mlrd sit, ki jih bodo letos zaslužili samo z lepljenjem nalepk. Nič kaj ohrabrujoča podoba pravične in socialne države.

Jože Tanko,
poslanec DZ

Vedno je bilo denarja premalo in vedno smo načrtovali in porabili več, kot smo zmogli zagotoviti lastnih sredstev. Skratka, vlada se je poslužila

Replika na gradnjo športnih igrišč

MILIJONI ZA IGRIŠČA, VRTEC PA SKORAJ BREZ STREHE

V prejšnji številki sem prebrala, da naj bi se v Gornjih Lepovčah in Dolenjih Lazih zgradili športni igrišči. Pri tem me najbolj moti, da je za igrišči namenjenih kar 40 mio SIT, med tem pa našim najmlajšim prebivalcem v vrtcu Ribnica med vsakim dežjem in pozimi kaplja na glavo, ker pušča streha in imajo zato med vsakim dežjem sredi učilnice nastavljena vedra. Zanima me, ali je res potrebno graditi dve športni igrišči na tako majhnem obsegu, ko pa bi lahko zgradili samo eno večje, preostali denar pa namenili za popravilo strehe v vrtcu? Zavedati se namreč moramo, da so otroci naše največje bogastvo in imajo pravico živeti v normalnih razmerah!

Prosim pristojne osebe za odgovor!

M. P., Dolenji Lazi

Odgovor župana kot predlagatelja proračuna:

"Šport postaja tudi v našem okolju čedalje pomembnejši potrošnik prostega časa, saj so se razmere v kratkem času bistveno spremenile. Ribnica, nova naselja in tudi vasi imajo čedalje bolj mestni utrip in zelo pospešeno izginja klasična podoba podeželja, ko je bila izrazito velika večina prebivalstva zaposlena z vsakdanjimi kmečkimi opravili. S kmetijstvom se resneje ukvarja precej manj ljudi kot pred 10 leti.

Vaški odbori so občutili te spremembe in želijo 'zaposeliti' mladino, zato se zelo trudijo, da bi dobili tovrstne športne objekte. Želje so precejšnje, možnosti zaradi nepridobljenih ali neustreznih lokacij pa precej manjše (npr. Rakitnica, Nemška vas, Sveti Gregor, Jurjevica in Kot, Prigorica), in kaže, da bo precej nalog ostalo za prihodnja leta.

Občina vsako leto nameni precej denarja tudi za redno vzdrževanje vrtca. Sredstva vsako leto razporeja vodstvo zavoda, ki se samo odloči, katere so vsakoletne prioritete. Leta 2000 je Občina nakazala zavodu ca. 8.4 mio sit, leta 2001 pa ca. 8.8 mio sit. Za letos je v občinskem proračunu prav tako zagotovljenih ca. 8.8 mio sit, s katerimi je možno odpraviti največje pomanjkljivosti.

Res pa je, da je načrtovana večja obnova vrtca v prihodnjih letih, kar vpliva na odločitve vodstva, da se ne loti temeljitejše obnove objekta. Vendar, dokler ne bo dokončno izbrana lokacija izvajanja 9-letke, tudi ni možno predvideti, za katere namene se bodo uporabili morebitni prosti prostori niti ni možno pripraviti projekta prenove. Se pa strinjam, da je potrebno otrokom zagotoviti normalne bivalne razmere."

Odgovor na članek:

Tone Prus novi predsednik RK Inles-Riko

V zadnji številki Rešeta je bilo v članku o spremembah v RK Inles-Riko med drugim napisano, da je bilo prejšnje vodstvo kluba nezadovoljno z mojim strokovnim delom, na kar želim odgovoriti s svojimi protiaргumentami:

1. Uprava si je kot prvi cilj zastavila obstanek v družbi najboljših, saj se je zavedala, da imamo slabšo ekipo kot leto poprej, ko so le s težavo obstali v I. ligi. Zato je igralcem in meni obljubila nagrado za obstanek (slednja je bila določena tudi v moji pogodbi). Cilj je bil lažje dosežen kot lani, a nagrade nisem dobil, le kritiko.
2. V mladinski ligi je bil cilj obstati v prvi ligi in hkrati usposabljanje mlade igralce za kasnejši vstop v prvo ekipo. Zasedli smo 4. do 5. mesto. Cilj je bil presežen.
3. Starejši dečki so imeli za cilj preboj med prve štiri ekipe v Sloveniji. Zasedli so drugo mesto. Cilj je bil presežen.

Če bi bilo moje strokovno delo slabo, ne bi bili doseženi oz. celo preseženi vsi cilji kluba, za kar se moram zahvaliti vsem igralcem, posebej Nejcu Hojču, ki je bil s 148 goli 4. strelec lige. Hvala tudi za lepe medsebojne odnose skozi celo leto, čeprav so jih nekateri poskušali drugače prikazati. Še nekaj o moji strokovnosti. V svoji trenerski rokometni karieri sem deloval in dobival priznanja od Rokometne zveze Slovenije za približno 15 naslovov državnih prvakov v vseh kategorijah. 6 let sem treniral državne reprezentance različnih starostnih kategorij. Bil sem na svetovnem prvenstvu in na mediteranskih igrah z žensko reprezentanco, kjer smo prejeli bronasto medaljo.

Glede neudeležbe na skupščini: istočasno kot je bila skupščina kluba, sem bil jaz kot trener v Celju na finalu starejših dečkov. V klubu so to vedeli, saj je bil termin postavljen mesec prej. Nihče pa tega ni navedel na novinarski konferenci.

Odgovor Cirilu Andoljšku glede izposoje igralcev: Očitek, da sem mu iz ekipe potegnil dva igralca

(Stanfelj in Pogorelec) in da sem mu s tem dejanjem porušil vzdušje v njej, je netočen. Andoljšek me je v začetku sezone prosil, da mu naredim spisek igralcev, ki bi prišli v poštrev za treniranje v kadetski ekipi. Na spisku je bilo 31 igralcev. Na prvem treningu in v pripravljalnem obdobju je treniralo pri njem od 16 do 18 igralcev. V tem času nismo imeli med seboj nobenih problemov. Ko se je sezona prevesila v drugi del, pa je v njegovi ekipi nastal osip. Na treningu je imel včasih 10 ali 8 igralcev, zgodilo pa se je, da jih je prišlo le 5 (tudi zaradi šole).

Dogovorila sva se, da mu pomagam z vključitvijo mojih starejših dečkov, da bi lahko vsaj normalno delal. Najprej sta k njemu preko najinega skupnega dogovora prešla 2 igralca (Ivo Ilc in Urban Andoljšek), kasneje pa se je h kadetom priključilo še nadaljnjih 5 (Rok Henigman, Jože Zelko, Aleš Ilc, David Somensary in občasno Matej Nosan).

Poročilo Andoljška je bilo zato netočno, kritika na moj račun pa neumestna in enostranska.

V prihodnosti ne želim več delati v tem klubu, čeprav mislim, da bi v primeru, ko bi klubu zmanjkalo denarja, spet prišli k meni. Ne vem pa, koga bodo v bodoče kritizirali ob morebitnih neuspehih v klubu.

Zdenko Mikulin

**NASLEDNJA ŠTEVILKA
REŠETA IZIDE
26. AVGUSTA.
GRADIVO ODDAJTE
DO 9. AVGUSTA.**

EPIGRAMI

(...komunalno - prometnega značaja)

Oj, Ribnica, ti lep kraj,
iz trga mesto si postala.
povej krajanom: ČE in KDAJ
obvožno cesto nam boš dala.

Naj ta koristen sad nam da,
da plinov, "pleha" rešimo si mesto.
kar, žal, za pot h Kasarnam ne velja
promet duši Urbanovo nam cesto.

Ko gremo v "trg" kaj kupovat,
parkirali bi kar pred vrati,
kot da bi šli v gozd gobe brat,-
a tudi tam ne smeš na cesti stati.

Zato je predlog bil podan,
da blok garažni bi zgradili,
ki pa ne bo zagledal dan,
če žepe bomo zanj praznili.

Da v komunalni ne bi zos zašli,
smo novo službo že dobili,
(ki zdaj kot lučka še v temi brli),
da z njo problemov vseh bi se znebili.

Sergo

Pater Niko Žvokelj med avstralskimi Slovenci

TJA V AVSTRALIJO... KJER SI LAHKO TAKŠEN, KOT SI

Pater Niko Žvokelj se je pred mesecem dni že petič z vsem srcem in odprto dušo predajal širnim prostranstvom avstralskih peščin in neskončnim razpotjem, ki s svojo odprtostjo narekujejo tudi multikulturalno širino. Zakaj narava dela ljudi, pravi pater Niko. In kakor Mala in Velika gora s svojo zaprtostjo utesnjujeta svoje prebivalce, tako jih avstralska prostranost odpira. Morda je to sploh edini način, da si svojo srečo na tej celini lahko išče kar 130 narodnosti. Odprtost narekuje drugačnega duha; predvsem dopušča, da si tak, kot si, razmišlja pater, ki je pred 14 leti prvič zakoračil na avstralska tla, na obisk k svoji sestrični Marinki. Kasneje so ga vsakokrat za nekaj časa vaze in k uresničitvi svojega duhovnega in socialnega poslanstva potegnili slovenski centri v treh največjih avstralskih mestih: Sydneyu, Adelaidi in Melbournu. Najdlje, za dve leti (1990-1992), je njegov dom postal center Kew v Melbournu, kjer živi tudi največ avstralskih Slovencev, h katerim sta usmerjena pozornost in skrb slovenskih frančiškanov. Okrog 8000 naj bi jih bilo, po celini pa je menda razpršenih vsega skupaj od 25 - do 30.000 Slovencev. Zanje se poskušajo slovenski frančiškani izkazati tako v vlogi duhovnikov kot kulturnih animatorjev in socialnih delavcev. Čeprav bi pater Ciril Božič in laična misijonarka Marija Anžič rade volje zadržala patra Nika v melbournskem centru, ki s svojim razvejanim delom terja ogromno energije, je p. Niko tja za dva meseca prišel zopet po šestih letih. Toliko časa je namreč trajal njegov zadnji kratki obisk v deželi 'Down under', v kateri je med drugim postal prepoznaven kot pater, ki se je močno zavzemal za mladino in jo znal 'na vse načine vključiti v kulturno delo', piše v zborniku Mir in dobro, ki so ga frančiškani izdali ob lanskem praznovanju 50. obletnice prihoda.

"Moja želja je, da bi Kew ostal center, kamor bi z veseljem prihajali starejši in mlajši," je pater Niko zapisal v junijski številki mesečnika, ki ga v nakladi 1800 izvodov izdajajo slovenski frančiškani v Avstraliji. Ena želja je že našla pot, in tako se bodo 25. julija na pikniku pri Novi Štifti srečali mladi avstralski zakonci, ravno tisti, ki so se pred nekaj leti razvijali pod patrovim duhovnim okriljem. Medtem ko so si mlajše generacije morda uspele prisvojiti osnovne moralne vrednote, je bilo od vzgoje staršev odvisno, ali bodo svoje otroke zavezali tudi slovenstvu. Kaže, da so se mladi zlili v eno z neštetimi narodnostmi in se navdušujejo nad multikulturalnostjo, saj večina niti slovensko več ne zna dobro, čeprav obstajajo tudi šole in tečaji za učenje slovenskega jezika. Tam doli vse postaja staro, mladi pa kažejo vse manj volje, da bi ubrali isto pot, kot so jo nekdaj njihovi predniki, ko so se kot ekonomski emigrantje priselili v 50. in 60. letih in se združevali v društva Jadran, Planico, St. Alban's in slovensko društvo Melbourne, je dejal pater Niko. "Zato bodo društva počasi izumrla, če starši otrokom ne bodo privzgojili pristranskega odnosa do Slovenije." Vezi se tkejo tudi v frančiškanskih centrih, kot je Kew v Melbournu, kjer je vodja centra in pastore p.

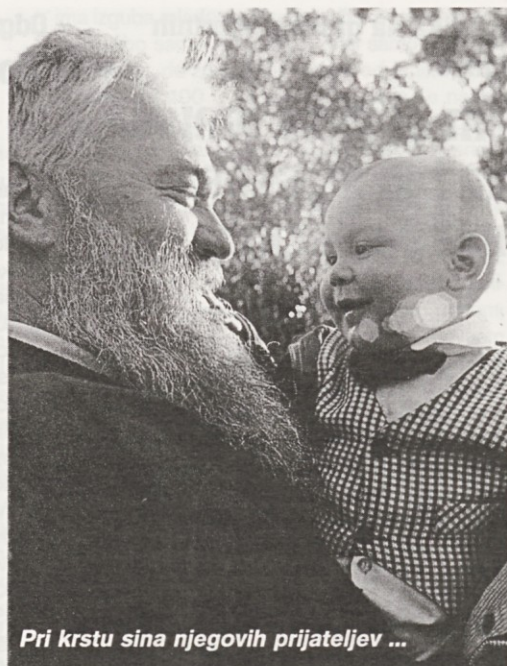
Ciril Božič, pomaga pa mu laična misijonarka Marija Anžič. V kompleksu so cerkev, Baragova hiša, kot neke vrste hostel, ter Dom matere Romane, kjer je 33 ostarelih. 11 je Slovencev, ostali pa so Hrvati, Italijani in Avstranci. Gre za slovenski dom, ki ga vodijo zaupniki, denar za zaposlene pa se črpa iz oskrbnine, ki jo plačujejo varovanci. Če se v domu znajde siromak, mu del plačila krije avstralska država, ki je precej socialno naravnana, je dejal p. Niko. Tudi pokojnino dobiva vsak, pa če je bil kdaj zaposlen ali ne. In s to pokojnino se lahko normalno živi.

V dvorani Centra dobro za upokoјence delajo tudi članice društva Sv. Eme, ki jim enkrat mesečno pripravijo kosilo in odzove se jih prek 100.

Slovenci, ki so se na prelomu zdaj že prejšnjega stoletja selili v Avstralijo, kjer se je na obzorju kazalo več priložnosti kot doma, so si tu zagotovili neko življenjsko stabilnost. Se je pa rodila osamljenost. Zaradi nje se kar nekaj naših ljudi vsako leto za vedno vrne v domovino, je povedal p. Niko, še posebej če ostanejo sami po smrti svojega partnerja. "Na slovenskem konzulatu tako sedaj čaka 54 prošenj za vrnitev v Slovenijo." Osamljenost je v deželi prostranstva tako velika tegoba, da jo rešuje množično združenje avstralskih prostovoljcev, ki odkrivajo in obiskujejo te ljudi. Med njimi je menda zelo aktivna tudi Slovenka... Še kako dobrodošla bi bila pomoč tudi v melbournskem centru ob petkih, ko je potrebno obhajati in obiskati ljudi, je dodal p. Niko. "Za 5 bolnikov smo morali samo po mestu preiti 400 kilometrov!" Razdalje znajo biti v tako veliki deželi res precejšnja ovira tudi za Slovence, ki se morajo do maše v slovenskem jeziku voziti 1,5 ure. 3000 kilometrov od doma morajo oditi tudi aboriginski otroci, da izpolnijo šolsko obveznost. V to se je ekipa centra Kew, skupaj s patrom Nikom, prepričala, ko se je napotila 600 km izven Perth na sever, v nemški misijon Wandalgu. Tam se redovniki, misijonarji in učitelji ukvarjajo z 62 otroki in poskušajo vsaj nekaterim omogočiti vstop v boljše življenje - kar je pogosto že življenje brez alkohola in vdanja obupu.

Pater Niko se je ponovno srečal z rojaki v Sydneyju, Woologongu, Milduri, Adelaidi in Geelongu "in moral bi se razkosati, da bi obiskal vse, ki so me povabili. Takšne prijaznosti človek nima prilike srečati za vsakim vogalom". Svojim prijateljem je ob tem zadnjem obisku krstil sina, spet druge je poročil; pridigal na zlati maši patra Valerijana v Sydneyju, obhajal bolnike in pisal za frančiškansko glasilo. Zahodna Avstralija pa je bila tokrat tista, ki se ji je lahko posvetil v prostih dnevih, jo odkrival in se nad njo navduševal. Tako želi del za delom spoznati vso celino in kdo ve, morda njenih 27.000 kilometrov obkrožiti tudi z vetrom v laseh...

Alenka Pahulje
Fotoarhiv p. Nika Žvoklja

Pri krstu sina njegovih prijateljev ...

... v domu ostarelih občanov ...

... v družbi "domorodcev" ...

... s predstavniki centra ...

... ter pater Niko v elementu.

O, kako težko je to breme let!
In vsak dan težje je,
ko me spominja
na konec sleherna stopinja
in vsak z drevesa padajoči cvet.
(A. Gradnik)

ZAHVALA

Nepričakovano se je poslovila naša draga

MARIJA-MIMI LOVŠIN, Kaprolova

Iskrena hvala vsem, ki ste ji kadarkoli pomagali in se v tako velikem številu poslovili od nje, poklonili cvetje, sveče in darovali za sv. maše.
Njen odhod je v žalosti in bolečini zbral sorodnike, sosede, prijatelje in znance, ki ste počastili njen spomin.
Hvala g. župniku Ipavcu za opravljeni obred in izrečene tople besede. Zahvala velja tudi pevcem in vsem, ki ste jo razumeli in spoštovali.

Žalujoči vsi njeni

Zapustil dom in svoje drage si,
na tvojem grobu roža le cveti,
ki grenka solza jo rosi.
Kako je prazen dom, dvorišče,
naše oko zaman te išče.
Ni več toplega smehljaja,
le trud in delo tvojih rok ostaja.

ZAHVALA

Ob boleči izgubi moža, očeta, brata, starega očeta in tasta

ANTONA ZBAČNIKA

iz Sajeveca

se zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, vaščanom in znancem za izrečeno ustno in pisno sožalje, darovano cvetje, sveče, sv. maše in drugo pomoč. Najlepša hvala gasilcem, govorniku, pevcem, župniku Maksu Ipavcu in gospodu Dobrovoljcu. Hvala osebju zdravstvenega doma Ribnica, ki mu je zadnje dni nesebično pomagalo.

Hvala vsem, ki ste ga v tako velikem številu pospremili na njegovi zadnji poti.

Vsi njegovi

rojstnodnevna ČESTITKA

Ljuba mami,
Stanka Jordan!

V krogu svojih sorodnikov in prijateljev 7. julija letos praznuješ svoj pideseti rojstni dan. Za številne ženske pomeni ta življenjski jubilej pravzaprav žalosten dogodek, saj nočejo niti pomisliti na to, da je od njihovega rojstva minilo že pol stoletja. Toda tebi leta nikoli niso delala težav, ker si se jim zmeraj odločno postavljala po robu, to pa s svojo mladostno zunanostjo lahko storiš tudi danes.

Danes sem "spregovorila" iz čisto določene razloga - javno se ti namreč želim zahvaliti za vse tisto, kar si mi dala posredno ali neposredno, in za vse, kar si storila zame. Še zmeraj velja stara trditev, da si staršev ne moreš izbirati, toda če bi lahko izbirala, bi si prav gotovo izbrala tebe, ljuba mama. Tega pa ne morem reči tudi očetu, ki je umrl že pred davnimi leti in se ga, žal, le bežno spominjam. Vem, kako zelo si bila navezana nanj in kako zelo te je prizadelo, ko se je tako nenadoma poslovil od življenja.

Toda naj se vrnem k tebi, ljuba mama! Kar na lepem si bila prepuščena sama sebi, ko si morala prevzeti vse v svoje roke in seveda tudi skrb zame in Ano. Vse skupaj ni bilo niti najmanj lahko, toda z veliko mero zavzetosti in občudovanja vredno požrtovalnostjo si zmogla tudi najtežje naloge in si premagala najhujše življenjske preizkušnje, ob tem pa uresničitev svojih lastnih želja prihranila za boljše čase. Ob vsem tem niti za trenutek nisi pozabila na svoji hčerki, ki sva ti povzročali nemalo preglavic, tako v šoli kot tudi doma. Te težave bom morda razumela šele, ko bom imela svoje otroke.

Kot sem dejala, si otroci ne morejo izbirati svojih staršev, pa tudi starši morajo živeti z otroki, kakršni so. Marsikaj je mladega človeka mogoče naučiti, marsikaj mu lahko privzgojimo, vendar ne vsega. Zato ti lahko iskreno zagotavljam: če bi lahko dosegla to, da bi svoje življenje usmerjala tako, kot je to uspelo tebi, bi bila hvaležna in srečna. Vsakdo ima sicer svoje napake in pomanjkljivosti, nihče ni popoln, tudi ti ne, vendar ti je uspelo, da si s svojo vnemo in dejavnostjo postala vzgled vsem nam. Istega mnenja so prav gotovo tudi tvoji pripadniki in prav gotovo ni naključje, da si pridobila tako širok krog prijateljev.

Še enkrat bi se ti rada od srca zahvalila in vem, da se mi bodo pridružili vsi, ko bomo pili na tvoje zdravje.

Vse najboljše, naša draga mami!

50

Predavanja za zdravje AVGUSTA O POŠKODBAH GLAVE

Območno združenje Rdečega križa je v letošnjem letu začelo razvijati preventivne zdravstvene programe, ki so namenjeni vsem občanom občine Ribnica. S projekti želimo povečati osveščenost in odgovornost posameznika v skrbi za lastno zdravje ter zmanjšati tveganje za nenadno poslabšanje njegovega zdravstvenega stanja. Prvo tako predavanje z delavnico je bilo 4. julija, z naslovom "Kako se obvarujemo pred boleznimi srca in ožilja ter prva pomoč in preventiva". Naslednje predavanje bo v mesecu avgustu "Poškodbe glave". Do konca leta pa se jih bo zvrstilo še

kar nekaj z različnimi zdravstvenimi temami. Območno združenje Rdečega križa bo s projektom nadaljevalo tudi v prihodnjem letu, s tem da bo še dopolnilo program. Predavajo zdravstvena tehnika na urgentni službi UKC Danijel Andoljšek in Primož Velikonja ter zdravniška splošne medicine dr. Lidija Šmalc. Vsi izvajalci ponujajo svoje bogate izkušnje, predvsem pa pomembne informacije, ki lahko vsem nam preventivno koristijo: pomagajo nam zaznati morebitne spremembe našega počutja in so v veliko pomoč, da pravočasno poiščemo zdravniško pomoč. Vse, ki vas to zanima in znate poskrbeti za svoje zdravje, vabimo, da se predavanj udeležite.

O poteku predavanj vas bomo obveščali preko radia Univox.

Breda Oražem

Območno združenje Rdečega križa Ribnica

Hčerka Tina

Na podlagi 12. člena Odloka o podelitvi priznanj in nagrad Občine Ribnica (Ur.l. RS, št. 44/98) Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja objavlja

RAZPIS ZA ZBIRANJE PREDLOGOV ZA PODELITEV PRIZNANJ IN NAGRAD OBČINE RIBNICA ZA LETO 2002

Priznanja in nagrade Občine Ribnica so:

- naziv častni občan,
- Urbanova nagrada,
- Gallusovo priznanje,
- Priznanje Občine Ribnica.

NAZIV ČASTNI OBČAN

Naziv častni občan se podeli za pomembnejše trajne uspehe na gospodarskem, znanstvenem, umetniškem, kulturnem, športnem, vzgojno-izobraževalnem in humanitarnem področju, s katerim predstavlja občino doma in v svetu. Naziv častni občan se lahko podeli tudi tujcu.

URANOVA NAGRADA

Urbanova nagrada se podeli posameznikom za življenjsko delo, delovnim skupinam, podjetjem in drugim organizacijam in skupnostim za izjemne uspehe na posameznih področjih gospodarskega življenja in dela, ki prispevajo k razvoju in ugledu občine Ribnica.

GALLUSOVO PRIZNANJE

Gallusovo priznanje se podeli posameznikom, skupini posameznikov, organizaciji in skupnosti za dolgoletno uspešno in ustvarjalno delo ter vidne dosežke trajnejšega pomena s področja kulturnih in drugih družbenih dejavnosti v občini in širšem družbenem prostoru.

PRIZNANJE OBČINE RIBNICA

Priznanje Občine Ribnica se podeli posameznikom, podjetjem, zavodom ter organizacijam in društvom ter drugim organizacijam in skupnostim za enkratne - izjemne dosežke in kot vzpodbuda za nadaljnje strokovno delo in aktivnosti na posameznih področjih življenja in dela.

Podeli se lahko največ eno priznanje častnega občana, ena Urbanova nagrada, do dve Gallusovi priznanji in do dve priznanji Občine Ribnica.

Predlog mora vsebovati:

- ime in priimek ter naslov (za fizične osebe),
- naziv ter naslov (za pravne osebe),
- obrazložitev.

Predloge za podelitev razpisanih priznanj in nagrad Občine Ribnica z obrazložitvijo v zaprti kuverti z oznako "OBČINSKE NAGRADE IN PRIZNANJA" zbira Komisija za mandatna vprašanja, volitve in imenovanja pri Občini Ribnica do vključno 5.9.2002.

Dodatne informacije lahko dobite v Uradu župana Občine Ribnica (tel. 837 20 03).

Komisija za mandatna vprašanja,
volitve in imenovanja
Benjamin Henigman, predsednik

Javno komunalno podjetje Komunala Ribnica d.o.o., Goriča vas 11A, Ribnica, razpisuje

JAVNO DRAŽBO ZA ODDAJO POSLOVNIH PROSTOROV V GORIČI VASI 11 A (BIVŠI EUROTRANS) V NAJEM

Dražba bo v ponedeljek, dne 19. 8. 2002, v sejni sobi Javnega komunalnega podjetja Komunala Ribnica d.o.o. v Goriči vasi 11A (bivši Eurotrans), s pričetkom ob 12. uri.

I. Predmet oddaje so poslovni prostori:

- a) pisarniški prostori v I. nadstropju v neto izmeri 86,45 m²,
- b) skladišče v I. nadstropju v neto izmeri 111,30 m² (možna je sprememba namembnosti v pisarniške prostore),
- c) avtomehanična delavnica v pritličju stavbe v neto izmeri 437 m².

V ceni m² za pisarniške prostore in skladišče je zajeta souporaba notranjih prostorov (hodniki in sanitarije) in uporaba parkirnega prostora.

V ceni za m² za avtomehanično delavnico je zajeta uporaba zunanje površine - parkirnišča pred delavnico v izmeri ca. 400 m².

V ceni najemnine niso zajeti poraba električne energije, ogrevanje in komunalne storitve.

II. Izhodiščna mesečna najemнина za m² poslovnih prostorov znaša z DDV:

- pod a) 1.190 SIT/m²
- pod b) 1.190 SIT/m²
- pod c) 490 SIT/m²

III. Varščino v višini 3-mesečne izklicne najemnine za posamezni prostor je treba plačati pred javno dražbo.

IV. S potrdilom o vplačilu varščine se dražitelj izkaže pred pričetkom dražbe. Varščino je treba vplačati na žiro račun Javnega komunalnega podjetja Komunala Ribnica d.o.o., št.: 03114-

1000090269 ali pri blagajni podjetja v Goriči vasi 11A, Ribnica.

Varščina se uspelemu dražitelju upošteva kot vnaprej plačana najemнина, ostalim udeležencem pa se vrne brez obresti najkasneje v treh dneh po javni dražbi.

V. Na javni dražbi lahko sodelujejo vse pravne osebe s potrdilom, da imajo sedež na območju Republike Slovenije, in fizične osebe z dokazilom o državljanstvu. Pooblaščenici pravnih oseb morajo na javni dražbi predložiti pooblastilo za licitiranje.

VI. Uspeli dražitelj mora skleniti najemno pogodbo v osmih dneh po končani dražbi z naslednjimi določili:

- najemнина se določi v neto znesku, h kateremu se prišteje davek na dodano vrednost;
- najemna doba je 5 let s 3-mesečnim odpovednim rokom.

Če dražitelj po svoji krivdi pogodbe ne podpiše v postavljenem roku, se šteje, da je odstopil od najema, plačana varščina pa zapade.

VII.) Drugi pogoji bodo dogovorjeni z najemno pogodbo.

VIII.) Ogled nepremičnine je možen na kraju samem.

Dodatne informacije lahko dobite na tel.št.: 836-11-38 ali 836-06-50 ali GSM 041-513-329. Kontaktna oseba je Jože Zakrajšek.

**Javno komunalno podjetje
Komunala Ribnica d.o.o.**

Povzetki razpisov iz Uradnih listov:

DODELITEV SUBVENCIJ MAJHNIM IN SREDNJE VELIKIM PODJETJEM IN SAMOSTOJNIM PODJETNIKOM ZA ENER- GETSKE PREGLEDE PODJETIJ IN ŠTUDIJE IZVEDLIVOSTI ZA PROJEKTE UČINKOVITE RABE ENERGIJE

Uradni list: št. 52, str. 4520, Ministrstvo za okolje in prostor, Ljubljana.

Prvo odpiranje 28. 6. 2002, nato vsak zadnji delovni petek v mesecu. Dostaviti najmanj dan pred odpiranjem. Okvirna višina sredstev: 18 mio SIT.

Informacije, dokumentacija: na sedežu ministrstva, tel.: 300-6997.

SOFINANCIRANJE RAZVOJA NOVIH IZDELKOV IN POSTOPKOV PO PROGRA- MU SPODBUJANJA INVENCIJ IN INOVACIJ

Uradni list: št. 52, str. 4522, Pospeševalni center za malo gospodarstvo, Ljubljana.

Namen: sofinanciranje nastopov na sejmih doma in v tujini (do 50%), sofinanciranje patentnih zaščit (do 15%), sofinanciranje izvedbe prototipov in poskusne izvedbe postopkov (do 35%).

Rok prijave: 18. 7. 2002 za udeležbo na MOS Celje, ostalo do porabe sredstev (11.7., 8. 8., 12. 9....)

Okvirna višina sredstev: 48 mio SIT, razdeljeno po področjih.

Informacije, dokumentacija: na sedežu PCMG, tel. 5891-870, Aleša Kavčič.

JAVNI RAZPIS ZA UGODNEJŠE KREDITE MALIM IN SREDNJE VELIKIM PODJETJEM V LETU 2002

Uradni list: št. 56, str. 4733, Javni sklad RS za razvoj malega gospodarstva.

Namen: Ugodni krediti za mala in srednje velika podjetja, za kredite, najete po 1.1.2002, obrestna mera TOM +1%. Rok: prvi rok 01.09., nato vsak prvi dan v mesecu do porabe sredstev. Okvirna višina sredstev: 2.852 mio SIT.

Informacije, dokumentacija: na sedežu sklada, tel. 02 234-1274, 02 234-1272.

Ponovno obveščam vsa zainteresirana podjetja in potencialne podjetnike (lahko so tudi kmetje ali nosilci dopolnilne dejavnosti), ki potrebujejo svetovalne storitve za zagon dejavnosti, razvoj obstoječe dejavnosti, različne razvojne projekte, sanacijo nastalih težav ipd., da je možno izkoristiti sofinanciranje svetovalnih storitev v višini do 300.000,00 SIT preko vavčerskega sistema.

Prav tako obveščam, da je odprt razpis za podjetniške svetovalce, ki se lahko vključijo v vavčerski sistem (več informacij na e-naslovu PCMG.SI).

Razpisi niso objavljeni v celotni obliki, temveč le povzetki, ki predstavljajo osnovno informacijo zainteresiranim. Vse celotne objave razpisov si lahko ogledate v ustreznih številkah Uradnega lista, ki so vam na razpolago tudi na sedežu Področnega centra za razvoj gospodarstva d.o.o., Ribnica, Škrabčev trg 40, GSM 041/436-233.

Janez Mate

GOSTINSTVO - TURIZEM PUGELJ

Alojz Pugelj s.p., Lepovče 23, 1310 Ribnica
Tel.: 01/8361 189 ali 01/8361-665
GSM: 031/760-697

Vabimo vas v prenovljene prostore

- krsti
- rojstni dnevi
- poroke
- obletnice
- pogrebščine

**V našem lokalu vam nudimo pogostitev
po vašem naročilu.**

**Vsakega slavljenca/ko čaka tudi darilo.
Za večje skupine nudimo popust.**

**Čimprej nas pokličite
Pridite, ne bo vam žal.**

**V pričakovanju vašega klica
vas prisrčno pozdravljamo!**

RENAULT thalia

Izberite pametno,
vozite z nasmehom.

Za uživanje v vožnji nove Thalie imate dober razlog. Prenovljena zunanost. Udobnejša notranost z novo oblikovano armaturno ploščo. Najprostornejši prtljažnik v svojem razredu. Visoka merila varnosti. Izbirate lahko med 1.4 litrskim motorjem z 8 ali 16 ventili, 1.6 litrskim motorjem s 16 ventili ter 1.5 common rail turbodizelskim motorjem. Vse za ceno, ki bo na vaš obraz prinesla nasmeh. Pametna odločitev, ki vas bo razveselila.

RENAULT OIF

www.renault.si wap.renault.si

www.renault.si wap.renault.si

**AVTOCENTER
RUFAC**

POOBlašČENI ZASTOPNIK ZA RENAULT

Ob Mahovniški c. 3, Kočevje. Tel. 8954-042, 8954-666,

fax 8955-444

Delovni čas: 8⁰⁰-12, 13-17, sobota 9-12

Cesta na Ugar, Ribnica. Tel.: 836-89-56, 836-89-57,

fax: 836-99-58.

Delovni čas vsak dan od ponedeljka do petka od 8-12 in 13-17

Simfonije v durih

**inles OKNA
VRATA**

... do stila

- lesena okna in vrata
- pvc okna in vrata
- aluminij/ les okna
- aluminijasta okna in vrata

- svetovanje - izmera - montaža - servis
- 5% gotovinski popust
- brezplačen prevoz do 100 km
- ugodni kreditni pogoji TOM+0

INLES d.d.
SI - 1310 Ribnica, Kolodvorska 22

Maloprodaja Ribnica
01 8377 162, fax: 01 8377 331
e-mail: info@inles.si

blesk

Tone Pogorelec

BLESK 2 d.o.o.,
Bukovica 2, 1310 Ribnica
Tel.: 01/836 99 33,
fax: 01/836 99 34,
gsm: 031/647 188,
E-mail: blesk2@amis.net

- čistilni servis
- slikopleskarstvo
- polaganje parketov, laminatov
- izdelava epoksidnih tlakov
- brušenje in zaščita naravnega in umetnega kamna

OPTIKA ANITA
 Majnikova 1, Ribnica
 (poleg SANOLABORJA)
 Tel.: 83 61 128

V ZDRAVSTVENEM DOMU RIBNICA

Iz naše ponudbe:

- korekcijski okvirji in stekla
- ugodne cene, svetovanje, kakovost
- očala na recept tudi brez doplačila

Za vas obratujemo vsak dan: od 8. do 12. ure in od 16. do 18. ure,
ob sobotah od 9. do 12. ure

BAMBA NEPREMIČNINE Franc TANKO s.p.

Del. čas: od 10 - 17, sob. 10 - 13, Prečna 4a, Ribnica, Tel.: 83 62 101, GSM.: 041 643 004

PRODAMO HIŠE:

- RIBNICA - Jurjevica, stanovanjska hiša z gostinskimi lokalom in gospodarskim poslopijem, takoj vseljava, vel. parc. 1884 m², CK, cena 19 mio SIT ali 89.500 EUR.
- KOČEVJE - center, starejša stanovanjska hiša, velikost parcele 1395 m², el. voda, takoj vseljava, možna zamenjava za stanovanje v Ljubljani, cena 19,7 mio SIT (94.000 EUR).
- LOŠKI POTOK - Hrib, center - stanovanjska stavba, vel. parc. ca 500 m², takoj vseljava, klas. ogrevanje, el. voda, cena 9,5 mio SIT ali 44.000 EUR.
- RIBNICA - Grčarice, poslovni objekt - trgovina v obratovanju, v centru vasi, vel. ca. 120 m², vsa infrastruktura, dokument. urejena, cena 14,6 mio SIT ali 65.000 EUR.
- RIBNICA - center, v najem oddamo ali prodamo VILO na zelo dobri lokaciji, za mirne dejavnosti, ca. 330 m² koristne površine, vel. parcele 1635 m², cena po dogovoru.
- RIBNICA - Loški Potok, Mali Log, stan. hiška, 8 x 8 m, vel. parc. ca 200 m², takoj vseljava, KT, CK, cena 7,7 mio SIT ali 34.500 EUR.
- RIBNICA - Bukovica, starejša stanovanjska hiša - vseljava takoj, vel. parc. cca 1800 m², cena 8,1 mio SIT ali 36.000 EUR.
- SODRAŽICA - center, starejša stanovanjska hiša - s poslovnim prostorom 37 m² - trgovina in gospodarsko poslopije, vel. parc. cca 608 m², zemlji, 162 m², klas. ogrevanje, el. voda. Cena za stan. hišo in posl. prostor 12,3 mio SIT ali 58.500 EUR, za gospodarsko poslopije pa 6,8 mio SIT ali 32.500 EUR.
- SODRAŽICA - Podkranec, stanovanjska stavba z delavnico za različne dejavnosti. Vel. stavbe 238 m², vel. parc. 6356 m², ob potoku, mima lokacija, vseljava takoj, cena 23.154.000 SIT ali 102.000 EUR.
- OSILNICA - Padovo, kmetijska primerna za vikend - stan. hiša in nekaj gozda, njiv, travnikov in pašnikov v skupni izmeri 8,5 ha. Cena 9.988.000 SIT ali 44.000 EUR.

STANOVANJA:

- NOVO V RIBNICI - več novozgrajenih stanovanj v centru Ribnice po vaših željah, velikost in razporeditev v stanovanju lahko prilagajate sami, plačilo v dveh delih, cena za m² po dogovoru, rok vselitve približno 4 mesece.
- RIBNICA - center, dvosobno, ca 54 m², I. nadst. urejeno, KT, CK, tel. cena 9,77 mio SIT ali 43.460 EUR.
- RIBNICA - center, dvosobno stanovanje 60,21 m², III. nadst. KT, TEL, CK, cena 10,1 mio SIT ali 45.000 EUR.
- RIBNICA - strogi center, dvosobno stanovanje 54,08 m², I. nadst. KT, TEL, CK, cena 8,6 mio SIT ali 38.000 EUR, vseljava takoj.
- RIBNICA - center, dvoipol sobno stanovanje 61,21 m², v pritličju, KT, TEL, CK, balkona ni, cena 10 mio SIT ali 44.500 EUR.
- RIBNICA - center, trosobno stanovanje 78,66 m², IV. nadst. TEL, CK, cena 13,1 mio SIT ali 58.000 EUR.
- RIBNICA - center, dvo in polsobno stanovanje 74,98 m², I. nadst. noviješe, vpis v ZK, KT, CK, cena 12,3 mio SIT ali 54.500 EUR.

POSLOVNI PROSTORI:

- RIBNICA - center, na Skrabčevem trgu prodamo novozgrajeni poslovno stanovanjski objekt, IV. podaljšana faza, 940 m² neto površine, velikost parcele 748 m², cena 96 mio SIT ali 445.000 EUR.
- RIBNICA - Jurjevica, stanovanjska hiša z gostinskimi lokalom in gospodarskim poslopijem, takoj vseljava, vel. parc. 1884 m²,

CK, cena 19,4 mio SIT ali 89.500 EUR.

- KOČEVJE - Stara Cerkev - poslovno stanovanjski objekt (gostinski lokal) in še stanovanjski objekt (posebej), na ugodni lokaciji, vel. parc. 1651 m², vseljava takoj, tel. CK, cena 37,5 mio SIT ali 166.000 EUR.
- RIBNICA - center, obnoven poslovni prostor, 90 m², z urejeno dokumentacijo, v pritličju, CK, tel. cena 8,7 mio SIT ali 38.500 EUR, vseljava takoj.
- RIBNICA - obrtni center Ugar, poslovni objekt - mizarska del. - možnost tudi drugih dejavnosti, vel. objekta 267 m², zemljišče 1444 m², vsa infrastruktura, tel. CK na olje, cena 30,1 mio SIT ali 133.000 EUR.
- RIBNICA - Grčarice, poslovni objekt - trgovina v obratovanju v centru vasi, ca 120 m², vsa infrastruktura, dok. urejena, cena 14,6 mio SIT ali 65.000 EUR.
- KOČEVJE - bivša Oprema - okrepčevalnica v izgradnji v nadstropju, vel. cca 100 m², za ustrezni prostor, kot jih predvideva zakon o gostinstvu. Cena 10,7 mio SIT ali 47.500 EUR.

PARCELE:

- RIBNICA - Ob ribnikih, kmetijska parc. ca 47 a, cena po dogovoru.
- DOLENJA VAS - več kmetijskih parcel in nekaj gozda, skupaj 11.744 m², prodamo v paketu cena 550.000 SIT.

GRADBENE PARCELE:

- RIBNICA - Hrastje, več gradbenih parcel, različnih velikosti, prodamo. Cena 3.200,00 SIT/m², ali 14 EUR /m².
- ORTNEK, več gradbenih parcel, različnih velikosti z lokacijskim dovoljenjem, cena za m² 4.530,00 SIT ali 20 EUR.

VIKENDI:

- RIBNICA - Loški Potok, Mali Log, stan. hiška, 8 x 8 m, vel. parc. ca 200 m², takoj vseljava, KT, CK, cena 7,7 mio SIT ali 34.500 EUR.
- IVANČNA GORICA - Dedni dol, brunarica, manjša, vel. parc. 834 m², ob robu gozda - sončna lega, cena 4,2 mio SIT ali 18.834 EUR.

KUPIMO HIŠE:

- RIBNICA - okolica, več starejših hiš v Ribnici in okolici kupimo za znane kupce. Cena od 15.000 do 40.000 EUR.

NAJMEMO HIŠE

- RIBNICA - okolica, najmemo več stanovanjskih hiš, normalni pogoji bivanja.

ODDAMO V NAJEM POSLOVNI PROSTORI:

- RIBNICA - strogi center, poslovni prostor - trgovina, 75 m², z vsa infrastrukturo, in še tri pisarne, dok. urejena, cena po dogovoru mesečno, vseljava takoj.
- RIBNICA - center, gostinski lokal oddamo v najem, kompletno urejen z vsa dokumentacijo, cena po dogovoru.
- RIBNICA - bivši RIKO, posl. prostor v nadst. vel. 429 m², ki zajema sobo 391 m², pisarno 19 m², in garderobo 19 m². Tovarno dvigalo, nos. 1.000 kg, CK, el. voda. Cena najema za m² 3,5 EUR ali 793 SIT.
- KOČEVJE - tri pisarne, opremljene, varovane, v pritličju, vel. cca 63 m², 21 m² in 16 m², CK, vsa dokumentacija - uporabno dovoljenje, cena po dogovoru.

VOZILA NA ZALOGI

- VW Polo 1.2, 1.4, 1.4 TDI, 1.9 SDI, 1.9 TDI Basis - akcija
- VW Golf Edition Rabbit 1.4, 5 v - akcija
- VW Golf Edition 1.9 TDI - akcija
- VW Lupo 1.0
- VW Polo 1.2, 1.4, 1.9 SDI, 1.9 TDI Comfortline
- VW Bora 1.9 TDI 100 KM (letnik 2001)
- VW Passat limuzina 1.9 TDI/100 KM Basis exclusive
- VW Passat variant 1.9 TDI/130 KM Trendline
- VW Sharan 1.9 TDI/115 KM Trendline
- VW Caddy furgon 1.9 SDI
- VW Caddy furgon s podaljšano kabino, dmr, 2.5 TDI, mehanska klima

TESTNA VOZILA

- VW Beetle 1.9 TDI/90, klima
- VW Polo 1.2, comf., 3 v
- VW Golf 1.4 edition, 5 v

RABLJENA VOZILA

- VW Passat variant 1.8 T Trendline

KREDIT DO 60 MESECEV

Brezplačen paket Exclusive.

Paket, ki vključuje večfunkcijski volan s tempomatom, 16-colska aluminijasta platišča in strežnik za šest zgoščenk. Najdete ga v Passatu limuzini Exclusive in Passatu variant Exclusive. **Prihranek: 416.000 tolarjev!**

Passat Exclusive

Junijski Polo basis. Svež in ugoden!

Že od 1.760.000 tolarjev*.

V času SP v nogometu vas ohladimo z brezplačno klimo. Lahko pa se preprosto odločite samo za ugodnejšo ceno vozila.

V obeh primerih lahko prihranite 190.000 tolarjev*.

Prišel, prevzel, zmagal. **Polo.**

* Ceni v SIT sta informativni in odvisni od valutnih razmerij.

RANDELJ

AVTOHIŠA

Mahovnik 2, 1330 KOČEVJE
 telefon 01 8951 488, telefaks 01 8955 240
 e-mail: damijan.randelj@porsche.co.at
 salon in delavnica pon.- pet. od 7. do 18. ure
 sobota salon od 8. do 12. ure

PORSCHE
 KREDIT IN LEASING

Gospodarska vozila

INTERALTA

EVROPSKO OKNO V SLOVENSKI DOM

PVC okna in vrata
Ugodni krediti

PE Ribnica:

Nemška vas 3
Tel.: 040/258-924

Ljubljana:

Stegne 21 c
Tel.: 01/511-16-24
www.interalta.si

Okna Interalta omogočajo višjo kulturo bivanja

ELSTAR

SERVIS

Starč Matjaž s.p.
Goriča vas 86, 1310
Ribnica
tel.: 836 26 29
GSM: 041/612 590

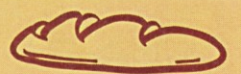
Garažna in industrijska
avtomatska vrata na daljinsko
upravljanje

Protipožarna vrata

Notranja kovinska vrata

Pogoni za vrtna vrata

Pekarna
HRAM

Ta dobri kruhek
so spekle zlate roke
in babičin recept

tel.: 8955-558

MicroERA

ODKLEPANJE GSM APARATOV
NA VSA OMREŽJA

MicroERA Jože Šilc s.p., Merharjeva 9, 1310 Ribnica
Tel.: 8373 116, fax: 8373 117, GSM: 041/402-779
e-mail: js@amis.net, <http://home.amis.net/microera/>

Slikopleskarstvo BOJC

Peter Bojc, s.p.

Humec 24, 1331 Dolenja vas,
tel.: 01 8634-533
GSM: 041 712-103

Sistemi Knauf Armstrong

Stanislav Zajc s.p.

Gornje Lepovčje 13 a,
1310 Ribnica

GSM: 040/220 978

DOBRA HRANA
IN PIJAČA
SE PRI URŠNJAKU
OBRAČA!

SPREJEMAMO REZERVACIJE ZA ZAKLJUČENE DRUŽBE, OBLETNICE, POROKE

DELOVNI ČAS:

GOSTILNA:

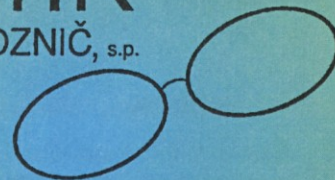
- pon.: od 9^h - 15^h
- tor., sre., čet.: od 9^h - 22^h
- pet., sob.: od 9^h - 24^h
- ned.: od 10^h - 15^h
- Tel.: 83 62 621

MESARIJA:

- pon. - pet.: od 7^h - 19^{h30}
- sob.: od 7^h - 13^h
- ned.: od 8^h - 11^h
- Tel.: 83 62 126

OPTIK

JANEZ POZNIČ, s.p.

Vrvarška 3, 1310 Ribnica, TEL.: 01/83 60 367
Delovni čas: vsak dan od 9^h do 19^h

sobota zaprto

MENJALNICA

MiKEL IDEAL CENTER - Ribnica
tel./fax: (01) 83 60 657

- \$ odkup in prodaja deviz
- \$ odprto od 8^h do 18^h (non-stop)
- \$ hitro opravljene storitve, brez vrst
- \$ ugodni tečaji - popusti pri večjih količinah

UGODNO

Borzno posredovanje

- Odkup in prodaja **vseh** delnic (ki kotirajo na LB)
- Hitra izplačila, svetovanje o vrednostnih papirjih

\$ EUR CHF HRK CAD

MONTAŽA - ANDOLJŠEK

PREGRADNE STENE - VISEČI STROPOVI

KNAUF
Armstrong
RIGIPS

Hrovača 6
1310 RIBNICA
Mbt.: (041) 647 226
Tel.: (01) 8363 089

NAROČNIK OGLASA JE DOLŽAN:

6. člen Zakona o preprečevanju dela in zaposlovanja na črno (Ur. list RS št. 36/00) določa, da mora naročnik oglasa ob naročilu zagotoviti ustrezne listine o identiteti:

- **za pravne osebe:** fotokopijo izpisa iz sodnega registra, odločbo o izpolnjevanju pogojev.
- **za samostojnega podjetnika oz. zasebnika:** fotokopijo priglasitvenega lista in obrtno dovoljenje.

Prodaja in popravilo
GSM aparatov
Disarniški material
Igrače
Tobačni izdelki
Revije, časopisi

Škrabčev trg 50, Ribnica
 tel.: 01/8373-146
 fax: 01/8373-147
 e-mail: urban.picek@volja.net

Računalniška oprema
Tiskalniki
kartuše, tonerji,
trakovi za vse
vrste tiskalnikov

Delovni čas:
pon. - pet.

od 7. do 12. ure in od 16. do 19. ure
sobota od 7. do 12. ure

Pooblaščen prodajalec za simobil

PRODAJA RAČUNALNIKOV IN RAČUNALNIŠKE OPREME

VSE NA ENEM MESTU:

- RAČUNALNIKI
- MONITORJI, MIŠKE, TIPKOVNICE ...
- PROGRAMSKA OPREMA
- PROGRAMSKA OPREMA PO NAROČILU
- NADGRADNJA RAČUNALNIKOV
- SERVIS, SVETOVANJE
- NAMEŠČANJE OPERACIJSKIH SISTEMOV
- ODPRAVLJANJE VIRUSOV
- VGRADNJA KOMPONENT
- LETNI PREGLEDI RAČUNALNIKOV S ČIŠČENJEM
- IN ŠE IN ŠE ...

V objemu strasti in moči NOVA SEAT IBIZA

od 1.960.000 SIT dalje

poletna akcija
CORDOBA že od 2.168.000 SIT

NUDIMO PORSCHE KREDIT IN LEASING

Joras Center

Prodaja in servis vozil SEAT

1310 Ribnica, Slovenija

Tel.: 01/8369-040, 8361-127, fax: 8369-045

SEAT

Delovni čas: pon. - pet. od 8. do 19. ure, sob. od 8. do 13. ure

MOTOMAN robotec d.o.o.

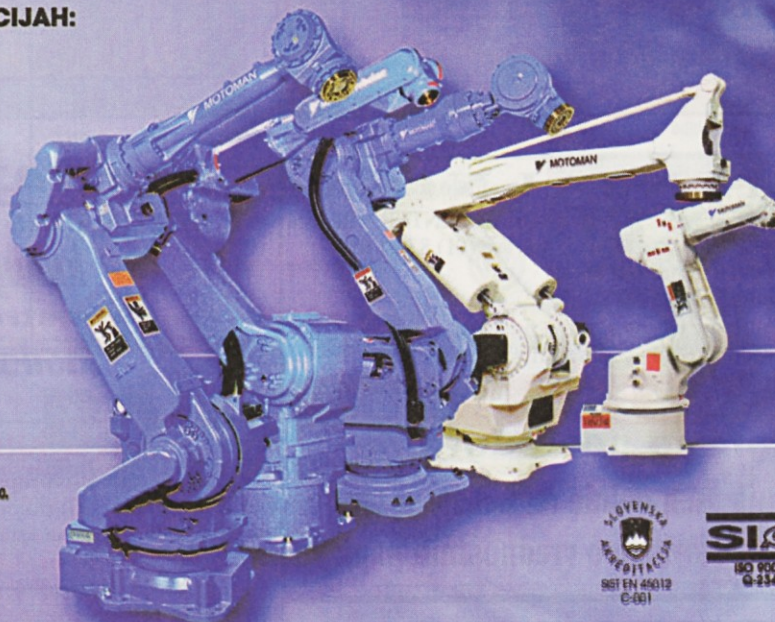
Robotizacija in avtomatizacija v industriji

PRAVI PARTNER V SVETU ROBOTIZACIJE V INDUSTRIJI

Šest osni členkasti roboti iz družine MOTOMAN, nosilnosti od 3kg- 500kg, ki jih krmili visoko zmogljiv krmilnik XRC, ki edini na svetu omogoča sinhrono krmiljenje štirih robotov hkrati, oziroma lahko zvezno krmili 27 robotskih osi.

IDEALNA REŠITEV V APLIKACIJAH:

- OBLOČNEGA VARJENJA
- UPOROVNEGA VARJENJA
- STREGE
- PLAZEMSKEGA IN LASERSKEGA REZANJA
- POLIRANJA
- PALETIRANJA
- BRUŠENJA
- LEPLENJA

MOTOMAN robotec d.o.o.

Lepovše 23, 1310 Ribnica

tel.: +386 (0)1 83 72 410

faks: +386 (0)1 83 61 243

e-mail: info@motomanrobotec.si

www.motomanrobotec.si

Turizem smo ljudje!

Dolgo vroče poletje, tople julijske noči. Vse to pa tudi kakšna hitra akcija vremena je zaznamovala mesec, ki so mu šteti dnevi.

Slovenija pa cveti. Cveti turistični obisk, cveti morje. V juniju in juliju je zasedenost turističnih kapacitet v biserih slovenskega turizma nad vsemi pričakovanji. Izstopajo seveda Portorož, Bled in številna zdravilišča s toplicami. Dobro obiskana pa je tudi Ljubljana, kjer je v prvi polovici julija kar mrgolelo turistov iz številnih držav. Zanimivo, da jih je bilo največ iz ZDA, Rusije, Kitajske. Vsi so bili v pogovoru za razne medije "fascimirani" nad lepoto tega koščka Zemlje na sončni strani Alp. Več kot ponosni smo lahko na to. In kje so za našo deželo slišali širom po svetu?

Največ promocije v zadnjih letih so naredila vrhunski srečanja državljanov v Sloveniji, obisk Billa Clintona, srečanje George Bush - Vladimir Putin, uspehi naših športnikov, še posebej omenjajo nastop nogometne reprezentance v Južni Koreji. Zanimiv je bil stavek Američana: "Vi ste vsi, ne vem, koliko vas sploh je, ambasadorji Slovenije. Vsak Slovenec pri nas je opremljen s prospektom, dobro voljo in kakšnim državnim simbolom. Res odlično. Enostavno, moral sem si priti ogledat to zeleno deželo. Res je čudovita. Zelena, mima. Ljubljana ni veliko mesto, je pa tako domače in prijazno. Še bom prišel."

Kakšen komentar? Ja, vsekakor. Kako lahko večina turistov iz megalomanskih držav izreka takšne pohvale, mi pa sami sebe vidimo v slabi luči.

Slovinci imamo eden drugega za nesposobnega, slabiča, "drekača" itd. Vsi pohvalijo določena srečanja, lepote narave, prireditve, ker je odlična zadeva, doma pa jih sosed "skritizira" do tal. Sploh, če ga ni bilo zraven. To velja za skoraj oz. vsako stvar. Po bitki so generali vsi, pa ne samo generali, tudi namišljene žrtve. Ljubi Slovinci, izsanjali smo sanje davnih rodov, ki si niti sanjati niso

upali, o samostojni državi, doživljamo pravičnice uspehe naših športnikov, pri nas se srečujejo najvidnejši državni sveta, a mi gledamo sosedu na vrt, če nosi rdeče nogavice, in drugemu sosedu prenesemo informacijo, da oni sosed neverjetno smrdi, ker ima črne nogavice itd.

No, turizem torej uspeva, smo pa "fauš" vsem, ki jim uspeva, ker nam ne. Kako da ne, boste rekli. Sejem je pred vrati in Ribnica bo spet polna. Res je. Kaj pa po sejmu, do naslednjega sejma? Ma, ni problema, imamo nekaj "markantnih" stvari, ki jih pride pogledat nekaj ljudi, tako da niso sami sebi namen. V redu. Sicer pa nam zelo ustreza, da je v poletnih večerih v Ribnici mir, spokojna tišina, ki jo na trenutke zmotijo le glasni posamezniki na ribniških gostinskih terasah v centru, "kvazi" frajerji v športnih avtomobilih, na kolesih brez zračnic in gum in podobni modeli. Kje pa so turisti? Tišina!

Projekti so bili, denarja je šlo veliko, preveč, ostala nam je INFO tabla ob vhodu v grad, ki je bolj oglas za ribniška optika kot pa izčrpna informacija. Marsikdo bo rekel, glej ga modela, ki v svojo skledo pljuva oz. spet ena "kofetarska".

Mogoče je celo prav tako eno kot drugo, vendar, če je konj pred težko vprego eden, bo kmalu opehal in "crknil", pa tako tudi naslednji in slednji. Če konjev ni dovolj oz. imajo toliko različnih pogledov (v eno smer) in nevoščljive krvi, kočija ne bo speljala. Tako, gospoda, uživajte poletje, kjerkoli ste in boste v avgustu, in ne pozabite: "Košček sence, kozarec ohlajene H₂O, možgane na OFF in zadihajmo življenje, če ne kje drugje, vsaj v hotelu Modro nebo!" To je tudi lahko turizem.

Med dihanjem pa lahko še izpolnite kviz in ga imate za spomin. Lahko pa ga tudi pošljete, če vas je volja, in si prižrebate nagrado. Do predsejemске številke hladen živjo!

Marko Modrej

KINO IDEAL JULIJA IN AVGUSTA PREDSTAV NE BO!

AVGUST

Datum:	SOBOTA, NEDELJA/ 10. - 11. 8. 2002	Datum:	SOBOTA, 24. 8. 2002
Kam:	na SKUTO (2532 m) - GRINTOVEC (2558 m)	Kam:	na JEREBOICO (2126 m)
Zahtevnost:	ZAHTEVNA do ZELO ZAHTEVNA	Zahtevnost:	ZAHTEVNA
Trajanje:	8 ur in 8 ur	Trajanje:	10 ur
Vodja pohoda:	Zdenka Mihelič	Vodja pohoda:	Marjana Rozman

Za vsak pohod bodo izobešeni plakati z vsemi potrebnimi podatki (prijava, ura odhoda, cena, zborna mesto, prevoz....).

KUPONI

KUPON ZA OBJAVO BREZPLAČNIH MALIH OGLASOV

Besedilo: _____

KUPON ZA NAGRADNO IGRO

Rešitev: _____

Ime in priimek: _____

Ulica: _____

Pošta: _____

Tel.: _____

V primeru, da ne želite sodelovati pri vseh igrah, izpolnite svoj kupon, ostale lahko pustite prazne.

Izpolnjeni list izrežite in ga v pismu pošljite na naslov: **REŠETO, Škrabčev trg 40, 1310 RIBNICA**, najkasneje do **10. avgusta 2002**.

Pravilna rešitev iz 6. številke Rešeta je:

JULIJ - MALI SRPAN

Nagrade poklanja sponzor: Gostinstvo in turizem Pugelj, Lepovče 23, Ribnica. Med pravičnimi rešitvami je žreb določil naslednje nagrajence:

- nagrado**, reklamni dežnik, prejme **FRANCKA ZABUKOVEC**, Žlebič 36, 1310 RIBNICA
- nagrado**, darilni paket, prejme **JOŽE KLJUN**, Zapuže 3, 1310 RIBNICA
- nagrado**, darilni paket, prejme **MARIJA LAVRIČ**, Grčarice 31, 1331 DOLENJA VAS
- nagrado**, darilni paket, prejme **DIANA ARKO**, Kot 2, 1310 RIBNICA
- nagrado**, darilni paket, prejme **VERA ZBAŠNIK**, Gornje Lepovče 18, 1310 RIBNICA

Nagrajencem iskreno čestitamo!

Kupon za prevzem nagrade boste prejeli po pošti.

OH LAJEN KVIZ

(za tople julijske noči)

Na vsako vprašanje vam ponujamo več odgovorov in trditev, a le eno je pravilno. Črko pred pravilnim odgovorom vpišite v razpredelnico in dobili boste zanimivo rešitev, povezano z / s...

1. Tek po Lončariji je uspel. Tekavec in spremljevalec je bilo nad pričakovanji. Trasa teka pa je bila naslednja ...

D Dolenja vas - Lipovec - Prigorica
A Dolenja vas - Prigorica - Nemška vas - Otavice
H Dolenja vas - Prigorica - Blate - Rakitnica

2. Konjiček, ki ga vidimo, najdemo v grbu ŠD Lončar iz Dolenje vasi. Konjiček je iz...

B lesa
O gline
T stiropora

3. Ralph Waldo Emerson (1803 - 1882) je nekoč dejal: "Zapiši si v srce, da je vsak dan ...

B zapisan v zvezdah"
K treba si umiti ušesa"
T najboljši dan v letu"

4. Dan se je v tem času že kar precej skrajšal. Poletje se preveša v drugo polovico, ravno tako leto. Novo leto bo čez...

U 19 tednov
E 21 tednov
F 23 tednov

5. Ta model smo enkrat že zasledili. Ime mu je...

G Srečko
L Smejko
H Lepi

6. To soboto, 2. avgusta, bo v kinu Ideal ob 22. uri film...

M Kaj pa ti je, saj v juliju in avgustu sploh ni predstav!
Z Zelena je moja dolina
I Umri pokončno

7. PD Ribnica je v soboto, 20., in v nedeljo, 21. julija, organiziralo pohod na kraljevski...

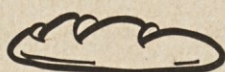
J Mangart
D Triglav
K Stol

8. Slovenski nogometni, košarkarski, rokometni... klubi že kar po pravilu menjajo vodstvo s trenerji na čelu skoraj vsako sezono. Pestro, ni kaj. Tudi RK Inles - Riko ima novega predsednika. To je...

N Andrej Mate
R Tone Prus
Š Brane Ambrožič

9. Kruh je osnova naše prehrane. Kruh je pri hrani kot voda pri pijači. Brez kruha ni življenja. Štruco, ki je na sliki, vsak mesec zasledimo v oglasu pekarnice...

O Mišmaš
N Hram
P Ajdič

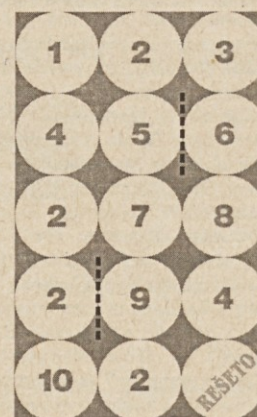

10. Tako, za vsakim začetkom pride konec. To sem občutila že pri prvem vprašanju. Čas je, da razmislim, kaj bom obkrožila tukaj. Dolg premislek nikoli ni dober oz. modri dolgo molčijo, preden spregovorijo...

S Dej, nehaj že s temi brezveznimi "forami".
B Mislim, da je najbolje, da gremo v hotel, ki ga razkrivamo.
K Če bom izžreban, bom kar to obkrožil.

O.p.: Tudi tokrat lahko držijo vsi trije odgovori oz. trditve, a ne? Malce se pozabavajte, rešitev pa je tako preprosta in kot nalašč za vse dopustnike, ki bi si radi privoščili veliko, a nimajo s čim. Dobrodošli torej v...

Pravilne rešitve
napišite na kupone
in jih pošljite v
kuverti ali na
dopisnici najkasneje
do 10. avgusta 2002.

MALI OGLASI

V Šmarju Sapu prodamo hišo; dvonadstropna s prizidkom garaže in vrtom. Velikost parcele 1.200 m². Tel.: 041 / 565 052.

Tričlanska družina išče stanovanje ali manjšo hišo v Ribnici oz. okolici. Tel.: 041 / 876 481.

V Ribnici kupim starejšo stanovanjsko hišo. Možna menjava za stanovanje z doplačilom. Tel.: 041 / 395 132.

Urejen poslovni prostor za trgovinsko ali drugo mirno dejavnost. Velik 50 m², v centru Ribnice, takoj oddamo v najem. Tel.: 041 / 216 006.

V centru Ribnice prodam popolnoma obnovljen objekt, velikosti ca. 150 m², primeren za veliko stanovanje. Vselitev možna takoj. Urejena vsa dokumentacija, CK, el., tel., voda. Informacije na tel.: 041 / 633 415.

Prodajam nov video domofon. Tel.: 01 / 836 05 21.

Prodajam GSM aparat Nokia 5110, skoraj nov (deluje na vseh GSM omrežjih). Cena po dogovoru. Tel.: 041 / 206 896.

Kupim rolerje boljše kvalitete, št. 39 in 27 - 30. Tel.: 031 / 880 432.

Ugodno prodajam otroško kolo, staro 4 leta. Dobro ohranjeno. Tel.: 041 / 471 403.

Nudim varstvo otrok na svojem domu. Podrobnejše informacije dobite na številki: 041 / 889 570.

MALI OGLASI

Z DEDIJEM ODŠLI PO GOBE IN NABIRALI ZELIŠČA

15. maja nas je v 2.d obiskal Timotejev dedi, Jakov (Janko) Lukič. Njegov vnuček nam je večkrat pravil, da dedi pozna ogromno gob, pa tudi zdravilnih rastlin. Pa so še nas majski dnevi zvabili ven. In ta dan je bil nekaj posebnega za tiste, ki uživamo v naravi!

Gospod Jakov Lukič nas je najprej obiskal v razredu, s seboj prinesel čedno zbirko posušenih čajev ter učencem vsako zdravilno rastlino pokazal.

Posušene listke pelina in cvetove trobentic so želeli okusiti, koprive, borovnice, regratove cvetove, posušene bezgove jagode, meto, glog, arniko in druge pa so potipali in povonjali.

Med izbrana zelišča je gospod Jakov uvrstil bohinjski (nekateri ga poimenujejo tudi planinski pa islandski) lišaj, ki raste po deblih gabrovih ali javorovih dreves ob potokih in še kje. Je dragocen lišaj, ki pomaga pri različnih obolenjih: pljučnih, proti bronhitisu, astmi, težavam v želodcu...

Ob vsaki rastlini nam je naš gost pojasnil njene značilnosti: kje raste, kateri deli rastline so zdravilni ali kako drugače uporabni in kdaj jih nabiramo. Povedal je, kako jih on posuši in kaj lahko napravimo iz nabranih cvetov, listov, stebelc, korenin, čebulice ali gomoljev. Učiteljci je ponudil izvrsten borov sirup, ki ne vsebuje alkohola.

Ker je gospod Jakov Lukič v prvi vrsti odličen gobar, nas je še opozoril, da v naravi poleg strupenih gob obstajajo res nekatere druge (denimo cvetoče) rastline, ki so prav kot mušnice lahko hudo strupene. Potrebno je zelo dobro poznati vsako vrsto, preden jo nabiramo za svoje potrebe. Če nismo prepričani, da je rastlina prava, jo raje pustimo rasti v naravi!

Ob tem nam je pokazal nekaj zanimivih knjig, poklonil zbirko časopisnih izrezkov o zdravilnih zeliščih, pa še zelo zanimivo, verjetno edinstveno fotografijo (njen avtor je gospodov sin, Jaka), ki prikazuje nenavadno igro narave: jurčka, zraslega na jurčkovi kapil!

Skupaj smo se odpravili na travnik, kjer so učenci utrgali po štiri cvetoče travniške rožice različnih barv (izbirali so lahko med rumeno, vijolično, belo, modro, zeleno...).

Gospod Jakov Lukič jim je povedal, kako se imenujejo, pa če so zdravilne ali ne.

Nato smo se sprehodili do bližnjega gozdička, v katerem so učenci poiskali prostor, da so lahko izpolnili opazovalni list. Nanj so zapisali ali skicirali, kar so videli, slišali, otipali, vohali, okušali ter zabeležili, kako so se ob tem počutili.

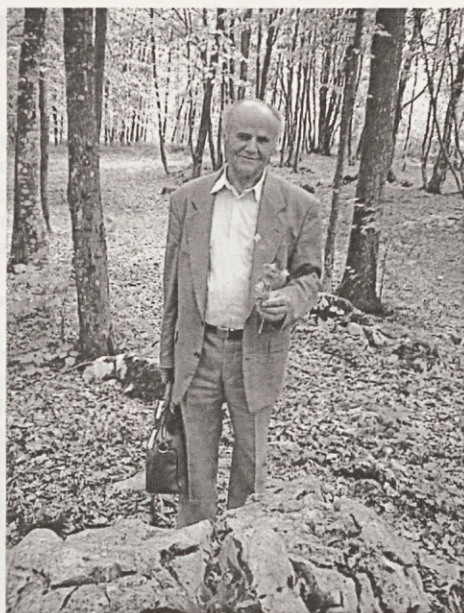
Naš gost je medtem našel nekaj muževnih vejic, iz katerih mu je uspelo napraviti kar tri piščalke. Njihov zvok nas je spremljal po poti nazaj vse do šole, kjer smo si priredili čajanko.

Učenci so od doma prinesli lončke in žličke, gospod Jakov Lukič pa jim je vanje nalil okrepčilni napitek iz domačih čajev. Učenci so okusili zdravilni čaj, v katerem ni manjkala ni niti limonice, za sladokusce pa tudi tisto, česar poznavalci zelišč v čaju navadno niti ne pogrešajo.

Janko Lukič nam je povedal še nekaj odgovorov v zvezi z zelišči in zeliščarstvom.

Zaupal nam je, da se z zdravilnimi rožami ne ukvarja že od malega. (Urška).

Gobarstvo in zeliščarstvo sta dandanašnji njegov hobi, saj je izjemno rad v naravi. (Manca, Maja, Matic Č.).

Iz gob zna narediti veliko različnih jedi. Gobe poišče v naravi, lepih gob je veliko, ravno tako pa je mnogo tudi zdravilnih rož. (Timotej, Nina, Sara, Matic K.).

Česa je več: zdravilnih rož ali ne-zdravilnih rož? (Sara)

Več je zdravilnih rož.

Katere rastline so vam najbolj všeč? (Tadeja, Nina)

Vse rastline so zanimive.

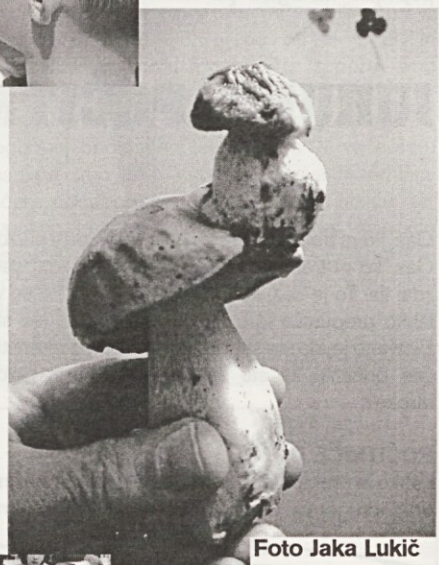
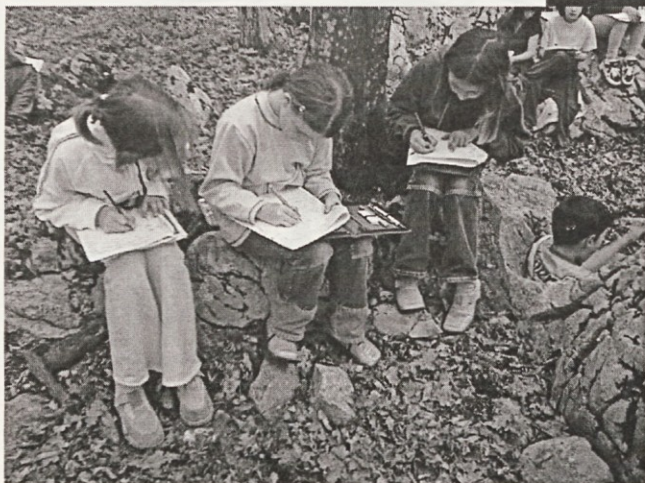

Foto Jaka Lukič

Poslovili smo se s pesmijo Sonce se smeje (J. Bitenc), saj je bil ta dan v naravi zares od sonca ožarjen, poln travniškega cvetja, gozdnega zelenja pa prijetnih drobnih zvokov žgolenja, žužljanja, čirikanja, šumenja...

Strnila v celoto in fotografirala: Polona Golouh, prof. raz. p.

Leto je naokoli in da bi si ga mali šolarji iz skupine ČEBELIC v Vrtcu Ribnica zapomnili kar se da lepo z vsemi, ki jih imajo najrajši, smo se s skupnimi močmi staršev in vzgojiteljic Marinke in Katice odločili, da jim zadnji dan polepšamo.

Otroci so bili navdušeni, po ogledu pa so komaj čakali prigrizkov in osvežitve, saj je stopnic kar precej. Da dan ne bi prehitro minil, pa nas je šofer, kateremu smo se dolžni še posebej zahvaliti, popeljal do Trubarjeve domačije. Da bi si izlet zapomnili tudi obe vzgojiteljici, smo jima za uspešno delo in veliko potrpljenje pri naših "navihančkih" poklonili majhen

Da bi bilo sobotno popoldne lepo in da bi bili resnično skupaj, smo se odpeljali z avtobusom v sam biser dolenskega kraškega podzemlja - ŽUPANOVO JAMO.

Tam nas je pričakala vodička in nas popeljala na ogled pa sami jami.

spomin na leto 2002. Upam, da je bil dan nepozaben in prijeten vsem, predvsem pa, da ga bodo imeli v lepem spominu tudi naši otroci.

Mirjam Kos

Otroci 1.b razreda so svojim staršem 19. junija pripravili program ob zaključku šolskega leta. Najprej smo si ogledali igrice o Kokoški Maji, ki išče svoja jajčka. Avtorici igrice sta bili Tjaša Obravnič in Agara Vučemilović; bili sta tudi glavni igralki. Pri igrici so sodelovali še Andreja, Tajda in Maks. Sledili so spisi skupin, ki so jih napisali in predstavili. In sicer prvega z naslovom Hudi vrabček Agara, Tjaša, Goran, Maks, Martin in Ilona. Drugega o Požrešni Marjetici sta predstavila Tadej in Azam. O še enem Hudem vrabčku so napisali Ana, Tajda, Maša, Špela in Beti. Zadnjega, z naslovom Črv velikan, so nam predstavili Sašo, Gašper, David, Matej in Rok. Sledil je ples. Zaplesale so nam Tajda, Andreja, Agara in Tjaša. Koreografinji plesa z

naslovom Moja sestra sta bili Tajda Begič in Andreja Kamnik. Harmonikaš-samouk David Kotnik pa nas je zabaval z zvoki harmonike in vsi skupaj smo zapeli in zaploskali. Program se je zaključil s karaokami in pesmicami s plesom. To pa so bile tiste pesmice, ki so jih učenci vsak dan 9 minut pred osmo prepevali pri jutranji telovadbi (prebujanju) ob spremljavi učiteljice s kitaro.

Na koncu smo jim glasno zaploskali in se posladkali pri polni mizi dobrot. Vsi starši in otroci 1.b razreda se zahvaljujemo učiteljici Hildi Modic za ves njen trud skozi vse leto in za prelepa Popoldanska srečanja. Hvala Vam.

Sabina Vučemilović

Učenci 8.a in 8.b razreda OŠ dr. Ivan Prijatelj Sodražica se zahvaljujemo vsem, ki ste nam darovali za srečelov. Tako smo tudi z vašo pomočjo dostojno izvedli valetu in se poslovili od šole. Želimo vam veliko delovnih uspehov in lepe počitnice.

JUHUUU, POČITNICE SO TU!

Cas, ko ni treba ne v šolo, ne v vrtec, ne v službo. Cas, ko ni treba zgodaj vstajati, hiteti zdaj sem, zdaj tja. To je čas, ko je družina skupaj, ko se vsi lahko prepustite igri. Pa ni pomembno, kje ste. Bistveno je, da ste skupaj. In kako lahko izkoristite čas počitnic, ki ste si ga rezervirali za svoje otroke?

POČITNICE DOMA

Lahko je prelepo tudi doma, če dopust posvetimo drug drugemu. Otroci potrebujejo vašo bližino,

zato bodite vsaj en teden z njimi. Kako se boste imeli, je namreč vedno odvisno od vas samih. Lepe in manj lepe trenutke si namreč vedno ustvarimo sami.

BODITE OTROČJI

Potrudite se in bodite igrivi vsaj med počitnicami. Igra razvema tudi starejše, npr. šah, karte... Z otroki se lahko igrate med dvema ognjema, badminton, balinčke, podiranje kegljev... Če je slabo vreme, pa se otroci radi igrajo družabne igre ali igre z vlogami - zdravnik, trgovina, banka...

SKUPAJ BERITE

Čas počitnic je ravno pravi, da otroku preberete ali poveste kakšno novo pravljico. Ne le zvečer, ampak tudi čez dan na plaži, na domačem balkonu... Z otrokom greste lahko skupaj v knjižnico, kjer si lahko izbere cel kup zanimivih knjig.

OTROK RAZISKUJE

Vsak otrok rad raziskuje, zato mu priskrbite lupo in videli boste, da se ne bo tako kmalu naveličal opazovati žuželk, rastlin... Lahko obiščete živalski vrt, muzej, grad...

KUHANJE

Otrok se bo zabaval tudi v domači kuhinji. Bistvo je, da vam sme pomagati in da se skupaj z vami zabava. Mimogrede ga lahko seznanite še s kemijo, saj smetana, sadje in sladkor še niso sladoled.

SPREHOD

Otroci se radi gibljejo, če so zdravi. Skupaj obujte športne copate in pojdite na sprehod, tecite ali se odpravite peš na izlet. Otroci imajo radi nove in skrivnostne poti. Lahko vzamejo s seboj svoj nahrbtnik, v njem pa malico in pijačo. Ob tem lahko občudujete lepote narave. Pa spoštujte naravo in odpadke pospravite v za to namenjeno vrečko. Lahko pa greste na izlet tudi s kolesom. Pa ne pozabite na čelado.

Kjerkoli že boste, izkoristite počitnice zase in predvsem za svoje otroke. Pa radi se imejte.

Katarina Zupančič, vzgojiteljica

Tilen Knavs, 6 let

SODELOVANJE NAS BOGATI

Na podružnični šoli Dolenja vas so nas v zadnjih mesecih šolskega leta bogatila številna druženja. Ob zaključku EKO TEDNA smo se odzvali povabilu lovskega društva Dolenja vas in se v lepem številu priključili očiščevalni akciji. Po uspešno opravljenem delu je sledilo družabno srečanje s pogostitvijo v lovskega doma.

Prijetno presenečenje so nam v maju pripravila gasilska društva: PGD Dolenja vas, PGD Rakitnica, PGD Prigorica, ki so nam omogočila, da uresničimo cilje obrambnega dneva. Za učence je bil najzanimivejši prikaz praktičnih gasilskih vaj. Ob tej priložnosti smo na šolskem hodniku pripravili razstavo.

Letos smo si zadali nalogo, da poglobimo sodelovanje s PŠ Sušje. V decembru smo jih povabili v našo dvorano, kjer so se odvijale praznične likovne delavnice, mi pa smo jim obisk vrnili v juniju. Kljub turobnemu vremenu smo si skupaj ogledali vas Sušje.

V nadaljevanju skupnega športnega dneva so sledile različne športne igre, ob bogati malici pa

so se tkale prijateljske vezi.

Šolsko leto smo zaključili z javno prireditvijo "VESELO NA POČITNICE".

Številne gledalce nam je uspelo razvedriti, saj smo za njih igrali, peli in plesali.

Vsem, ki so z našo šolo kakorkoli sodelovali, se ob uspešno zaključenem šolskem letu najlepše zahvaljuje in si tudi v bodoče želimo dobrega sodelovanja.

Letos smo se v šoli dobro počutili, saj imamo nova okna in vrata, nove luči na hodniku, v garderobah in kabinetih, panoje na hodniku, ploščo z napisom šole ter pločnik in na novo asfaltirano dovozno pot do šole, kar nam je omogočila KS Dolenja vas.

Učenci in učiteljice
OŠ Dolenja vas

TURISTIČNI KROŽEK MALO NA ODDIHU

Kot turistični krožek OŠ dr. Franceta Prešerna smo za svoje raziskave, nalogo, igro ter v predstavitve vložili veliko truda, zato smo si privoščili oddih, a vseeno nismo zapustili "turizma". V sredo, 19. junija, smo se odpravili na enodnevni potep. Pot ni bila dolga, le nekaj ovinkov nad Sodražico in malo po makadamski poti in že smo bili na Travnici gori. Sonce še ni močno pripekalo in je bilo prav prijetno. Tako smo uživali v tihi naravi, obdani z gozdovi. Dom, ki je na Travnici gori, je bil na žalost zaprt, saj je na vratih pisalo, da je odprt le ob vikendih. To nam ni niti malo pokvarilo dobrega razpoloženja. Na zunanjih mizah smo pojedli svoje malice in prebrali nekaj podatkov o Travnici gori. Nato smo se zapeljali nekaj kilometrov dalje, do Loškega Potoka. Tam smo imeli tudi

nekaj prostega časa in fantje so izkoristili priložnost za igranje nogometa s tamkajšnjimi osnovnošolci. Na osnovni šoli v Loškem Potoku smo imeli tudi kratko, vendar zelo zanimivo predstavitve tamkajšnjega kraja - po videzu, ljudeh in nekdanih običajih. Prijazno so nas pogostili tudi s potico, saj so včasih pri vsaki hiši goste postregli z njo. Povzpeli smo se tudi na Tabor in si z vrha ogledali pokrajino ter občudovali cerkev. Kmalu je potep minil in smo se vrnili v prav tako lepo Ribniško dolino.

Nadja Zobec

Turistični krožek

OŠ dr. Franceta Prešerna Ribnica

TABORNIŠKI VEČERI V OTOVCU

Območno združenje Rdečega križa Ribnica je tudi letos organiziralo "Tabor mladih" v Otovcu pri Črnomlju. Letošnji tabor smo organizirali v dveh skupinah, in sicer v prvi skupini so bili otroci iz občine Ribnica, v drugi pa otroci iz občin Sodražica in Loški Potok. Na taboru smo otrokom ponudili poleg taborniškega življenja še ustvarjalne delavnice, interakcijske igre, kopanje, nogomet, badminton ter pohode. V večernem času pa smo imeli vsak dan prave taborniške večere, od taborniške poroke, iskanje zaklada ter razne druge zabavne in družabne igre. Največje veselje, ki ga doživljamo ob organizaciji tabora, je zadovoljstvo otrok in njihova želja po ponovni udeležbi na taboru.

Breda Oražem

ORATORIJ 2002 UJEMI BLESK DAVNINE

Ribnica - Dolenja vas
19. - 25. avgust

Oratorij je počitniški program za otroke in mladi, ki ga širom po Sloveniji izvajajo don Boskovi salezijanci in hčere Marije pomočnice. Odvija se ob pomoči animatorjev v domačem kraju, ki otroke poznajo in se z njimi vsak dan srečujejo. Program je namenjen koristnemu in veselemu preživljanju prostega časa med počitnicami za vse otroke. Prisrčno vabljeni torej vsi, ki se radi poigrate.

Prijavnice so na voljo v župnijskih cerkvah v Ribnici in v Dolenji vasi!

SLOVO OD GREGORSKEGA BISEROMAŠNIKA

26. junija smo se Slemenci poslovili od svojega dolgoletnega župnika, biseromašnika Ludovika Šivica. Pogrebno slovesnost je vodil nadškof in metropolit gospod dr. Franc Rode ob somaševanju 40 duhovnikov.

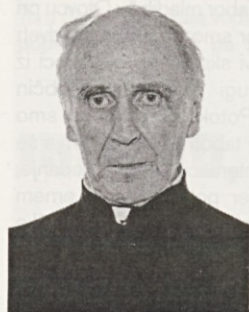
Gospod Šivic je prišel k Sv. Gregorju pred 32 leti iz gorenjske župnije Leše, kjer je bil 23 let. Hitro se je vživel v Slemena in zaživel s slemenskimi ljudmi. Tako bi letos 7. julija pri nas obhajal biserno mašo, a so bili Božji načrti drugačni. Besede zahvale ob zadnjem slovesu so povedale vse, kar čutimo vsi Slemenci:

Med vsemi mejami, ki so postavljene človeku, tako v mladih letih kot tudi v visoki starosti, je smrt najbolj dokončna. Ob vesti o nepričakanem slovesu človeka, ki nam je bil dolga leta blizu, se zdrzemo in se v trenutku zavemo človeške krhkosti in minljivosti. Nemo in nemočno obstanemo. In prav tako se nam godi zdaj, ko se poslavljamo od našega gospoda župnika, ki se je skoraj do zadnjih dni pripravljaval, in mi z njim, na obhajanje svoje biserne maše.

Kot blisk šinejo naše misli na čas pred 32 leti, ko ste prišli, dragi gospod župnik, z domače Gorenjske v Slemena. Radi ste imeli Brezje, radi, zelo radi pa ste bili pri nas, kar ste nam tudi znali pokazati. Takoj so pognale močne vezi med nami.

V vse svoje delo ste vnesli svojo dobroto, skromnost, vedrino in globoko vero. Vedrina in optimističen pogled na vse okoli sebe sta se kazala v vsem Vašem življenju.

Kako lepo je bilo pri verouku in mladinskem verouku. Veselili ste se s pevci, veseli ste bili vsakega napredka pri našem skupnem delu. Veliko je bilo

narejenega v teh 32 letih. Vaše maše so bile lepe, vedno je bila v nagovorih v ospredju vera in ljubezen do bližnjega. Bili ste nam res pravi dušni pastir. Vedno ste se zanimali za vsakogar izmed nas, znali ste prislunhiti našim težavam in nam pomagati iz njih, znali ste se veseliti z nami in vedno tudi sami prispevati k dobremu vzdušju. Radi smo prebiral Vaše pesmice in črtice, saj so bile napisane za nas, ki smo Vas razumeli in imeli radi. Skupaj z Vami smo trpeli, ko smo videli, da Vam moči pešajo, toda Vi ste se še z zadnjimi močmi razdajali nam.

V okroglih treh desetletjih svojega prizadevnega dela pri nas ste nam nazorno pokazali, kakšno je polno življenje. To je življenje vere, ljubezni, trdega dela in skrbi za druge. V imenu otrok, mladine, ključarjev, župnijskega pastoralnega sveta, pevcev, skratka vseh župljanov izrekam še zadnjo zahvalo. Zahvaljujem se Vam za skrb za nas, zahvaljujem se Vam, ker ste bili vedno pripravljeni pomagati, tako z nasveti kot dejanji, zahvaljujem se Vam za eno samo dobroto. Od gospoda biseromašnika, našega župnika, so se poslovili tudi farani iz Leš, ribniški župan Jože Tanko in ribniški dekan Franc Vidmar. Vsi so gospoda Šivica poznali kot dobrega in razumevajočega človeka. Imeli smo ga radi in spominjali se ga bomo vsi, saj je bil tudi on enako dober do vseh svojih župljanov.

Hvaležni gregorski župljani

Po 55 letih še vedno skupaj

Razšli smo se pred 55. leti, potem ko smo z malo maturo zaključili nižjo gimnazijo v Ribnici. Kvalitetno znanje, ki nam ga je dala šola, nam je omogočilo nadaljnje šolanje in smo dosegli različne poklice. Prav zato so morda naša srečanja in naši pogovori toliko bolj pestri. Programi naših srečanj so bogati, saj vsako leto obiščemo kraje, kottičke, vasi, ljudi ali spominska obeležja ter kulturne znamenitosti Ribniške doline oz. zdaj že razširjamo programe navzven. Vedno pa se dobimo pri Miklovi hiši.

V razredu nas je bilo 51. Zdaj je 14 naših bivših sošolcev umrlih; vedno se spominimo nanje. Pa tudi na tri naše, ki živijo v Ameriki oz. Kanadi.

Letos je bilo sredi junija že naše 10. srečanje. Torej jubilejno po 55. letih. Morda je posebnost letih ta, da vabimo na srečanja tudi življenjske sopotnike. Kolona avtomobilov se je tako pomikala proti Loškemu Potoku. Rahlo je škropilo, narava je poskrbela, da nam ne bi bilo prevroče.

Ko smo se vzpenjali nad Sodražico, je že pokukalo sonce izza oblakov in razpoloženje je bilo že boljše.

Program je obsegal: ogled cerkve na Taboru, obisk Ogence ter spomenika padlim učiteljem in šole ter nato kosilo in prijateljsko popoldne v gostilni Lavič, kjer smo lahko kupili tudi košek - izdelek domačina. Zgodovino Loškega Potoka nam je v cerkvi lepo razložil župnik, ki je govoril tudi o bogastvu in obnovi sakralnih spomenikov (obeh cerkva). Knjižica, ki smo jo dobili prav vsi, nas bo spominjala na obisk Tabora, od koder je prekrasen pogled na eno najlepših uval v Sloveniji.

nas še najbolj obvlada ribniško govorico in je vedno polna humorja.

Letos nas je bilo 24 in upamo, da nas bo naslednje leto še več. Program zanj smo požegnali tik pred slovesom.

Julijana Hočevar
Foto Stane Jamnikar

S " prijatelji srede " po Tržaškem krasu

Ribniško planinsko društvo že nekaj let prijateljuje s " prijatelji srede " (amici del mercoledì) iz Trsta. " Prijatelji srede " so skupina tržaških upokojencev, ki se srečujejo ob sredah in se udeležujejo raznih aktivnosti. Med drugim so tudi vneti pohodniki in planinci.

Leta 1998 so preko turističnega društva navezali stike s tedanjim predsednikom PD Ribnica Jožetom Andoljškom in izrazili željo, da bi v družbi ribniških planincev spoznali Ribnico in njeno okolico. Planinci smo jih seveda z veseljem povabili v naše kraje in junija istega leta skupaj prehodili pot od Nove Stifte preko Travnne gore do Ogence. Leta 1999 smo jih povabili na pohod od Ribnice, preko Sv. Ane in Grmade do Ortneka. Naslednje leto pa so nam povabilo vrnil in nas spremljali na pohodu po dolini Glinščice. Leta 2000 smo skupaj opravili pohod Nova Stifta, Travnna gora, Ogencja z družabnim srečanjem na Travnji gori. In tako se ta lepa navada ponavlja in vabila so postala že tradicija. Med nami se je spletlo prav prirčno prijateljstvo.

Tudi letos so nas povabili v svoje kraje, in sicer na pohod po Tržaškem krasu. To je obširna planota, ki se razteza ob slovenski meji od Tržiča (Monfalcone) proti vzhodu. Na tem območju živi okrog 20.000 prebivalcev, ki so večinoma slovenskega porekla.

Bila je sončna junijska sobota, ko smo se odpravili na pot. S seboj smo imeli obilico dobre volje in prvo pomoč proti slabi volji - harmonikaša. Zbralo

se nas je osemnajst planincev in odpeljali smo se preko mejnega prehoda Lipica, Bazovice in Opčin v Prosek, tam so nas že pričakali prijatelji in začeli smo s pohodom, ki je potekal skozi Križ in Nabrežino. Naša pot se je vila visoko nad morjem, sredi bujnega sredozemskega rastlinja, ki je prav opojno dišalo. Med potjo smo se povzpeli

tudi na razgledni stolp Slataper, tako da smo si bližnjo in daljno okolico lahko ogledali tudi iz ptičje perspektive. Predvsem je bil zelo lep pogled na grad Miramare. Po treh urah hoje so nas gostitelji pričakali s pecivom in pijačo in nam na lepem travniku priredili pravi mali

piknik. Potem ko smo se okrepčali in si malo odpotočili, smo se po krajši poti vrnili v Prosek. Od tam smo se odpeljali v Gračano, idilično slovensko vasico na italijanski strani meje. V tamkajšnjem kulturnem domu so nam pripravili lep sprejem in kosilo iz jedi, ki so tipične za to območje. Po kosilu, pozdravnem govoru in izmenjavi daril pa smo malo zapeli in se ob zvokih harmonike tudi zavrteli. Ob tem so mi na misel vedno znova hodile besede: "Čez prijateljstvo ga nil" In ko sem videla vse tiste nasmejene obraze, sem ugotovila, da to niso le prazne besede.

Bil je res čudovit dan, a je prehitro minil. Dolgo smo jemali slovo in si na koncu obljubili, da se naslednje leto vidimo v Ribnici.

Karolina Šmalc
Fotoarhiv PD Ribnica

REŠETO

NOVO VOZILO ZA SLEMENSKE GASILCE

Investicijo, vredno 5 milijonov tolarjev, gasilci plačali s prostovoljnim delom

Prebivalci Sv. Gregorja so skoraj že pogovorno tisti v ribniški občini, ki zmorejo med svojimi zaseli ustvariti tako enotnost, da jim uspe samim spodbuditi korake v razvoju. Tako so si slemenski gasilci tudi zastavili cilj, da zamenjajo staro vozilo za prevoz gasilskega moštva z novim, vrednim 5 milijonov tolarjev. To je bil res velik zalogaj, je na samem slovesnem prevzemu, ki je bil 13. julija v

bližini gasilnega doma, dejal predsednik društva Vinko Levstek, še posebej, ker so pred dvema letoma, ob 100-letnici društva, prevzeli novo avto-cisterno. Tudi zdaj so se lotili prostovoljnega dela in se vključevali v plačljive občinske akcije ter tako čistili kanalizacije in prevažali pitno vodo. "Zmoremo tudi tisto, kar se drugim zdi nemogoče," je dejal Levstek. "Vse, kar je Bogu v

JUNIJA PRI RIBNIŠKIH GASILCIH

V gasilskem društvu Ribnica smo v mesecu juniju pripravili dve redni gasilski vaji za operativno enoto. Pripravljali smo se tudi na občinsko gasilsko tekmovanje, ki sta se ga udeležili dve enoti. Večji problem je bil letos s sestavo članske enote. Mlajši člani imajo večje obveznosti v firmah, kjer so zaposleni, zato je težko sestaviti ekipo, ki bi lahko bolj usklajeno delala na pripravah in na tekmovanju. Prvega junija smo imeli inšpekcijski pregled z ministrstva za obrambo. Ugotavljali so čas, porabljen od alarmiranja do izvoza iz gasilskega doma, odziv gasilcev in stanje opreme, za katero je denar dala država. Kljub delovni soboti se je na poziv centra za obveščanje in na zahtevo inšpektorja zbralo dvanajst gasilcev, ki so v petih minutah že izvozili vozilo za prometne nesreče.

MANJŠI POŽARI

Dvakrat smo bili s centra za obveščanje poklicani gasiti požar: v Podpoljanah na avtobusni postaji je gorel kontejner za smeti in spet je prišlo do požara na smetišču. O tem je center obvestila krajanka iz Hrovače.

MOČNO DEŽEVJE ZALILO KLETI

16. junija je močno deževje prešlo tudi naše kraje. Najbolj je bil prizadet sodraški konec. Brez posledic nimamo ostali niti v Ribnici. V Lepovčah je v takih nalivih redno ogrožena ena stanovanjska hiša; tako jo je sedaj zalilo že tretjič. Voda z glavne ceste je zaradi premajhnega odtoka po kanalizaciji zalila kletne prostore in napravila nemalo škode, saj je bil nivo vode v kleti visok več kot pol metra. Do drugega zalitja je prišlo na Vrtnarski ulici. Tudi tu je voda s ceste zalila garažo

in ostale kletne prostore.

V tretjem primeru pa je zaradi visoke vode v kanalizaciji le-ta udarila čez odtočne jaške pri oknih, ki so nižja od nivoja zemlje. Tu je kanalizacijska voda vdrla v kletne prostore Sklada za regionalni razvoj podeželja v Ribnici

čast in bližnjemu v korist." Tako so uspeli že v spomladanskih mesecih kupiti tisto, kar so si kot načrt zadali na letošnjem občnem zboru društev: kupili sodoben kombi renault Master, z 1+8 sedeži, blagoslov pa dočakali poleti. Trak sta na slovesnosti, ki se je začela s parado sosednjih sorodnih društev, prerezala župan kot pokrovitelj prireditve ter Štefan Oblak kot glavni pokrovitelj vozila. Slednji je namreč s tem dejanjem želel ohraniti stik s slemenskimi hribi, ki so dom njegovega očeta in to je še najlažje udeležil preko podjetja Tegrad, v katerem je zaposlen. Le-ta že več kot 30 let izdeluje opremo za gasilske potrebe, za omenjeno vozilo pa je priskrbel alarmni sistem ter svetlobno signalizacijo. Župan Jože Tanko je tudi tokrat poudaril, da je v Slemenih oskrba s vodo precej problematična, saj nad njo še vedno bdi vaška skupnost, medtem ko si občina prizadeva nadzor spraviti v roke javnega vodovodnega podjetja. Pozabil pa ni pohvaliti iznajdljivosti in podjetnosti Slemencev, ki s svojo zagnanostjo po njegovem mnenju tvorijo "enega najaktivnejših področij v občini". Te lastnosti odlikujejo tudi domače gasilce, za kar jim je priznanje izrekel predsednik Gasilske zveze Ribnica, Janez Žuk. "Malo je namreč društev v občini, ki bi načrtno kupili vozilo izključno s prostovoljnim delom in izključno v dobro naroda." Žuk se je razveselil tudi treh slemenskih gasilcev, ki so končali tečaj za višjega gasilskega častnika, saj je ribniška gasilska organizacija s tem izboljšala kvalifikacijsko raven gasilcev. Dež je sicer za trenutek prepodil botre in ostale povabljen pod streho, toda dobre volje, ki je bila potrebna za veselico, ni odgnal. Kot tudi ne dejstva, da kljub prizadevanju strank SDS in NSI gasilci ne bodo imeli 10% olajšave pri davku za nakup izredno drage gasilske opreme, je še povedal župan.

Tekst in foto A. Pahulje

smo vodo črpali sami naslednji dan, ko so uslužbenci ugotovili, da je v kleti voda in so nas o tem obvestili.

PREVELIKA HITROST BOTROVALA DVEMA NESREČAMA

Dvakrat smo posredovali tudi v prometnih nesrečah. Prvič smo bili klicani pod Vagovko, kjer je voznica v ovinku zapeljala v prepad pod cesto, približno osemdeset metrov globoko. S hitro intervencijo policije, reševalcev, gasilcev in domačinov smo hudo poškodovanko s pomočjo vitla na vozilu in z nosili spravili po strmem terenu do reševalnega vozila. S pomočjo traktorja smo na cesto spravili še povsem uničeno vozilo. Pri tej nesreči se je izkazalo, kako se hitro reši življenje, če so pravočasno obveščeni usposobljeni reševalci in gasilci. Žal, vedno ni tako, in se nesreče še vedno rešujejo na horuk, brez ustrezne opreme. Druga nesreča se je pripetila v Žlebiču. Voznik je na mokri cesti in zaradi prevelike hitrosti izgubil oblast nad vozilom, podrl tablo na odcepu za Gorenje Laze, preskočil ta odcep in poletel čez potok mimo mosta na sosednji breg. Med poletom je zadel še drevo, ki raste ob vodi. Na srečo sta se na tem mestu našla dva usposobljena reševalca, ki sta bila na poti z reševalnima voziloma. Oba sta ponesrečenca že pripravila za transport, a nista mogla odpreti vrat, da bi ga lahko spravila iz vozila. Tako smo na pomoč prihiteli gasilci. Ponesrečenec je bil z ribniškim reševalnim vozilom odpeljan na urgenco v Ljubljano. Po končanem reševanju smo pregledali še okolico nesreče, ker je voznik v šoku govoril, da je imel pri sebi tudi avtoštoparja. Na srečo tega ni bilo nikjer. Tudi v prihodnje vam vsem želimo gasilci PGD Ribnica mimo in varno.

Fotografiralo PGD Ribnica

na Škrabčevem trgu. Vode v kleti je bilo več kot pol metra in je zalila tudi kotlovnico za bivši SDK, zavarovalnico Triglav, Zavod za zaposlovanje, stanovanja in sklad. V vseh treh primerih smo črpali vodo iz kleti. V nedeljo zvečer so prišli v Lepovče na pomoč tudi gasilci iz Dolenjih Lazov, gasilci iz PGD Jurjevica pa so bili doma v pripravljenosti. Na skladu

Matjaž Virant
predsednik PGD Ribnica

27. ribniški semenj suhe robe in lončarstva

V ospredju: STARE SLOVENSKE ŠEGE IN NAVADE

Poletje je čas za poležavanje na plažah, nabiranje novih moči v zavetju hladnih gora..., je pa tudi čas za snovanje jesenskih aktivnosti.

Že 27. po vrsti pa člani Turističnega društva Ribnica ne počivajo, saj sta ravno julij in avgust meseca, ko je treba "zašpiliti" sejmsko klobaso, ki se polni skozi celotno obdobje od sejma do sejma.

Ribniški sejem dobiva iz leta v leto vidnejše mesto v programih kulturno-etnografskih prireditvev. Odziv obiskovalcev, medijev in ne nazadnje prodajalcev in razstavljalcev je vedno boljši. Vedno se najdejo tudi taki, ki se pritožujejo, da je sejem samo prireditev, s katero polni svojo blagajno TD Ribnica, ki nesramno pobira najemnine za prostore na javnih krajih.

Dodamo lahko, da se iz tega denarja ustvarja podoba Ribnice, krijejo celotni stroški organizacije, ki jih nihče ne čuje videti in niti približno niso nizki. Iz tega denarja prihajajo iz tiskarne barvni papirji, preko katerih širimo razpoznavnost enega najstarejših krajev v Sloveniji.

Da pa je sejem vsako leto enak, je beseda na mestu. Kot v Planici, kjer so vsako leto enaki poleti pa v Kranjski gori enak slalom itd. Kako bi videti, da bi namesto slaloma enkrat za spremembo igrali šah na zasneženih strminah?

Sejem je sejem in sejem tudi letos bo. Bo še večji, bogatejši kot lani, tudi tokrat obogaten z rokodelskim festivalom. Številni rezbarji, čipkarji, svečarji, kovači, izdelovalci pozabljenih umetnosti bodo svoje mojstrovine prikazovali v Gradu. Na letnem odru grajskega dvorišča bodo ob 11. uri predstavljeni stari običaji in izročila iz številnih slovenskih krajev. Promotorji le-teh bodo skupaj z godbo in krošnjariji že ob 9.15 zakorakali po ribniških ulicah.

V Gradu bomo torej letos videli Slovenijo skozi stoletja in tisočletja, pravi mozaik življenja, šeg in običajev iz časov pred Kristusovim rojstvom in po njem, popoldne pa bo grajski oder nudil kulise sodobni modi in lepoti današnjih dni.

Tudi letos se bodo kot organizatorji izkazali študentje, ki bodo sejmsko dogajanje s številnimi družabnimi prireditvami (turnir v malem nogometu, fun ball, skupina Dej mi še eno litro, igra z Lucijo Čirovič) in velikim sobotnim koncertom ter Kalifornijo raztegnili od petka do nedelje.

Poleg vseh za oči in ušesa neponovljivih dogodkih pa si boste tudi letos lahko ogledali razstave v Miklovi hiši, gurmani in sladokusci boste prišli na svoj račun pri gobarjih, lovcih in naših številnih gostincih, ki se vsako leto zelo potrudijo in pripravijo na to veliko ljudsko "fešto".

Skratka, vsako leto enak sejem, a v detajlih in tudi po tematiki drugačen od prejšnjega, vas bo navdušil 1. septembra.

Natančnejši pregled pestrega dogajanja bo objavljen v naslednji, predsejmski številki Rešeta. Da ne bo manjkalo tudi lepega, sončnega vremena, pa je upanje, ki nas drži pokonci.

Marko Modrej, vodja programa
TD Ribnica

Pogled v preteklost "Š'roka usta"

Zličarstvo je panoga suhe robe, ki je bilo prvotno razširjeno v velikolaškem okraju, po Rutah in na Blokah. Razne žlice, kuhalnice, polentarje, škarje, solatni pribor se je izdelovalo iz bukovega, javorjevega, lipovega, jelševega pa tudi iz češnjevega lesa. Posamezne družine so bile specializirane za različne izdelke, odvisno od ročnih spretnosti in umskih sposobnosti.

Pri delu je sodelovala vsa družina. Največkrat so polentarje izdelovale samo ženske. Delo je potekalo v "hiši". V soboto je bilo potrebno končati delo, "poribati pod" in pospraviti hišo. V času od svetega Jurija do svetega Mihaela (24. 4. - 29. 9.) se ni delalo, ker je bilo delo na kmetiji. Svetili so si s češnikom, pozneje s karbidovko, petrolejko, elektriko. Do velikih sprememb pri izdelovanju je prišlo v prvi polovici 60. let, ko je motorizacija skoraj izpodrinila ročno izdelovanje. V tem času je prišla v hribe tudi elektrika, izdelovalci so s pomočjo mojstrov, ki so obvladovali kovinske obrti, prišli do vse kvalitetnejših električno gnanih strojev. Najprodornejši izdelovalci izdelke danes izdelujejo s pomočjo CNC-tehnike ali računalniške tehnike. Število izdelkov, ki jih lahko naredi ena družina, se je podeseterilo, umaknila se je tudi klasična delitev dela na moške, ženske in otroke. Ena družina je nekdaj izdelala dnevno lahko največ deset ducatov žlic, kuhalic, 100 polentarjev, do deset parov škarij, 20 parov solatnega pribora, 50 vilic in do 10 modelčkov za maslo (te so izdelovali le najbolj usposobljeni družinski člani.)

Potek dela

Za kvalitetne izdelke les žličarji posekajo med mašami (15.8. - 8.9.). Les mora ležati tri tedne v vejah, potem se ga spravi domov. Slabši les se porabi za drva, za izdelavo se les reže sproti po potrebi, ker se mora delati iz svežega lesa. Nekdaj so drevo požagali z ročno žago, imenovano amerikanka, razcepili z navadno sekuro, razrezali na dolžino za nadmero, razcepili na ustrezno debelino in širino, občrtali ali 'obcahnali' s sekuro kuhalničarico, obtesali grobo obliko na hodu, obrezali z rezilnikom, (ki je novejšo orodje iz začetka 20. stoletja), prej so obrezovali z nožem porepačem, s strugom so izdelali vdolbinico ali kvasalo žlice, pogladili so jo z nožem glajevcem, pozneje tudi z brusnim papirjem.

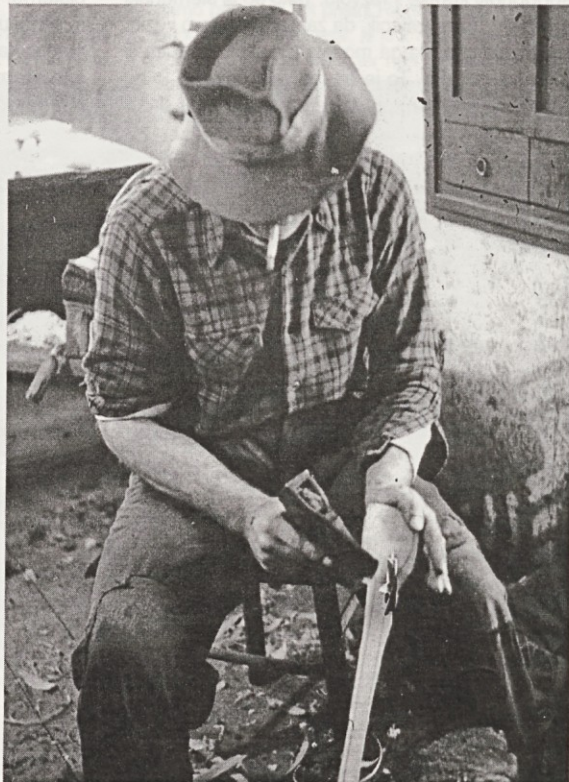
Opis pripomočkov

Sekira kuhalničarica je dolga 8 cm, težka 500 g - 1000 g. Tesala je enostransko, od ušesa do dna je ravna, nabrušena enostransko, nasajena je na 30 cm dolg ročaj, ki je zabit od sekire proti koncu ročaja nekoliko desno, nabrušena je na desni strani, tudi ročaj je odmaknjen na desno.

Tesla služi za grobo izdelavo kvasala ali vdolbinice. Tesla je sekirica, ki ima rezilo obrnjeno proti nazaj obrnjeni roki izdelovalca, je žlebičaste oblike. Nasajena je na 20 - 25 cm dolg ročaj.

Porepač je nož, s katerim se je žlica obdelala po repu ali držalu. Dolg je približno 30 cm, podoben

kuhinjskemu nožu, s koničastim rezilom, enostransko nabrušen na desno, nasajen na 15 cm dolg ročaj. Izdelovalec ga je uporabljal tako, da je topo stran noža naslonil na koleno, ga držal z desno roko, z levico pa je ob desni nogi vlekel obdelovanec k sebi.

Žličar obrezuje ročaj kuhalnice
Vir: fototeka ribniškega muzeja

Vdolbinico kvasala je izdelal tako, da si je dlan leve roke ovil s krpo in s strugom pogladil vdolbinico kvasala, ki jo je predhodno obdelal s teslo. Rezilni stol se uporablja od takrat, ko je rezilnik nadomestil porepač.

Orodje je potrebno nabrusiti z ročnim brusom, danes z brusilci na električni pogon.

Prodaja

Kuhalnice ali žlice so za prodajo zvezali v ducate (12 komadov). Enota pri prodaji je bil "tucat". Vezali so jih z vrhovim šibjem. Odkupovali so trgovci v Sodražici, firma Ivanc, Fajdiga. Žličarji so prihajali predvsem iz Rut in z Blok. Svoje izdelke so prinesli v vrečah "žaklih", oprtanih na rami. Po žaklih, ki so jih nosili na hrbtu, so žličarje imenovali tudi žaklarji. Pot je bila lahko dolga tudi dve uri hoda v eno smer. Pred drugo svetovno vojno so nosili prodajat izdelke ob sobotah in nedeljah, po 2. svetovni vojni pa le ob sobotah. Po 2. svetovni vojni je firmo Ivanc prevzel Dom Ljubljana. Tak način prodaje je trajal do prve polovice 60. let. Za domov so izdelovalci nakupili potrebne stvari v Sodražici. To so bile "droži" ali kvas, tobak, "šibice", meso, sladkor. Žita pa so pridelali doma.

Polona Rigler Grm
Muzej Ribnica

"HAVAJI, PRIHAJAM - ŽE DRUGIČ!"

BRAVO, je spontan vzklík ob tem uspehu, uvrstitvi Damijana Kromarja, člana Triatlon kluba Ribnica, na svetovno prvenstvo v Ironmanu na Havajih. Kromar vedno znova dokazuje, da je čisto v samem vrhu slovenskega, lahko pa bi rekli tudi svetovnega triatlona. Damijan je z uvrstitvijo na svetovno prvenstvo v Ironmanu izpolnil tudi enega izmed načrtov TK Ribnica za leto 2002.

Kvalificirati se na svetovno prvenstvo je sila zahtevno. Damijanu je to uspelo z nedavno tekmo Ironman v Celovcu, eno izmed 12 tekem, ki štejejo za kvalifikacijo na svetovno prvenstvo v Ironmanu na Havajih. Ironman je že prava blagovna (licenčna) znamka, ki je zaščiten, obseg tega pristnega in prvobitnega triatlona (prvi triatlon, ki so ga organizirali leta 1978, je bil namreč po dolžini enak Ironmanu) pa znaša: 3,8 km plavanja, 180 km kolesarjenja in 42 km teka. Resnično moraš biti "jeklen mož", da premagaš te razdalje.

V Celovcu je startalo skupaj okoli 1850 tekmovalcev, med njimi tudi 12 Slovencev. Na tekmi je bilo rezerviranih le 50 kvalifikacijskih mest za Havaje, kjer skupno starta 1500 tekmovalcev. Teh 50 mest so organizatorji porazdelili po starostnih kategorijah. Damijan je potreboval za uvrstitev na Havaje najmanj 5. mesto v svoji skupini. In res! Damijan je z najboljšim letošnjim slovenskim časom in svojim osebnim rekordom 9:12:02 osvojil 5. mesto (oz. 46. mesto absolutno), kar je zagotavljalo neposredno

uvrstitev na Havaje. Vendar pa zgodbe tu še ni konec - imeti moraš tudi denar, da takoj na kraju samem plačaš startnino 407 \$. Če tega ne storiš, pokličejo takoj naslednjega v vrsti čakajočih. Damijan je plačal, potrdil svojo željo in resen namen ter bo tako, če bo šlo po vseh načrtih, 5. oktobra 2002 odpotoval na Havaje, se dodobra aklimatiziral, nato pa 19. oktobra 2002 nastopil na najprestižnejši triatlon tekmi, havajskem Ironmanu. Havajski Ironman, ki se odvija na otoku vulkanskega izvora Havaji v ameriški zvezni državi Havaji, je poseben v čisto vseh pogledih - po organizaciji, po odmevnosti, po evforijah, veselju..., a tudi po naporih, ki jih tekmovalci doživljajo ob nemogoči vročini, vlagi in močnemu vetru, ki kolesarje včasih pomete kot za šalo. "Na Havajih je tako vroče, da ko stopiš iz letala, vate buhne vroč zrak in se zdi, kot bi nekdo s fenom pihal vate - noro! Prilagoditi se moraš, potem pa nekako kar gre! Na tekmi pa resnično daš vse od sebe, ni druge možnosti! In tudi sam bom to storil! Čim boljše se bom doma poskusil pripraviti, nato pa na Havajih dati vse od sebe in nastopiti po svojih najboljših močeh," je z vnemo razlagal Damijan. In kako se je oz. se bo pripravljval? "Do konca maja sem še "dirkal", nato sem se 5 tednov še posebej pripravljval za Celovec, sedaj po tekmi sem imel teden regenerativnega treninga, to nedeljo pa že nastopim v Celju v kratkem triatlonu... Priprave bodo potekale naprej vse do odhoda, kajti želim se potruditi po vseh svojih močeh," pravi Damijan.

IRONMAN

Na tekmi v Celovcu sta nastopila tudi Damjan Žepič (ki je bil žal diskvalificiran), in Matej Škufca, oba TK Ribnica.; ob progi pa so jih spremljali številki ribniški triatlonci in simpatizerji le-tega.

Damijan, za katerega je bil Ironman v Celovcu že 6. Ironman, ki ga je tekel, in se je uspel že drugič uvrstiti na Havaje, že zbira denar. Upa tudi na sponzorsko pomoč, kajti finančni zalogaj, ki ga bo moral zagotoviti, je v primerjavi z letom 1999, ko je prvič tekel havajski Ironman, za polovico večji.

Zdenka Mihelič
Foto Mitja Dečman

Rokomet: INLES-RIKO

STAREJŠI DEČKI VICEPRVAKI SLOVENIJE

Ponovno zelo nadarjena generacija RK INLES-RIKA je na mednarodnem državnem prvenstvu v Celju zasedla odlično drugo mesto. Pod vodstvom trenerja Zdenka Mikulina in njegovega pomočnika Saša Kersniča, tudi odličnega vratarja RK INLES-RIKA, se je ekipa superiorno kvalificirala na finalni turnir, potem ko je celo leto premagovala nasprotnike kot za šalo (Koper, Izolo, Škofjo Loko, Ljubljano, Trebnje, Sviš, Grosuplje), klonila pa je sramo v finalu proti ekipi domačinu Celju - Pivovarni Laško.

Ekipa je s tem dokazala v tem letu lep napredek. Fantje so prišli do tega rezultata z zares požrtvovalnim delom, ki jim ga je narekoval trener Mikulin skozi celo leto, na finalni turnir pa so se pospešeno pripravljali in trenirali tudi po dvakrat na dan. V finalu so premagali ekipo Gorenje iz Velenja z rezultatom 20:14, bili boljši ob Terma iz Škofje Loke

(21:18), izgubili pa so z ekipo Celja - Pivovarna Laško z rezultatom 28:24.

Da imamo v tej generaciji zares talentirane igralce, pove tudi podatek, da so bili med najboljše igralce na finalnem turnirju uvrščeni: Ivo Ilc kot najboljši srednji bek, Črt Abrahamsberg kot najboljšo desno krilo, Boris Bečirovič kot najboljši igralec turnirja. Po mnenju strokovnjakov je bil najboljši vratar Aleš Ilc.

Odlično so igrali tudi: Jože Zelko, Rok Henigman, Urban Andoljšek in pa Matej Nosan. Čestitke tudi ostalim fantom, ki so nastopili v finalu.

Iz tega je razvidno, da se je v rokometni šoli Ribnica delalo odlično, saj so se v polfinale uvrstile tudi ostale generacije dečkov. Tudi starejše deklice so naredile izjemen korak, saj so se tudi one uvrstile v polfinale državnega prvenstva ŠSD (šolsko športno društvo). Med njimi imamo tudi eno državno reprezentantko - Metko Ilc iz Rakitnice - in dve v

Igralci, ki so osvojili naslov viceprvakov: Aleš Ilc, David Somensary, Damir Čuskič, Boris Bečirovič, Ivo Ilc, Jože Zelko, Črt Abrahamsberg, Rok Henigman, Matej Nosan, Jure, Timo Preložnik, Urban Andoljšek, Dejan Klavs, Borut Strlič, Anže Zobec, Blaž Kaplan

širšem izboru - Tjašo Andoljšek in Uršo Fajdiga - obe iz Ribnice, ki bodo v bodoče gotovo dopolnjevale I. ekipo Gramiza iz Kočevja, v kateri že sedaj nastopajo kot nosilke igre igralke iz Ribnice: Kristina Mihič, Ana Starc, Tadeja Korelc, Nuša Ilc, Anja Zbašnik, Nina Kersnič, Špela Fajdiga, Suzana Perkovič.

Tekst in foto Zdenko Mikulin
vodja roketne šole

Izvolitev Toneta Prusa kot novega predsednika rokometnega kluba Inles-Riko poznavalce ribniškega rokometnega dogajanja ni presenetila, saj je bilo njegovo ime v igri menda že celo leto dni, potrjeno pa na majski skupščini kluba. Prus se je sicer včasih bolj aktivno ukvarjal z nogometom, vez z njim pa ohranil tudi preko raznih funkcij: bil je predsednik izvršnega odbora ribniškega nogometnega kluba, medtem ko je zdaj predsednik kluba malega nogometa. V zadnjem desetletju vodilno funkcijo opravlja tudi v športnem društvu Lončar, še nedavno tega pa je bil tudi član predsedstva Športne zveze. Rokomet je bil tako tista športna panoga, ki je ostal v senci Prusovega športnega udejstvovanja, čeprav ga je tako kot precejšnji del ribniške javnosti pozorno spremljal.

TONE PRUS na čelu ribniškega rokometu

Ste bili presenečeni, da so se sponzorji oz. predsedstvo kluba odločili predlagati za predsednika Vas, ki z rokometom neposredno vendarle nikoli niste bili povezani?

"Izredno, ker res ne izhajam iz vrst rokometu, a sem izziv vendarle sprejel. Sponzorji so me vabili že lani, vendar sem imel druge obveznosti. Letos pa sem pristal po tehtnem razmisleku in vztrajanju mojega prijatelja ter predstavnika enega glavnih sponzorjev Andreja Mateta. Morda lahko klubu pomagam v razvoju ravno s tem, ker na rokomet nisem neposredno vezan oz. s preteklostjo kluba nisem obremenjen. V Ribnici sem podjetnik že 13 let in vem, kaj pomeni tržiti in voditi podjetje. To je navsezadnje tudi klub Inles-Riko, za katerega se neposredno trudi 30 ljudi. Pravo podjetje pa je predvsem zaradi svojega obsežnega finančnega plana, saj za izvedbo ene tekmovalne sezone potrebuje 25 mio SIT. Če pa upoštevamo še strošek, ki ga za uporabo dvorane pokrije občina, bi ta vsota narasla na 60 mio SIT."

Večino denarja zagotavljajo trije glavni sponzorji, vendar menda pospešeno iščete tudi

druge donatorje?

"Inles, Riko-hiše in Občina krijejo pretežni del naših stroškov, le manjšega zagotavljajo tudi ostali sponzorji. Prizadevam pa si, da bi v klub pripeljal še enega večjega sponzorja, ki ga iščem na kočevsko-ribniškem področju. Večjo voljo sem dobil tudi zato, ker opažam, da sta porasla zanimanje in podpora nekdanjih sponzorjev kluba. Uspelo nam bo obnoviti tudi pogodbe z nekaterimi institucijami, pogovori za sponzorstvo pa potekajo tudi izven te doline."

Toda vloge tržnika kaj dolgo verjetno ne boste mogli igrati sami. Razmišljate o bolj načrtni marketinški akciji?

"Ne glede na to, da dobimo veliko sredstev zgolj na podlagi osebnih poznanstev in vezi, nameravam trženju posvetiti precejšnjo pozornost in še pred novo tekmovalno sezono ustanoviti 'marketinški tim'. Tako se že dogovarjam z dvema osebam, ki bi lahko vodili trženje, gre pa za ljudi, ki prihajajo iz navijaških in ne vodstvenih vrst kluba."

V javnosti so bila še nedavno tega kar nekajkrat izpostavljena trenja med predsedstvom in igralci ter tudi samim strokovnim vodstvom. Kako so, recimo, ti slednji sprejeli izbor, ki so ga opravili sponzorji?

"Vsi skupaj zelo dobro, kar je bilo razvidno že iz prvih pogovorov, ki sem jih imel z njimi takoj po skupščini. Sponzorji so mi dali tako moralno kot finančno podporo. Uspelo mi je zadržati tudi nekaj igralcev, ki so nameravali klub zapustiti, prav tako pa sem uspel vrniti igralce, ki so klub zapustili zaradi nesoglasij v tekmovalni sezoni 2001/02. Verjamejo in upajo v spremembe, sprejeli pa so tudi moj koncept urejanja medsebojnih odnosov..."

In ta je?

"10 mesecev v tekmovalnem obdobju smo kot družina in moramo delovati enotno, brez medsebojnih obtoževanj. Kot predsednik želim biti

dostopen in igralcem prislunhiti vsaj v ključnih trenutkih. Koncept dela je zasnovan na ustvarjanju ekipe, ker je rokomet kolektiven šport in ne igra posameznikov. Igralce je treba spoštovati kot gonilno silo kluba, hkrati pa razumeti, da so tudi oni ljudje..."

Do sedaj je predsednik kluba vodenje opravljal brezplačno. V imenu pripadnosti klubu in domačemu kraju je bilo rečeno. Bo to odslej plačana funkcija?

"V predsedstvu o tej temi še nismo spregovorili, a čeprav sem na tem položaju šele od maja, že opažam, da bo morala funkcija predsednika kluba sčasoma postati profesionalna. Čudim se, kako so predsedniki pred menoj sploh uspeli združevati svoje delovne obveznosti z vodenjem kluba, ki je vsaj na začetku precej intenzivno. Urejanje pogodb s sponzorji in igralci, iskanje dodatne finančne podpore namreč zahteva od 6 do 8 ur dnevno. Nasploh ugotavljam, da rokomet in igranje v 1. A državni ligi zahtevata vso pozornost in zato predvidevam, da bo takšen klub, kot je ribniški, v prihodnje potreboval predsednika, ki bo to funkcijo

opravljaj profesionalno."

Za zdaj pa vendarle vodite kar nekaj ribniških klubov. Načrtujete, da boste katero od obvez odložili zaradi rokometu?

"Trenutno nameravam opustiti samo funkcijo predsednika kluba malega nogometa, medtem ko se s ŠD Lončar dogovarjamo, da bi v primeru mojih prevelikih obveznosti društvu predsedoval moj namestnik."

Želim, da bi z mojim prihodom v klub zapihal svež veter...in hkrati upam, da me ne bo prav ta tudi odnesel s tega položaja....

Izbrali ste si svoje pomočnike, zamenjali trenerje. Koliko ste pri izboru imeli svobodne roke?

"Da, izbral sem si svojo ekipo in moram se zahvaliti predsedstvu, da mi je pustilo vso svobodo pri odločanju, s čimer so mi dodatno izkazali zaupanje. Za svojega namestnika sem določil Franca Vesela, tehnični vodja je postal Toni Andoljšek, športni direktor-koordinator je Nikola Radič, tajnik ostaja Marjan Kovačič, trener prve ekipe in vodja pionirske šole je sedaj Janko Ilc, medtem ko njegovega pomočnika še nismo izbrali. Ciril Andoljšek ostaja na čelu kadetske ekipe, ekonom bo Vlado Indihar, za zdravstveno oskrbo pa bo skrbela Vesna Ilc. Prav tako bomo poskrbeli za bolj organiziran pristop in odnos do medijev, zato bomo izbrali še predstavnika za stike z javnostjo in marketingu timi."

Po kakšnem principu pa je potekala zamenjava kadra? Sedaj že bivši trener članske ekipe Zdenko Mikulin pravi, da ga še do sedaj nihče ni uradno odslovil s tega položaja. Menda naj bi dogovarjanja potekala bolj skrito in za zaprtimi vrati.

"Z bivšim trenerjem Zdenkom Mikulinom je bila podpisana pogodba z veljavnostjo od 1. 8. 2001 do 30. 5. 2002. V pogodbi je napisano, da mora klub, če želi podaljšati pogodbo s trenerjem, le-

tega pismeno obvestiti vsaj dva meseca pred iztekom pogodbe. Sponzorji in prejšnje vodstvo kluba tega ni storilo, zato je bila s tem pogodba avtomatično prekinjena. Zato sem bil prisiljen poiskati novega trenerja. Z gospodom Mikulinom pa se v naslednjem mesecu želim tudi osebno pogovoriti o delu trenerja prve ekipe in vodenju pionirske šole v tekmovalni sezoni 2001/02."

Sem 15. predsednik v 46-letni zgodovini kluba. Številka pet me tudi sicer velikokrat spremlja v mojem življenju, zato verjamem v uspeh. Tudi kot predsednik kluba.

V mesecu dni, odkar je bila novinarska konferenca kluba, so se dogodile še neke spremembe. Stojan Gelze, ki je bil prvotno določen za vodjo kadetske šole, to že ni več. Zakaj?

"Odšel je za glavnega trenerja moške rokometne ekipe Grča iz Kočevja, ker želimo ohraniti dobre odnose s tem rokometnim klubom. Istočasno smo se dogovorili, da bomo RK Grča v tekmovalni sezoni 2002/03 pomagali še s 3 ali 4 igralci, in to tistimi, ki pri nas ne bi imeli toliko možnosti za igranje na tekmah."

Po drugi strani pa je bilo slišati, da ste do drugih rokometnih klubov precej bolj zadržani in da kadra niste bili pripravljeni toliko izposojati kot na primer rokometnemu klubu Grča.

"V našem klubu ne razmišljamo o izposoji naših igralcev v ekipe 1. A državne lige, možno pa je, da bomo sami zaprosili kakšen prvoligaški klub za kakega igralca, da si okrepimo članske vrste (v primeru bolezni ali poškodb igralcev). Odločitev bo v rokah strokovnega vodstva. Prestopni rok je tako ali tako minil in za odhod sta se odločila Nejc Hojč ter Tomaž Lesar. Toda dokler zanju ne dobimo odškodnine, sta še vedno naša igralca."

Novinarje je presenetila novica, da jih bo klub vsaj v ključnih trenutkih za igro umaknil z igrišča. Čemu ste se odločili za tako potezo?

"Ta odločitev vsekakor ne sme izveneti kot omejevanje novinarjev pri njihovem delu ali zaostrovanje odnosa z njimi, saj želimo delati v duhu dobrega sodelovanja. Kljub vsemu pa ne želimo, da novinarji igralce ali trenerje tik pred tekmo obremenjujejo z intervjuji. Čas tik pred tekmo ali med njo ter čas ogrevanja so namreč trenutki, v katerih morajo glavno besedo imeti igralci in strokovnjaki. Informacij bo še vedno dovolj, saj bomo po vsaki domači tekmi skupaj z gostujočo ekipo v klubskih prostorih pripravili novinarsko konferenco."

22 tekem bo odigranih v letošnji sezoni; 11 doma in 11 izven domačega terena. Poleg rednih tekem se bo zvrstilo še nekaj prijateljskih; med drugim se bo ekipa že avgusta udeležila Memoriala Jožeta Silca v Škofji Loki. Klub pa tudi razmišlja, da bi tekmovalno praznino okrog novega leta zapolnil z organizacijo turnirja za mlajše in starejše slovenske rokometne veterane.

Se Vam zdi, da Vas je kot novega predsednika dobro sprejela tudi ostala rokometna javnost?

"Mislim da. Vsaj tako pozitiven je bil njihov prvi odziv. Ljudje me sicer poznajo bolj kot podjetnika, a tudi kot človeka, ki je marsikomu priskočil na pomoč s sponzorskimi vložki. Menim, da sem si doslej kar pridobil neko zaupanje ljudi in ga bom skušal prenesti še na klub."

Res želim vnesti nekaj svežine in ljubitelji rokometu se bodo v spremembe najlažje prepričali tako, da bodo redno obiskovali tekme in spodbujali igralce. Prva priložnost bo že v začetku oktobra, ko bo odigrana prva domača tekma. Čaka vas prijetno presenečenje! Pozivam vse simpatizerje in ljubitelje rokometu v Ribniški dolini ter navijaško skupino Tomado, da se vrnejo v dvorano in s svojim športnim navijanjem postanejo osmi igralec naše ekipe."

Pogovarjala se je in fotografirala
Alenka Pahulje

Cilj ekipe: ZLATA SREDINA!

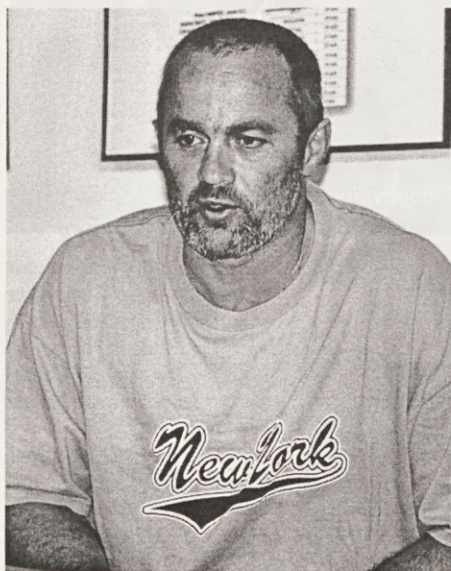
Na novinarski konferenci 28. junija se je javnosti predstavilo novo vodstvo rokometnega kluba Inles-Riko, vključno s predsednikom Tonijem Prusom in prvim trenerjem ekipe Jankom Ilcem. Le-ta se je v domači klub po letu dni vrnil iz Grosuplja, potem ko je Ribničane vodil tri leta pred tem.

"Dosegli smo nek nivo, potem pa se je v klubu začela kriza in nastal je razkol." Po njegovem mnenju se položaj ureja in je prepričan, da je pred ribniško ekipo "še blesteča prihodnost, saj bodo igralci v 2 do 3 letih dozoreli in postali prekaljeni." Če se sami ne bi zmogli prebiti proti vrhu, je klub pripravljen kupiti tudi kakšnega izvenserijskega igralca, je dodal.

Liga, ki se bo začela 28. septembra, pa bo letos zelo močna, torej drugačna od tiste, ki jo je bila ekipa vajena v zadnjih 3 letih, ko sta bili vsaj dve ekipi slabši. "Prihajata ambiciozni Koper in proslavljeni Jadran", medtem ko sta iz ekipe odšla Tomaž Lesar v Slovan in Nejc Hojč v Novoles Novo mesto. "Bila sta poškodovana, tudi manj sta igrala, zato ne bo tako očiten njun manjko," je dejal trener.

Glede novega predsednika pa je dejal, da si je pot do cilja zastavil tako, "kot si jo tudi sam predstavjam".

A.P.

Janko Ilc, novi trener prve rokometne ekipe

POPRAVEK

SKUPŠČINA

RK INLES - RIKO

V glasilu Rešeto, letnik VI št. 6, je bil objavljen članek, v katerem so povzeta posamezna poročila poročevalcev s skupščine RK Inles - Riko. Menimo, da tudi omejen prostor v glasilu lahko onemogoča objavo v obsegu, ki bi primerno zajel vsebino. Za navedeni članek bi se z dodatnim pojasnilom zaradi pravilnega razumevanja omejili le na del, ki povzema finančno stanje (poslovanje) kluba v sezoni 2001/2002.

Na dan priprave (za skupščino) finančnega poročila, dne 27. 5. 2002, je klub izkazoval ca. 3,1 mio SIT obveznosti in ca. 2,2 mio SIT terjatev. Gre za terjatve, ki so pokrite z viri (sponzorji), s predvideno dinamiko prilivov (pogodbe) po izvedeni skupščini. Vodstvo RK si prizadeva, da bi pridobilo tudi še ca. 0,9 mio SIT sredstev za preostanek starih obveznosti.

Iz navedenega članka je bilo možno razumeti, da sta "povzročitelja" nepokritih terjatev sponzorja RIKO hiše in Kovinoplastika, kar pa ni res, saj sta oba korektno poravnala vse svoje obveznosti.

Vsi glavni sponzorji INLES d.d., RIKO hiše d.o.o. in Občina Ribnica so vse svoje obveznosti poravnali korektno, skladno z določili podpisanih pogodb, prav tako tudi večina manjših sponzorjev, za kar se RK INLES - RIKO vsem iskreno zahvaljuje.

Za ROKOMETNI KLUB INLES - RIKO
Brane Ambrožič

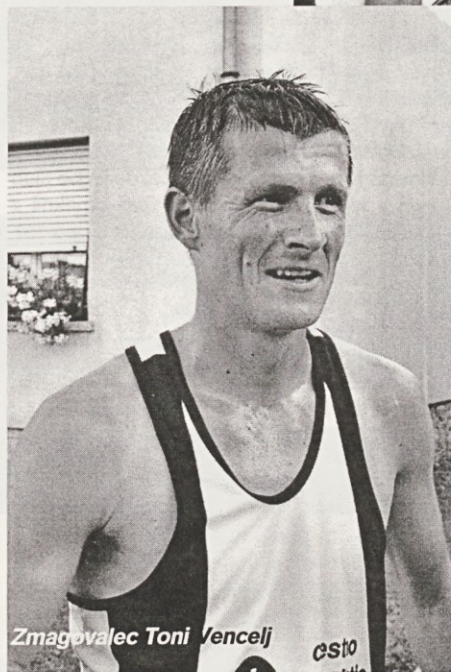
I. TEK PO LONČARIJI

"Vse čestitke organizatorjem za pripravo tekme! Bila je razgibana in predvsem prava domača tekma, povezana z ljudmi, kar tekmovalci v zadnjem času težko še doživimo. Ljudje so nas vzpodbujali praktično na vsej poti, spoznali pa smo tako tudi celo Lončarijo! Še bom prišel, zagotovo," je zatrjeval in hvalil organizatorje zmagovalca 1. Teka po Lončariji Toni Vencelj. In kaj bi si sploh še več želeli za prvič?

Športno društvo "Lončar" Dolenja vas je v soboto, 6. julija, organiziralo 1. Tek po Lončariji, po progi skozi Dolenjo vas, Prigorico, Blate in Rakitnico. Tekma je sodila v sklop tekmovalcev za Dolenjski pokal v okviru prireditve "Slovenija teče za zdravje 2002" in lahko bi rekli, da je bila športni dogodek, ki ga Dolenja vas že dolgo ni imela. "Idejo za to smo dobili, ko smo hodili okoli in si ogledovali druge tekme, predvsem pa, ko je predlani Tone Žagar v svoji kategoriji Dolenjskega pokala osvojil naslov slovenskega prvaka. Ko so se mu pridružili lani še 4 tekmovalci (Aleš Rijavec je bil skupno 3.), smo si rekli, zakaj ne bi še mi organizirali tekme, ki pa ne bi bila samo tekma, ampak tudi predstavitev in obuditev naše Lončarije," nam je v pogovoru povedal idejni mož in tehnični vodja tekmovalca Srečko Vrbinc.

Priprave so bile zahtevne in dolgotrajne, vendar so vedeli, da trud ne bo ostal nepoplačan. "Res je, veseli smo, ma kaj veseli - več kot zadovoljni, saj se je tekme udeležilo v dosedanjih letošnjih tekmah največje število tekmovalcev (130 članov, 26 članic in 72 otrok; od tega 19 ekip) iz cele Slovenije, pa tudi Hrvaške (Karlovac, Slavonski Brod) - torej lahko rečemo, da je bila tekma mednarodna," je še ves navdušen razlagal Vrbinc. Z ribniškega območja, s katerega so pričakovali večjo udeležbo tako med otroki kot med člani, je tekmovalo 7 tekmovalcev članov in tudi 1 članica - Nadja Pogorelc iz Dolenje vasi. Kvaliteta tekme se vidi tudi po udeležbi, saj so med člani nastopili skoraj vsi najboljši, med njimi tudi Toni Vencelj, ki je po uspehih takoj za Romanom Kežarjem in je bil lani absolutni zmagovalca Dolenjskega pokala. "Poseben poudarek pa je bil med žensko

konkurenco, kjer je tekla "slovenski cvet" s Šurbekovo, Šinkovo in Kokaljevo na čelu. Imeli smo res srečo, da so prišle in tako dale še večji pomen tekmi," je povedal Vrbinc. In katera je tista prava kombinacija za uspeh tekme? "Zagotovo bi tu poudaril dobro reklamo, saj smo bili prisotni praktično v vseh medijih, zagrizeno pomoč 16-članskega organizacijskega odbora ter 54 ljudi, ki so posredno ali neposredno pomagali pri tekmi. Predvsem pa to, da smo edini, ki smo imeli tekmo v soboto in v poznih popoldanskih oz. večernih urah. Ostali imajo tekme ob nedeljah dopoldne. Nekaj je k uspehu pripomogla tudi posrečena kombinacija asfalta in makadama, smer proge od zahoda proti vzhodu ter izbira proge - po vaseh. Tekmo smo pripeljali dobesedno na prag hiš, kjer so ljudje vseskozi spremljali in vzpodbujali tekmovalce. Ne morem pa mimo izdatne podpore in pomoči projektu glavnega pokrovitelja

tekmovalca Občine Ribnica z županom Jožetom Tankom in ostalih sponzorjev ter donatorjev, brez katerih tekme ne bi mogli tako uspešno izpeljati. Res smo jim hvaležni," je dejal Vrbinc.

Dobri izbiri proge so pritrjevali vsi tekmovalci! "Čisto drugače je, če tečeš po gozdu oz. po poteh, kjer skoraj ni vzpodbude ljudi, kot pa takole po vaseh, kjer ti vsi ploskajo - pa ne samo tebi, ampak čisto vsem. Nekdaj so bile tekme še po vaseh, vendar so se pojavili problemi z zaporami

cest in preveč dela pri tem. Zato še posebej pohvala organizatorjem," so zatrjevali Vencelj iz Šentvida pri Stični in vsi ostali naključno vprašani tekmovalci. "Edino, kar sem pogrešal, je malo več vode ob poti," pa je tisto, kar so opazili tekmovalci in za kar bodo morali organizatorji poskrbeti v prihodnje.

In ljudje ob progi? "Ja, ja, resnično smo dosegli moto tekme - oživeti, prebuditi Lončarijo, in to ne samo s tekom. Zanimivo je bilo tečen po tekmi opazovati dogajanje po vaseh in opaziti precej tekačev! Očitno je bila tole dobra vzpodbuda in motivacija narediti nekaj zase in za dobro počutje, morda pa tudi za udeležbo na tekmi drugo leto - kdo ve."

Poglejmo še nekaj najbolj zanimivih rezultatov:

Kot napisano: absolutni zmagovalca med člani na 9,5 km dolgi progi je bil Toni Vencelj (Portoval Novo mesto), med ženskami pa Ida Šurbek (ki žal ni želela spregovoriti za noben medij). Najboljši član ŠD Lončar je bil Aleš Rijavec, ki je pritekel do tretjega mesta v absolutni konkurenci, v svoji kategoriji (20 - 29 let) pa je bil prvi. Drugi uspehi domačinov, članov ŠD Lončar (oz ostalih, če je tako navedeno): 9. mesto Miha Trdan (člani do 19 let); 2. in 3. mesto Sašo Vrbinc in Oliver Kogoj (20 - 24 let); 3. mesto Robert Šmalc, 9. mesto Igor Stošič in 11. mesto Ervin Pust (35 - 39 let); 5. mesto Tone Žagar (45 - 49 let) in 9. mesto Tone Henigman (PZ Lončar, 55 - 59 let). Najstarejši tekmovalci - bili so kar trije - so bili stari 65 let, najmlajši je štel komaj 4 leta (otroci in šolska mladina so se pomerili na 300 do 2000 m dolgi progi).

In nagrade? "Podelili smo 32 kompletov kolajn, 70 nagrad, čisto vsak tekmovalca pa je dobil tudi konjička, ki iz rit' piska, majico 1. Teka in golaž, ki ga niso mogli prehvaliti. Podelili pa smo še posebne nagrade za najboljše tekmovalce - prebivalce krajevne skupnosti Dolenja vas, to so bili: Igor Stošič, Tone Žagar in Sašo Vrbinc, med ženskami pa Nadja Pogorelc."

Vse podelitve so bile zvečer, kako uro po koncu tekme, med kulturno - zabavnim programom, na katerem je sodelovala med drugimi tudi domača plesna skupina.

Kako pa naprej? Vrbinc je načrte povzel takole: "Želimo si, da bi 'Tek po Lončariji' postal tradicionalen, morda bi ga razširili še na pohodništvo z daljšo progo preko vseh krajev v Lončariji. Zagona imamo, sploh ko vidimo, da so ljudje pripravljeni pomagati."

Pogovarjala se je, navijala in fotografirala
Zdenka Mihelič

Idejni pobudnik teka Srečko Vrbinc (na levi) skupaj z županom

PLAVALNI KLUB RIBNICA - 3 leta uspešnega dela

Plavalni klub Ribnica je na novinarski konferenci ob letošnjem praznovanju tretjega leta svojega delovanja predstavil svoje dosedanje delo, delo v pretekli sezoni in cilje za naprej. V tem letu klub zaključuje tudi prvo leto delovanja v eksperimentalnem projektu panožne športne šole.

Informacijo o delu in načrtih je 6. julija novinarjem posredovalo vodstvo kluba, v katerem so predsednik PK Ribnica Franci But, Drago Marjanovič, Željko Valčič in Beno Jeranko. Lahko bi rekli, da so edin ali izjemno redek klub, ki deluje regionalno, saj povezuje in poučuje otroke iz devetih šol in vrtcev, od Kočevja, Ribnice, Cerknice, Starega trga, Babnega Polja, Rakeka, Nove vasi do Velikih Lašč. Plavalna zveza Slovenije jim nudi maksimalno podporo, zato so lahko lani s trenerjem, ki jim ga je dodelila, začeli z eksperimentalnim projektom. V vseh programih se je v sezoni 2001/2002 usposabljal kar 665 otrok. "Splavalno" jih je 519, na ribniškem območju pa je že značilno, da otroci skorajda v celoti splavajo do 4. razreda. 7 usposobljenih vaditeljev in trener Plavalne zveze Slovenije so opravili okoli 1500

vaditeljskih ur in usposobili tudi 8 odraslih neplavalcev. Od vseh otrok jih je bilo 146 vključenih v klubske programe, to je v popoldanske programe kluba, kjer je cilj tekmovalno in plavanje za dosežke. Ti otroci so bili razdeljeni v tri tekmovalne selekcije in so se udeleževali tekmovalij glede na denarne zmoglosti kluba. Glede na kratek čas delovanja se lahko pohvalijo tudi z veliko dobrimi rezultati - večina tekmovalcev se uvršča v zgornjo polovico oz. tretjino vse konkurence, ki je pogosto tudi mednarodna; prišli pa so tudi že do kolajne. Dosegla jo je Keyla Andoljšek. Mlajši tekmovalci že držijo korak s konkurenco iz drugih klubov, saj

Franci But in Drago Marjanovič

so začeli trenirati pri pravih letih, nekako s 1. razredom. Starejši pa s pridnim treningom lovijo konkurenco s 6 - 7 letnim rednim delom za dosežke.

"Gotovo je pomembno tudi to, da se otroci med sabo zelo dobro razumejo, začuti ti je tisti pravo vzdušje tako med otroki kot v klubu, ki tudi res pripomore k vztrajanju pri delu, saj so treningi resnično naporni. Toda če greš na trening z veseljem, kot grejo tile naši otroci, potem se ni bati prihodnosti," je povedal Beno Jeranko.

In cilji za naprej?

"Seveda je to aktivno delovanje naprej, t.j. nadaljnje opismenjevanje otroke, še naprej utrjevanje status regionalnega centra, organizirati vodeno vadbo odraslih rekreativcev, postaviti štartne bloke in s tem omogočiti izvajanje plavalnih tekmovalij ter udeleževati se tekmovalij in dosegati rezultate. Prav tako si želimo sodelovanja dveh kočevskih osnovnih šol (problem je izmenični pouk), in širiti naše programe tudi proti Blokam in Dobropolju," je povedal predsednik PK Franci But. Za v bodoče si želijo, da bi bil bazen odprt čim dlje, saj drugače nimajo pogojev za treninge, želijo pa si tudi boljšega sodelovanja z občino Velike Lašče, da bi tudi ta, tako kot ribniška, finančno pomagala klubu, saj gre vendarle za veliko otrok, ki jih klub uči plavati. V kratkem sledi razgovor tako z županoma Velikih Lašč in Kočevja o tej problematiki. Zagotovo pa brez pomoči raznih sponzorjev in donatorjev ne bi mogli dobro delovati, prav tako pa so bistvenega pomena starši, ki se v klubu angažirajo in pomagajo.

Tekst in foto Zdenka Mihelič

NOGOMET

MEDOBČINSKA LIGA V MALEM NOGOMETU - 2002

Končan pomladanski del tekmovalij

Po prvem delu tekmovalij v MLMN pod pokroviteljstvom Občine Ribnica in v organizaciji ŠD Lončar Dolenja vas vodi moštvo Elin Kot, ki je osvojilo enako število točk kot KMN Sodražica, vendar vodi zaradi zmage na medsebojni tekmi. Po pričakovanjih je tekmovalje zelo izenačeno, saj ima po prikazanem in trenutnih uvrstitvah možnost za naslov prvaka kar 6 moštev. Zato je pričakovati izredni zanimiv drugi del sezone.

Tekmovalje poteka v borbenem in športnem vzdušju, tekme pa privabijo veliko obiskovalcev v vseh občinah, ki imajo predstavnike v ligi (Loški Potok, Velike Lašče, Dobropolje, Sodražica in Ribnica). V prvem delu je tekmovalo 242 igralcev, razveseljuje pa podatek, da se s tem športom ukvarja čedalje več mladih, predvsem v krajih, ki imajo športna igrišča. Zato lahko upravičeno pričakujemo, da se bo zanimanje za nogomet z nameravano izgradnjo novih igrišč v občini še povečalo. S tem bo mladim dana nova možnost ukvarjati se s športom in zdravo živeti.

Liga se bo nadaljevala 30. avgusta s tekmami 12. kroga, ko ste v naši občini ob petkih zvečer ponovno vabljeni k ogledu tekem na igriščih v Dolenjo vas in Sušje.

Peter Kočever, vodja tekmovalij
Fotoarhiv KMN, Kot

REZULTATI ZADNJEGA, 11. KROGA :

KMN VODNAR	: AD B ? BAR	1 : 3	(0 : 1)
KMN V. POLJANE	: ŠKD BREŽE	3 : 1	(1 : 1)
LAŠKI PESJANI	: ELIN KOT	2 : 4	(0 : 1)
PONIKVE	: ŠD MOŠTIKEL	15 : 1	(5 : 1)
D. JEZDECI - MAXIL	: KMN SODRAŽICA	4 : 6	(3 : 1)
KMN TORNADO	: KMN GRAFIT	2 : 4	(1 : 1)

Mesto	Moštvo	T	Z	R	P	Goli	Točke	Razlika
1.	ELIN KOT	11	9	1	1	72 : 25	28	+ 47
2.	KMN SODRAŽICA	11	9	1	1	84 : 21	28	+ 63
3.	ŠD PONIKVE	11	8	1	2	66 : 32	25	+ 34
4.	KMN GRAFIT	11	7	1	3	47 : 25	22	+ 22
5.	AD B ? BAR	11	7	1	3	40 : 21	22	+ 19
6.	KMN TORNADO	11	6	2	3	60 : 36	20	+ 24
7.	VELIKE POLJANE	11	5	0	6	35 : 49	15	- 14
8.	D. JEZDECI-MAXILES	11	4	2	5	51 : 44	14	+ 7
9.	ŠKD BREŽE	11	2	2	7	27 : 44	8	- 17
10.	LAŠKI PESJANI	11	2	1	8	40 : 41	7	- 1
11.	KMN VODNAR	11	1	0	10	29 : 68	3	- 39
12.	ŠD MOŠTIKEL	11	0	0	11	5 : 150	0	- 145

NAJBOLJŠI STRELEC (zadetki):

- 42: M. Mihelič (Elin Kot)
- 25: Čampa M. (KMN Sodražica)
- 19: Pirman (KMN Tornado), Radivojevič (Divji jezdeci - Maxiles)

NAJBOLJŠE MOŠTVO (točke):

- 1: KMN Vodnar
- 2: ŠD Moštikel, Laški pesjani
- 3: AD B ? Bar, ŠD Ponikve

Plavanje

OSEM KOLAJN ZA RIBNICO

Plavalni miting Veronika 2002

Kamnik, 14.7.2002, odprti bazen pod Skalco. Ob dnevu vode so kamniški športni delavci organizirali tradicionalni plavalni miting Veronika 2002. Mitinga se je udeležilo štirinajst klubov s 176 plavalci. Udeležba je bila sicer zaradi počitnic nekoliko manjša kot sicer na podobnih prireditvah, zato pa je bilo toliko več kolajin v ribniških plavalnih vrstah. Kar osem! Nejc Lovšin si je priplaval dve zlati kolajni na 100 m prsno in bronasto medaljo na 50 m

in Peter Mankoč, ki sta s celotno slovensko reprezentanco obiskala to izjemno dobro organizirano prireditev. Nastopili so še Tia Čiček, Tilen in Sebastjan Kočevar, Nika Zobec, Jon Lušin, Sara Oražem, Rebeka Babnik, Kristjan Obravnič in Ajda Dejak.

Drago Marjanovič
Foto Janez Zobec

Breže tudi povezane v društvo

ZAČELI Z MALIM NOGOMETOM, SLEDI POHOD NA TRIGLAV

V Brežah smo se že več let pogovarjali, da bi ustanovili društvo, ki bi delovalo na športnem in kulturnem področju. Sredi marca letos je bilo nato ustanovljeno Športno-kulturno društvo Breže, čeprav še vedno nima svojega klubskega prostora. Namen društva je, da organizira redno tedensko rekreativno udejstvovanje vseh članov v različnih športih, sodeluje pri urejanju kraja in okolice ter poskuša povezovati vse člane društva v najrazličnejših kulturnih dejavnostih.

Športno kulturno društvo Breže je prijavilo svojo ekipo za tekovanje v medobčinski ligi malega nogometa (MLMN). V tej ligi nastopa 12 ekip iz petih občin. Liga je sestavljena iz spomladanskega in jesenskega dela. Spomladanskega dela je že konec. V tem delu je bilo odigranih 11 krogov, v katerih so se pomerile ekipe tako, da je vsaka ekipa igrala z vsako. Po 11 krogih je ekipa ŠKD Breže z osmimi točkami na 9. mestu. Omeniti moram, da je to za ekipo, ki igra

prvič v ligi, odličen uspeh. V ekipi je večina igralcev iz Brež, nekaj pa jih je tudi od drugod. Ekipa igra od tekme do tekme boljše. To se je že pokazalo, saj smo z večino ekip skoraj enakovredni. Treninki so dvakrat tedensko. Na treninge pridejo tudi tisti igralci, ki dobijo na tekmah v MLMN manj priložnosti za igranje ali pa sploh še niso nastopili.

Ekipa ŠKD Breže se je prijavila tudi na enodnevni turnir v Ponikvah, v soboto 29. junija. Organiziralo ga je ŠD Ponikve, nastopalo pa je 9 moštev s

NOGOMET

POKAL SUŠJE 2002

Športno društvo KMN KOT iz Kota pri Ribnici je priredilo občinsko medvaško tekovanje v malem nogometu, po imenu Pokal Sušje. Dogodek je bil že drugo leto na športnem igrišču v Sušju. Tekmovanje se je udeležilo deset moštev in s približno 80 udeleženci. Potekalo je štiri petke, od 28. junija do 20. julija med 18. in 22. uro. Zaključilo se je s finalnimi dvoboji v soboto, 21. julija. Podeljena so bila priznanja za sodelovanje in pokali prvim trem moštvom ter prehodni pokal prvouvrščenemu moštvu.

Uvrstitve:

1. Kotte iz Kota, **2. Poljane** z Velikih Poljan in Ortneka, **3. Ograjca** iz Kota, **4. Bohovka** iz Brež, **5. Nemška vas** iz Nemške vasi, **6. Šminkerji** iz Griča, **7. Brioni** iz Kota, **8. FC Križmek** iz Hrovače in Goriče vasi, **9. Drink tim** iz Sušja, **10. Leteči bumerangi** iz Žlebiča in Slatnika.

Franc Arko
Fotoarhiv KMN, Kot

področja od Ljubljane pa vse do Ribnice. Na tem turnirju je ekipa ŠKD Breže zmagala. Za našo ekipo sta igrala tudi dva igralca, ki sicer igrata v MLMN pri drugih ekipah. Ekipa ŠKD Breže je za zmago na turnirju prejela velik pokal, pa tudi še nagrade za najboljšega igralca ter strelca turnirja. Pokal za najboljšega igralca na turnirju je dobil

Mitja Mihelič, medaljo za najboljšega strelca pa je prejel Milan Kaukovič.

ŠKD Breže se je v prvem delu leta posvetilo predvsem malemu nogometu, v prihodnje se bomo poskusili še v drugih športih ter tudi na kulturnem področju. V najozžem planu za letošnje poletje imamo organiziranje turnirja v namiznem tenisu ter pohoda na Triglav.

Zavedamo se, da samo s treningi in z željo po sodelovanju in zmagah zastavljenih ciljev brez naših sponzorjev ne bi

dosegli, zato se še posebej zahvaljujemo sponzorjem, ki so bili: Mi&Co, RIKO-KOR,d.o.o.; ALPE AVTO,d.o.o.; PLASTLES,d.o.o., Dom na Travnici gori; Avtoprevoznništvo in usluge z gradbeno mehanizacijo RIGLER JANEZ, s.p. Ne smemo pa pozabiti na KONJENIŠKI KLUB ŽLEBIČ, ki je po vsaki tekmi poskrbel za prigrizek.

Jože Zidar
Foto Stane Lesar

RAZVOJ ŠOLSTVA V RIBNICI V LETIH 1941 DO 1974

Piše: mag. BRANE KOZINA

Pred 2. svetovno vojno je bilo stanje na področju šolstva v Ribnici naslednje: delovala je deška šola z dvema vzporednicama, enako je bilo tudi z dekliško šolo. V šolskem letu 1940/41 je bilo vpisanih 330 dečkov na deški in 348 deklic na dekliški OŠ. Učiteljev je bilo malo, po osem na eni in osem na drugi šoli. Tudi knjižnični fond je bil sorazmerno skromen; deška knjižnica je imela skupaj 675 knjig, šolska knjižnica pa še dodatnih 697 naslovov. Šolsko poslopje dekliške šole je bilo sicer staro, vendar v zadovoljivem stanju. Tudi deška šola ter meščanska šola (na sedanji Kolodvorski ulici) sta imeli pravzaprav kar nove in za tedanji čas udobne prostore.

Okupacija in razkosanje Slovenije nista ostala nepomembna tudi za področje šolstva. Največje spremembe so bile na območju, ki jih je zasedel nemški okupator. V Ljubljanski pokrajini, sem je spadala tudi Ribnica, pa so Italijani sicer dovolili poučevanje v slovenskem jeziku, torej niso radikalno spreminjali obstoječega šolskega sistema, so pa s "počasnimi sredstvi" vsiljevala svoj italijanski model.

Največjo spremembo je vsekakor prinesla uredba visokega komisarja z dne 17. septembra 1942, ki je določala uvedbo enotne nižje srednje šole, vendar se je tudi ta razlikovala od italijanskega vzorca. Predvsem v programu ni bilo latinščine, v Italiji enega najpomembnejših predmetov. Učni načrt se je najbolj spremenil pri predmetih, ki so bili neposredno povezani z narodno zgodovino (geografija, tuji jezik, zgodovina).

Kljub temu pa pouk ni potekal po programu. Vzroke gre iskati predvsem v nerazumevanju tujega jezika, porušeni šolskih poslopih, številni učitelji so bili izgnani...

V šolski kroniki za leto 1941 je med drugim zapisano: "Leto 1941 se je pričelo z nekakšnim čudnim gledanjem na svet. Že vse govorice, ki so jih prinašali rešetarji iz Avstrije "takozvanega dela Nemčije", so marsikateremu človeku dale misliti. Kam plovemo? Kaj bo iz slovenskega naroda, ako bo prepojen s takšno miselnostjo, kakršno so imeli naši rešetarji? Hvalisali so vseprek Hitlerjev gospodarski red, navduševali se zanj in zametali vse, kar je slovanskega, kar je domačega. Šola temu ni sledila..."

Povedati je treba, da se kot "rešetarji" omenjajo v glavnem Kočevarji.

Ob okupaciji so vsa tri šolska poslopja v Ribnici zasedli Italijani. Pouk je bil za nekaj časa prekin-

jen. Ob nemškem napadu na Sovjetsko zvezo (22. 6. 1941) je v Ribnico prišel visoki komisar italijanske fašistične uprave. Učenci so bili do novega režima zelo odklonilno razpoloženi, kar se je pokazalo v protifašističnih napisih. Temu so sledile aretacije. Zaprl so kar nekaj "naprednih" učiteljev in dijakov. Že aprila je odšel v ilegalo (Mala gora) napredni učitelj Anton Majnik.

Pouk se je pričel šele v oktobru. Kot prostovoljni predmet je bila uvedena italijanščina, nastavljen je bil tudi italijanski učitelj, ki pa pri svojem delu ni imel posebnega uspeha. Za svoj neuspeh v šolah so Italijani krivili učitelje. Sledile so aretacije nekaterih učiteljev. Je pa šola kasneje dobila dve dodatni moči s Štajerske, od koder so Nemci izseljevali slovenske učitelje, predvsem v Srbijo (Janko Trošt in Zdravko Kovač).

Velika italijanska ofenziva leta 1942 je zajela tudi Ribniško dolino. Italijani so bili glede šolstva v primerjavi z Nemci precej bolj "demokratični". Pouk se je z bolj ali manj velikimi "presledki" v letu 1942 nadaljeval kljub ponovnim aretacijam nekaterih učiteljev. Posebej močne so bile v juniju. Že v prvih dneh so aretirali šolskega upravitelja Hermana Kmeta, še isti mesec pa Ivana Kadunca, Janeza Debeljaka, Ernesta Stanića iz osnovne šole ter Andreja Petka, Ladislava Vaniča, Jožeta Trunka in Staneta Kluna iz meščanske šole.

Zasedeni sta bili tudi zgradbi deške in dekliške šole. Šele jeseni se je začel okrnjen pouk na dekliški šoli, vendar tudi ta ni trajal dolgo, saj so kmalu vse tri zgradbe ponovno zasedli Italijani. V zgradbi

vojaška bolnica.

Po končani evforiji ob italijanski kapitulaciji se je pojavila nova nevarnost: Nemci. Zaradi nevarnosti pred bombardiranjem Ribnice se je šola od tu selila v okoliške vasi, in sicer v Goričo vas, Bukovico, Jurjevico, Otavice in na Breg. Ob začetku velike nemške ofenzive je bil pouk zopet prekinjen. Posledice so bile vidne predvsem na vseh treh šolskih zgradbah, saj so jih Nemci dodobra izpraznili in uničili ves inventar, knjižnico, šolska učila. Pouk se je nadaljeval v nekaterih vaseh, vendar močno okrnjen.

V noči od 5. na 6. januar 1944 so bila požgana vsa šolska poslopja. Že prej so bili uničeni železniška postaja, grad, sodišče. Prihod in nastanitev nemške kolone 16. 3. je pomenil tudi za šolo veliko katastrofo. Otroci zaradi bojazni pred bombardiranjem niso mogli v šolo, pouk se je odvijal le po vaseh. Šolsko leto je bilo sicer zaključeno, razdeljena so bila spričevala, vendar je bil obisk zelo skromen.

Jeseni leta 1944 se je tudi v Ribnici veliko govorilo o osvoboditvi. Septembra se je pričel pouk, še vedno v glavnem po vaseh, v Ribnici tudi pri Radoničevih in Lovšinovih.

Po krajšem času je bil pouk zopet prekinjen, kajti partizanska vojska je začela z letali bombardirati trg. Ljudje so se masovno selili v okoliške vasi, enako otroci. Šele decembra se je pouk normalno nadaljeval in je nemoteno potekal vse do aprila 1945, ko je bila Ribnica bombardirana. Zadnji nemški vojaki so odšli in 6. 5. 1945 je v Ribnici

ŠOLSTVO V RIBNICI V OBDOBJU 1941 - 1945

meščanske šole so namestili vojaško komando, v nekdanji dekliški šoli je bila vojaška bolnica, v deški pa vojaška enota. Le-ta se je nekoliko kasneje preselila v poslopje dekliške šole, zato se je lahko začel pouk na deški osnovni šoli. Tu so bile začasno nastanjene vse tri šole. Obe osnovni šoli sta imeli le nižje razrede, meščanska pa je bila popolna.

Na deški OŠ so v šol. l. 1942/43 poučevali Rus Terezija, ki je bila tudi šolska upraviteljica, ter Zdravko Kovač, Ana Vanič, Stanislava Zupanec, Valerija Arhar in Stane Trčak. Na dekliški OŠ pa Marija Petelin, Neža Nadler, Franja Burger, Marija Oražem, Angela Petek, Otilija Pelc in Ivana Šega. Italijanščino je poučeval Vittorio Bombassario, ki je bil nekaj časa tudi politični komisar v Dolenji vasi. Ženska ročna dela je poučevala Franja Fric.

Pouk je bil do pomladi leta 1943 skoraj nemoten, potem pa so se stvari zaostrele (internacije, mobilizacija...). Jeseni, ob kapitulaciji Italije, pa je bil tudi v Ribnici čutiti nov veter. Ribnica je postala nekakšno središče oziroma zbiralnice italijanskih vojakov, ki so po kapitulaciji čakali na odhod.

V šolska poslopja se je vselila partizanska vojska. V dekliški šoli so se za krajši ustavljale prehodne brigade, namenjene proti Ljubljani, v deški in meščanski šoli pa so se naselili odredi, ki so imeli daljši odmor.

Ribnica je postala teritorialno središče upravne in politične oblasti, sem se je v grad naselila tudi

prišla partizanska vojska.

Pouk se je začel 11. maja, število učencev je bilo vsak dan večje.

Pouk se je lahko nemoteno nadaljeval. Anka Debeljak je postala okrajna šolska svetovalka in upraviteljica dekliške OŠ, upravitelj deške OŠ je postal Herman Kmet. Na dekliški OŠ so poučevali še: Franja Burger, Ljudmila Bregar, Krista Kmet, Marija Mohorič, Marija Oražem (bolniški dopust).

Na deški OŠ pa so poučevali še: Ana Vanič, Janez Debeljak in Stanislava Zupanec. Zaradi pomanjkanja učiteljev in učilnic so imeli pouk samo prvi štirje razredi. Potekal je v lesenih barakah in v prostorih Mladinskega doma. Poučevala sta se tudi verouk in ženska ročna dela.

V znanju učencev so se pokazale velike razlike, ne samo med letniki, temveč tudi v samih generacijah. Šolsko leto je bilo zaključeno 5. 7. 1945 z veliko proslavo v Mladinskem domu.

Obnova šolskih poslopij se je začela takoj po osvoboditvi. Ustanovljen je bil gradbeni odbor, ki ga je vodil Janez Pahulje. Od treh šolskih poslopij je bilo eno popolnoma uničeno in ga je bilo potrebno porušiti (dekliška OŠ), ostali dve pa sta bili močno poškodovani od požara.

S prizadevanjem in udarniškim delom se je pričela obnova že v juniju. Delo je bilo zelo naporno, manjkalo je materiala, denarja, strokovnega kadra.

Kura Slovenijo preleti v dveh urah, prekolesariti jo v sedmih dneh, pa je podvig

48 UR NA KOLESU IN SEDEM DNI PO MEJAH SLOVENIJE

Rekli so, da bodo Slovenijo obvozili v sedmih dneh in da se bo končni števec prevoženih kilometrov zaustavil na številki 1070. Dejansko so opravili 1102 kilometra, zakaj Slovenija gre še malo bolj gori doli naokoli, kot to kažejo karte. In prav nič ni pomagalo, da je trojica Andrej Klemenc, Vojko Štanfelj in Toni Mohorič že prvi dan po dolenskih gričkih pridobila 30 kilometrov, ker jim je kmalu zatem vso časovno prednost odvzela koroška deževna, meglena in hladna etapa. Toda Slovenijo so prekolesarili v obljubljenem tednu dni! Na kolesu so zdržali 48 ur, v poprečju 23,1 km/h, porabili 17. 205 kalorij, puls pa se jim je povečal od normalnih 70 srčnih udarcev na minuto na 128 do

Dan za dnem...

Vstali ob 6. uri. Priprava energetskih napitkov in vitaminske hrane za cel dan. Zajtrk od 7. do 8. ure. Stranišče! Obvezna masaža pod rokami spremne ekipe. Oblačenje v drese (vsak vreden 60. 000 SIT). Start se odvije med 8. do 8. 30. Kolesarili 8 ur! Vsako uro in pol počitek, ob krizah in klancih vsako uro.

135 udarcev, na Vršiču celo na 160. Če seštejemo vse klance, so se znašli na 9500 m nadmorske višine, na vsej poti pa trošili od 60 do 80 odstotkov vse moči, ki jo premorejo njihova telesa. Vse so imeli popisano, zakaj Klemenc je prisegal na trezno kolesarjenje ter se ravnal po napotkih iz priročnika. Tam pa piše, da vse narekuje srce...Je tudi res, da so morali kolesarji požreti na ta račun kakšno krepko, kot je bila: "Pa saj imate toliko instrumentov na kolesu kot avion!" toda ribniško-velikolaška skupinica je uspela ravno zaradi pravilne porazdelitve moči, preudarnosti, pravilne prehrane in z dobro opremo. Bile so krize, o da..."Prva dva dneva smo bili negotovi glede tega, ali nam bo šlo ali ne...Kot da bi imeli dve levi, še komunicirali nismo prav veliko, le z da in ne. Na Vršiču, kjer so se nam pridružili še trije kolesarji, pa se je razvilo že pravo čebljanje," je vtise s poti orisal Klemenc.

Oris poti

Ribnica-Sp. Kostrivnica (nad Rogaško Slatino), 182 km
Šentanel, 156 km, Kranjska gora, 155 km, Tomaj, 166 km, Mašun (nad Ilirsko Bistrico), 164 km, Ribnica, 123 km
Najtežje? Čeprav jih je Vršič napravil može, jih je iztrošil prometni Črni Kal s svojim močnim vzponom.

V tistem vročinskem valu, ki se je začel ravno na dan starta, 22. junija, še noči niso bile tisto, kar bi morale biti, zato smo bili kolesarji pogosto neprespani, je dejal Klemenc. Ljudje v Ljutomeru so menda na črpalkah zbijali temperaturo kar na hladilnih skrinjah, saj je bilo zunaj 38° C in ni čudno, da so se križali, ko so šli naši trije mimo...."A prav nič nas ni moglo psihično streti. Živeli smo za teh sedem dni...in prebili smo se!" Zmogli so tudi s pomočjo humorja, ki ga je v zadnjih dveh etapah kot iz rokava stresal pridružen član Roman Pogorelec. Ženo si je poiskal na Primorskem in tako si je naša družčina našla še enega vodiča okrog Slovenije. Medtem ko je Klemenc bolje poznal južni konec Slovenije, se je ekipa pustila na severnem voditi Mohoriču, Primorsko pa spoznavala preko 'Konjarčka'. Za srednja leta, ki jih sedaj na plečih nosi ekipa treh, je ta podvig gotovo del življenjskega vrhunca v kolesarstvu, s katerim se 10 let aktivno ubadajo. Pa tudi največji dosežek vsakega izmed njih, čeprav se v glavah nekaterih že pletejo še bolj drzne zamisli. Ta, ki so jo ravnokar prestali, ko so krožili po slovenskih mejah, je bila tudi ena bolj izvirnih v Sloveniji. Klemenc podobne kolesarske uresničitve še ni zaznal in ker je tako raznovrstna, pestra, strma, je tudi toliko bolj zanimiva. Za kratek čas so skočili tudi v vse štiri obmejne dežele. Zdaj hočejo menda tudi Kočevarji okrog Slovenije, a jo bodo ubrali po kolesarski transverzali. Naši 'mejaši' pa bodo morda naslednje leto prevozili etapo v znamenitem Tour de France. Slišati je že nekaj...

A. Pahulje

Foto Tadeja Klemenc

Brez spremne ekipe in ženskih rok pot ne bi bila to, kar je bila...Vedno je bila le uro oddaljena od avanturističnih rekreativcev, da bi jim tako lahko prva pomagala, če bi jih sreča zapustila. Na 4. etapi, Šentanel-Kranjska gora je spremstvo zamočlalo, da ekipo čaka 'fenomenalno presenečenje'. Hudiček na cesti, hudiček na cesti! Da boste vedeli, s svojim poskakovanjem jih je obvaroval vsega hudega! Pa še bodrilni transparent je prinesel s seboj!

Foto Mateja Ponikvar

Ko poidejo moči ...

Foto Andreja Kocej

"Verjemi, proti koncu poti si je vsak zaželel le še svoje postelje..." Skupinica na skrajnem robu zahodne meje. V ozadju se vidita Sabotin in Sv. gora.